

30.12.2014

Proiectul Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare; Proiectul Legii cu privire la contractele de garanție financiară; Proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative

30.12.2014 The deadline expired

Announcement

Проект

Argumentation

Synthesis

ANUNȚ

privind inițierea, organizarea și desfășurarea consultării publice a proiectului de decizie

Banca Națională a Moldovei inițiază, începînd cu data de 30.12.2014 consultarea publică a următoarelor proiecte:

- proiectul Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare;
- proiectul Legii cu privire la contractele de garanție financiară;
- proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative.

Necesitatea elaborării și adoptării proiectelor de legi sus-indicate este determinată de transpunerea în practică a angajamentelor Republicii Moldova asumate în cadrul Acordului de Asociere cu Uniunea Europeană, capitolul Servicii financiare, care prevede un termen de 3 ani de la intrarea în vigoare a Acordului pentru implementarea Directivei 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare, a Directivei 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară și a Directivei 2009/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de modificare a Directivei 98/26/CE privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare și a Directivei 2002/47/CE privind contractele de garanție financiară în ceea ce privește sistemele legate și creanțele private.

Prevederile de bază ale proiectului Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare sînt:

- reglementarea finalității decontărilor în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor

financiare, a efectelor procedurii de insolvabilitate împotriva unui participant la sistem privind drepturile și obligațiile care decurg din sau în legătură cu participarea sa la un sistem, precum și drepturile deținătorilor de garanții în cazul insolvabilității furnizorului de garanții;

- stipularea domeniului de aplicare a legii;
- stabilirea interdicțiilor privind sechestrarea conturilor deschise în cadrul sistemului;
- reglementarea momentului irevocabilității ordinelor de plată și a ordinelor de transfer introduse în sistem de participanți, precum și faptul că intentarea procedurii de insolvabilitate asupra unui participant nu are efect retroactiv asupra drepturilor și obligațiilor sale, care decurg din participarea la sistem sau sînt legate de această

participare și care au luat naștere anterior intentării acestei proceduri;

- atribuirea competențelor de desemnare și supraveghere a sistemelor care intră sub incidența legii;
- desemnarea autorităților competente care trebuie să informeze și să fie informate cu privire la intentarea procedurii de insolvență împotriva unui participant la sistem;
- legea aplicabilă care guvernează un sistem.

Beneficiarii proiectului de Lege sînt băncile din Republica Moldova, societățile de investiții, autoritățile publice și entitățile garantate public.

Impactul economic al proiectului Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare constă în asigurarea stabilității sistemului financiar prin crearea unui cadru legal care să asigure caracterul definitiv al decontării, protejarea ordinelor de plată și a ordinelor de transfer, nettingului și a garanțiilor furnizate în legătură cu obligațiile participanților la sistemele care sînt desemnate ca intrînd sub incidența proiectului Legii, chiar și în cazul intentării procedurii de insolvență asupra unui participant.

Prevederile de bază ale proiectului Legii cu privire la contractele de garanție financiară sînt:

- reglementarea regimului juridic aplicabil contractelor de garanție financiară și garanțiilor financiare constituite în formă de mijloace bănești, instrumente financiare și creanțe pecuniare în cazul în care părțile în tranzacțiile ce implică garanții financiare (beneficiarul garanției și furnizorul garanției) aparțin uneia din următoarele categorii: autorități publice, bănci centrale, instituții financiare internaționale, entități supuse supravegherii prudențiale, contrapărți centrale, agenți de decontare și case de compensare (clearing);
- executarea garanțiilor financiare (cu și fără transfer de proprietate) și modalitățile de executare a acestora;
- dreptul de utilizare a garanției financiare în temeiul contractelor de garanție financiară fără transfer de proprietate, inclusiv prin exercitarea dreptului de transfer al unei garanții echivalente;
- lărgirea tipurilor de active care pot face obiectul contractelor de garanție financiară, prin includerea în această categorie a creanțelor pecuniare și definirea acestora în cuprinsul proiectului Legii;
- stabilirea unor excepții privind obiectul contractelor de garanție financiară;
- recunoașterea contractelor de garanție financiară cu transfer de proprietate;
- recunoașterea, conform prevederilor legii, a clauzei de compensare cu exigibilitate imediată, respectiv a altor clauze ale contractelor de garanție indiferent de dispunerea măsurii de restructurare sau deschiderii procedurii de lichidare a furnizorului sau beneficiarului garanției;
- legea aplicabilă contractelor de garanție financiară constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscrisuri în cont.

Beneficiarii proiectului Legii sînt entitățile sus-indicate în calitate de beneficiari și furnizori ai garanțiilor.

Impactul economic al proiectului de Lege cu privire la contractele de garanție financiară constă în facilitarea utilizării de către bănci a creanțelor pecuniare în calitate de garanții în cadrul operațiunilor de creditare ale băncii centrale, fapt ce ar putea îmbunătăți accesul băncilor la lichiditate ca urmare a volumului de creanțe pecuniare aflate în portofoliul acestora, cu efecte pozitive asupra creditării economiei, deoarece îmbunătățirea accesului la lichiditate al băncilor va favoriza în ultimă instanță finanțarea proiectelor de afaceri.

Proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative (Codul civil, Legea instituțiilor financiare, Legea insolvenței, Legea privind piața de capital) are în vedere aducerea în concordanță a legislației în vigoare cu prevederile legilor nou elaborate.

Proiectele Legilor sus-indicate transpun în legislația Republicii Moldova prevederile Directivei 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998, a Directivei 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2002, astfel cum au fost modificate prin Directiva 2009/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009.

Recomandările pe marginea proiectului Legii, supus consultării publice, pot fi comunicate pînă pe data de 10 februarie 2015 dnei Lidia Gordienko pe adresa electronică Lidia.Gordienko@bnm.md [1], dnei Valentina Salogub pe adresa electronică: Valentina.Salogub@bnm.md [2], sau pe adresa poștală: MD-2005, mun. Chișinău, bd. Grigore Vieru nr.1.

Proiect

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

LEGE

cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune Directiva 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L 166 din 11 iunie 1998, astfel cum a fost modificată prin:

Directiva 2009/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de modificare a Directivei 98/26/CE privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare și a Directivei 2002/47/CE privind contractele de garanție financiară în ceea ce privește sistemele legate și creanțele pecuniare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 146 din 10 iunie 2009;

Regulamentul (UE) nr.648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 201 din 27 iulie 2012.

Capitolul I DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Obiectul și scopul legii

(1) Prezenta lege reglementează finalitatea decontărilor în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare, efectele procedurii de insolabilitate împotriva unui participant la sistem, drepturile și obligațiile care decurg din sau în legătură cu participarea sa la un sistem, precum și drepturile deținătorilor de garanții în cazul insolabilității furnizorului de garanții.

(2) Prezenta lege are ca scop reducerea riscului juridic și al riscului sistemic asociat cu participarea la sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare, precum și reducerea disfuncționalităților sistemelor cauzate de intentarea procedurii de insolabilitate asupra unui participant la aceste sisteme.

Articolul 2. Domeniul de aplicare a legii

Prezenta lege se aplică oricărui sistem definit în conformitate cu art.3 alin.(1) pct.15), oricărui participant la un astfel de sistem, precum și garanțiilor constituite în legătură cu participarea la un sistem sau cu operațiunile Băncii Naționale a Moldovei în cadrul exercitării atribuțiilor sale de bancă centrală.

Articolul 3. Noțiuni principale

- (1) În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:
- 1) **agent de decontare** – o entitate care pune la dispoziția instituțiilor și/sau a contrapărții centrale, care participă la sistem, conturi de decontare prin care sînt decontate ordinele de plată și/sau ordinele de transfer din sistem și, după caz, acordă credite acestor instituții și/sau contrapărții centrale, în scopul decontării;
 - 2) **casă de compensare (clearing)** – o entitate care răspunde de calcularea poziției nete a instituțiilor, o eventuală contraparte centrală și/sau un eventual agent de decontare;
 - 3) **cont de decontare** – un cont deschis la banca centrală, la un agent de decontare sau la o contraparte centrală, utilizat pentru depozitarea de mijloace bănești sau instrumente financiare, precum și pentru decontarea tranzacțiilor dintre participanții la un sistem;
 - 4) **contraparte centrală** – o entitate care se interpune între instituțiile participante la un sistem și care acționează ca partener exclusiv al acestor instituții în ceea ce privește ordinele lor de plată/ordinele lor de transfer;
 - 5) **garanție** – orice activ care poate fi valorificat, inclusiv mijloace bănești, instrumente financiare sau creanțe pecuniare (creanțe care decurg din contractele în temeiul cărora băncile, inclusiv băncile centrale, acordă credite), constituite ca obiect al unor contracte de gaj, repo sau al unor acorduri similare, în scopul garantării eventualelor drepturi și obligații apărute în legătură cu participarea la un sistem sau care se constituie în favoarea Băncii Naționale a Moldovei;
 - 6) **instituție** – oricare dintre următoarele entități care participă la un sistem și care este obligată să execute obligațiile financiare rezultate din ordinele de plată/ordinele de transfer în cadrul respectivului sistem:
 - a) o bancă, astfel cum este definită în Legea instituțiilor financiare nr.550-XIII din 21 iulie 1995 (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2011, nr. 78-81, art.199), cu modificările și completările ulterioare;
 - b) o societate de investiții, astfel cum este definită în Legea nr.171 din 11 iulie 2012 privind piața de capital (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 193-197, art. 665), cu modificările și completările ulterioare;
 - c) orice întreprindere cu sediul social în străinătate care desfășoară activități permise băncilor și societăților de investiții;
 - d) o autoritate publică și entități garantate public;
 - 7) **instrumente financiare**:
 - a) valorile mobiliare transferabile;
 - b) instrumentele pieței monetare;
 - c) unități ale organismelor de plasament colectiv;
 - d) contractele options, contractele futures, contractele swap, contractele forward pe rate și orice alte contracte derivate referitoare la valori mobiliare, monede, rate ale dobînzii sau randamente sau alte instrumente derivate, indici financiari sau măsuri financiare care pot fi decontate prin livrare fizică sau în mijloace bănești;
 - e) contractele options, contractele futures, contractele swap, contractele forward și orice alte contracte derivate referitoare la mărfuri care trebuie decontate în mijloace bănești sau pot fi decontate în mijloace bănești la cererea uneia dintre părți, în alte situații decît neîndeplinirea obligațiilor sau alt temei de reziliere;
 - f) contractele options, contractele futures, contractele swap și orice alt contract derivat referitor la mărfuri care poate fi decontat prin livrare fizică, cu condiția să fie tranzacționate pe o piață reglementată, în cadrul unui sistem multilateral de tranzacționare (MTF) sau a unui sistem organizat de tranzacționare (OTF), cu excepția produselor energetice angro tranzacționate pe un OTF care trebuie decontate prin livrare fizică;
 - g) contractele options, contractele futures, contractele swap, contractele forward și orice alte contracte derivate referitoare la mărfuri care pot fi decontate prin livrare fizică, care nu au fost menționate în alt mod la lit. f) cu scop necomercial, care prezintă caracteristicile altor instrumente financiare derivate;
 - h) instrumentele derivate pentru transferul riscului de credit;

i) contractele financiare pentru diferențe;

j) contractele options, contractele futures, contractele swap, contractele forward pe rate și orice alte contracte derivate referitoare la rate ale inflației sau alți indicatori statistici economici oficiali, care trebuie decontate în mijloace bănești sau pot fi decontate în mijloace bănești la cererea uneia dintre părți, în alte situații decât neîndeplinirea obligațiilor sau alt temei de reziliere, precum și orice alte contracte derivate privind active, drepturi, obligații, indici și măsuri care nu au fost menționate în alt mod la punctul 7), care prezintă caracteristicile altor instrumente financiare derivate având în vedere dacă, printre altele, sînt tranzacționate pe o piață reglementată, un OTF sau un MTF;

8) **netting (calcularea pozițiilor nete)** – conversie într-o singură creanță netă sau obligație netă a creanțelor și a obligațiilor rezultate din ordinele de plată și/sau ordinele de transfer, pe care un participant sau mai mulți participanți le emit în beneficiul unui participant sau al mai multor participanți sau le primesc de la unul ori mai mulți participanți, avînd ca rezultat faptul că numai o singură creanță netă poate fi exigibilă și numai o singură obligație netă este datorată;

9) **ordin de plată** – o instrucțiune dată de un participant de a pune la dispoziția unui destinatar o sumă de bani, prin înregistrarea acesteia în registrele unei bănci, ale băncii centrale, ale unei contrapărți centrale sau ale unui agent de decontare, sau orice instrucțiune care antrenează asumarea sau executarea unei obligații de plată, așa cum este aceasta definită de regulile de funcționare a sistemului;

10) **ordin de transfer** – o instrucțiune dată de un participant de a transfera dreptul de proprietate sau orice alt drept asupra unuia sau mai multor instrumente financiare, prin înscrierea în registrul de evidență a acestora sau prin orice altă modalitate;

11) **operator de sistem** – entitatea sau entitățile responsabile din punct de vedere juridic de funcționarea unui sistem. Un operator de sistem poate acționa în calitate de agent de decontare, contraparte centrală sau casă de compensare (clearing);

12) **participant** – o instituție, o contraparte centrală, un agent de decontare, o casă de compensare (clearing) sau un operator de sistem. În conformitate cu regulile sistemului, același participant poate acționa în calitate de contraparte centrală, de agent de decontare, sau de o casă de compensare (clearing) ori poate desfășura parțial sau integral aceste activități;

13) **participant indirect** – o instituție, o contraparte centrală, un agent de decontare, o casă de compensare (clearing) sau un operator de sistem care are o relație contractuală cu un participant la sistem care execută ordine de plată și/sau ordine de transfer și în temeiul căreia participantul indirect poate transmite ordine de plată și/sau ordine de transfer în respectivul sistem, cu condiția ca participantul indirect să fie cunoscut operatorului de sistem;

14) **procedură de insolabilitate** – orice procedură colectivă prevăzută de legislație care urmărește fie lichidarea unui participant, fie restructurarea sa, dacă această măsură implică suspendarea sau limitarea transferurilor sau plăților;

15) **sistem** – un aranjament formal care îndeplinește, cumulativ, următoarele condiții:

a) este încheiat între trei sau mai mulți participanți, alții decât operatorul de sistem al acelui sistem, un posibil agent de decontare, o posibilă contraparte centrală, o posibilă casă de compensare (clearing) sau un posibil participant indirect și are reguli comune și proceduri standardizate pentru netting, realizat prin intermediul unei contrapărți centrale sau al altei entități, și/sau pentru executarea ordinelor de plată și/sau ordinelor de transfer între participanți;

b) este guvernat de legea aleasă de participanți, care este legea Republicii Moldova, dacă cel puțin unul dintre participanți își are sediul în Republica Moldova;

c) este desemnat, potrivit criteriilor și condițiilor stabilite în reglementările emise în comun de Banca Națională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare, ca sistem, după ce autoritatea competentă se asigură că normele de funcționare a sistemului sînt corespunzătoare.

Un aranjament încheiat între operatorii unor sisteme interoperabile nu constituie un sistem;

16) **sisteme interoperabile** – două sau mai multe sisteme ai căror operatori de sistem au încheiat acorduri în temeiul cărora este posibilă executarea ordinelor de plată și/sau a ordinelor de transfer dintr-un sistem în altul;

17) **zi lucrătoare** – intervalul de timp în care au loc decontările din timpul zilei și din timpul nopții și cuprinde toate evenimentele survenite în timpul unui ciclu de activitate a unui sistem.

(2) Pentru prevenirea riscului sistemic, prin derogare de la prevederile alin.(1) pct.15), după caz, poate fi desemnat ca sistem care intră sub incidența prezentei legi un aranjament formal între doi participanți, alții decât un posibil agent de decontare, o posibilă contraparte centrală, o posibilă casă de compensare (clearing) sau un posibil participant indirect.

Articolul 4. Interdicții privind sechestrarea conturilor deschise în cadrul sistemului

Conturile participanților deschise în sistemele care intră sub incidența prezentei legi nu pot fi supuse nici unui act juridic, administrativ sau altui act, sau unui proces de blocare, restricționare sau sechestrare a acestor conturi în scopul de a aplica o penalitate sau de a îndeplini o hotărâre judecătorească, sau altă decizie judiciară, arbitrală, administrativă, sau oricare altă decizie, sau în scopul de a asigura disponibilitatea acestor conturi pentru aplicarea sau îndeplinirea oricărei hotărâri, sau decizii viitoare.

Capitolul II

NETTINGUL ȘI ORDINELE DE PLATĂ / DE TRANSFER

Articolul 5. Finalitatea decontărilor

(1) Ordinele de plată și/sau ordinele de transfer și nettingul sînt valabile, produc efecte juridice și sînt opozabile terților chiar și în cazul intentării procedurii de insolabilitate asupra unui participant (în sistemul în cauză sau într-un sistem interoperabil), cu condiția ca ordinele de plată și/sau de transfer să fi fost introduse în sistem înainte de momentul intentării procedurii de insolabilitate, definit în conformitate cu art.8 alin.(1).

(2) Dispozițiile alin.(1) se aplică chiar și în cazul intentării procedurii de insolabilitate împotriva operatorului unui sistem interoperabil care nu este participant.

(3) Dacă ordinele de plată și/sau ordinele de transfer sînt introduse în sistem după momentul intentării procedurii de insolabilitate și sînt executate, astfel cum este stabilit prin regulile sistemului, în cursul zilei lucrătoare în care a fost intentată procedura, aceste ordine de plată și/sau de transfer își produc efectele juridice și sînt opozabile terților, cu condiția ca operatorul de sistem să poată dovedi că în momentul în care ordinele de plată și/sau ordinele de transfer au devenit irevocabile nu a cunoscut și nici nu trebuia să cunoască faptul că s-a intentat procedura de insolabilitate.

(4) Niciun act legislativ, act subordonat legii, nicio uzanță privind anularea contractelor și a tranzacțiilor încheiate înaintea momentului intentării procedurii de insolabilitate, astfel cum este definit la art.8 alin.(1), nu pot conduce la anularea nettingului.

(5) Momentul intrării unui ordin de plată și/sau a ordinului de transfer în sistem este definit prin regulile sistemului.

(6) În cazul sistemelor interoperabile, fiecare sistem va stabili, în propriile reguli de sistem, momentul introducerii în sistem a unui ordin de plată/ordin de transfer, astfel încît să asigure, pe cît posibil, coordonarea în această privință a regulilor tuturor sistemelor interoperabile în cauză. În cazul în care nu există dispoziții prevăzute expres în regulile tuturor sistemelor care fac parte din sistemele interoperabile în cauză, regulile unui sistem cu privire la momentul intrării ordinelor de plată și/sau ordinelor de transfer nu sînt afectate de niciuna din regulile celorlalte sisteme cu care acesta este

interoperabil.

Articolul 6. Utilizarea mijloacelor bănești sau a instrumentelor financiare disponibile în conturile participantului pentru executarea obligațiilor participantului față de sistem

(1) În cazul în care a fost intentată procedura de insolabilitate împotriva unui participant sau a unui operator al unui sistem interoperabil, mijloacele bănești sau instrumentele financiare disponibile în contul de decontare al respectivului participant pot fi folosite pentru îndeplinirea obligațiilor participantului față de sistem sau față de un sistem interoperabil, în principal pentru îndeplinirea oricărei obligații rezultate în urma nettingului în ziua lucrătoare în care a fost intentată procedura de insolabilitate, făcând posibilă decontarea finală.

(2) Facilitatea de credit aferentă sistemului poate fi utilizată în ziua lucrătoare în care a fost intentată procedura de insolabilitate împotriva unui participant, în limita garanțiilor constituite în acest scop, pentru îndeplinirea obligațiilor participantului față de sistem sau față de un sistem interoperabil.

Articolul 7. Irevocabilitatea ordinelor de plată și/sau a ordinelor de transfer

(1) Un ordin de plată și/sau un ordin de transfer nu poate fi revocat de către un participant la sistem sau de către un terț, din momentul stabilit prin regulile sistemului respectiv.

(2) În cazul sistemelor interoperabile, fiecare sistem va stabili, în propriile reguli de sistem, momentul irevocabilității ordinelor de plată și/sau ordinelor de transfer, astfel încât să asigure, pe cât posibil, coordonarea în această privință a regulilor tuturor sistemelor interoperabile în cauză. Cu excepția cazului în care regulile tuturor sistemelor care fac parte din sistemele interoperabile în cauză prevăd expres contrariul, regulile unui sistem cu privire la momentul irevocabilității ordinelor de plată și/sau ordinelor de transfer nu sînt afectate de niciuna din regulile celorlalte sisteme cu care acesta este interoperabil.

Capitolul III

PREVEDERI REFERITOARE LA PROCEDURA DE INSOLVABILITATE

Articolul 8. Momentul intentării procedurii de insolabilitate

(1) În sensul prezentei legi, se consideră moment al intentării procedurii de insolabilitate pentru instituțiile autohtone momentul în care instanța judecătorească sau autoritatea publică competentă adoptă hotărîrea de intentare a procedurii de insolabilitate prevăzută la art.3 pct.14) din prezenta lege.

(2) Autoritatea competentă indicată la alin.(1) din prezentul articol este obligată să comunice imediat prin fax, telefonogramă sau poștă electronică această hotărîre Băncii Naționale a Moldovei și Comisiei Naționale a Pieței Financiare. Obligația de notificare a fiecărei autorități menționate se consideră îndeplinită numai dacă autoritatea care a expediat notificarea a primit de la respectiva autoritate confirmarea de primire a hotărîrii.

(3) Banca Națională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare vor comunica imediat prin fax, telefonogramă sau poștă electronică tuturor operatorilor sistemelor desemnate în conformitate cu prezenta lege, hotărîrea adoptată în conformitate cu art.8 alin.(1).

(4) Banca Națională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare, după caz, vor încheia acorduri de cooperare cu autoritățile relevante ale statului în care participanții străini la sistemele desemnate în conformitate cu prezenta lege își au sediul, cu scopul de a fi informate, în timp util, cu privire la orice procedură de insolabilitate intentată

împotriva acestor participanți. În sensul prezentei legi, moment al intentării procedurii de insolvabilitate pentru instituțiile din străinătate se consideră momentul în care autoritatea străină relevantă informează Banca Națională a Moldovei sau Comisia Națională a Pieței Financiare, după caz. Banca Națională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare vor proceda în conformitate cu art.8 alin.(3), în ceea ce privește procedura de insolvabilitate intentată împotriva participanților străini.

Articolul 9. Neretroactivitatea efectelor intentării procedurii de insolvabilitate

(1) Intentarea procedurii de insolvabilitate asupra unui participant nu are efect retroactiv asupra drepturilor și obligațiilor sale care decurg din participarea sa la sistem sau în legătură cu participarea sa la sistem înainte de momentul intentării procedurii de insolvabilitate, definit la articolul 8 alin.(1) din prezenta lege.

(2) Dispozițiile alin.(1) se aplică și în ceea ce privește drepturile și obligațiile unui participant la un sistem interoperabil sau ale unui operator de sistem al unui sistem interoperabil care nu este participant.

Articolul 10. Drepturile și obligațiile participantului la sistem

În cazul în care a fost intentată procedura de insolvabilitate împotriva unui participant la sistem, drepturile și obligațiile acestuia, care apar ca rezultat al participării sale sau în legătură cu participarea sa la sistem, se stabilesc de legea aplicabilă sistemului în cauză.

Capitolul IV

PROTEJAREA DREPTURILOR DEȚINĂTORILOR DE GARANȚII FAȚĂ DE EFECTELE INSOLVABILITĂȚII PARTICIPANTULUI CARE A CONSTITUIT GARANȚIA

Articolul 11. Protejarea drepturilor deținătorilor de garanții față de efectele insolvabilității participantului care a constituit garanția

(1) Drepturile unui operator de sistem sau ale unui participant asupra garanțiilor care îi sînt furnizate în legătură cu un sistem ori cu orice sistem interoperabil, precum și drepturile Băncii Naționale a Moldovei în legătură cu garanțiile constituite în favoarea sa nu sînt afectate de intentarea procedurii de insolvabilitate împotriva:

- a) participantului la sistem sau la un sistem interoperabil;
- b) operatorului unui sistem interoperabil care nu este participant;
- c) contrapărții Băncii Naționale a Moldovei;
- d) oricărei terțe părți care a constituit garanțiile.

(2) Garanțiile prevăzute la alin.(1) pot fi executate în scopul realizării drepturilor garantate în conformitate cu legislația aplicabilă contractelor de garanție financiară.

(3) Atunci cînd un operator de sistem a oferit o garanție unui alt operator de sistem în legătură cu un sistem interoperabil, drepturile respectivului operator de sistem asupra acelei garanții nu sînt afectate de procedura de insolvabilitate deschisă împotriva operatorului de sistem beneficiar al garanției.

(4) În cazul în care instrumentele financiare (inclusiv drepturile asupra instrumentelor financiare) sînt constituite ca garanții în favoarea participanților, operatorilor de sistem și/sau Băncii Naționale a Moldovei, potrivit alin.(1), iar dreptul acestora (sau cel al oricărui mandatar, agent sau terț care acționează în numele și pe contul lor) asupra instrumentelor financiare este înregistrat legal într-un registru, un cont sau sistem de depozitare centralizat al Republicii Moldova sau al altui stat, stabilirea drepturilor deținătorilor respectivelor garanții este reglementată, după caz, de legea Republicii Moldova sau de legea aceluia stat, pe teritoriul căruia a fost efectuată înregistrarea acestor drepturi.

Capitolul V

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 12. Desemnarea și supravegherea sistemelor

- (1) Banca Națională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare, conform competențelor legale, desemnează sistemele, așa cum sînt definite la art.3 alin.(1) pct.15), care intră sub incidența prezentei legi, prin emiterea unei decizii care se aduce de îndată la cunoștința sistemului desemnat și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.
- (2) Banca Națională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare mențin și actualizează pe paginile-web oficiale registrul sistemelor desemnate în conformitate cu prezenta lege.
- (3) Banca Națională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare vor supraveghea permanent sistemele de plăți și sistemele de decontare a instrumentelor financiare conform competențelor legale și vor urmări respectarea prevederilor prezentei legi în cadrul sistemelor care intră sub incidența acestora.
- (4) Pentru încălcarea prevederilor prezentei legi, Banca Națională poate aplica sancțiuni în conformitate cu prevederile art.75-75² ale Legii nr.548-XIII din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei.

Articolul 13. Cerințe privind comunicarea participanților

Fiecare operator al unui sistem desemnat de către Banca Națională a Moldovei și de către Comisia Națională a Pieței Financiare în conformitate cu prevederile art.12 este obligat să comunice acestora participanții la sistem, inclusiv participanții indirecti și operatorii de sisteme interoperabile care nu sînt participanți, precum și orice schimbare cu privire la aceștia.

Articolul 14. Oferirea informațiilor

O instituție va oferi gratuit, la cerere, oricărei persoane care justifică un interes legitim informații referitoare la sistemele la care această instituție participă și la principalele reguli de funcționare a acestor sisteme, în termen de cel mult 15 zile de la data primirii cererii.

Articolul 15. Acceptarea ca probă în justiție

Probele privind existența, conținutul, momentul intrării în sistem a ordinului de plată/ordinului de transfer, irevocabilitatea, precum și executarea în cadrul sistemelor de plăți sau de decontare a instrumentelor financiare pot fi acceptate în justiție în toate cauzele civile, comerciale, penale sau administrative, referitoare la sistem, participanții la sistem sau orice terțe părți, în formă scrisă sau pe un suport durabil care asigură trasabilitatea acestora, în format electronic sau optic, inclusiv forma imprimată a acestor documente electronice sau optice.

Articolul 16. Intrarea în vigoare a prezentei legi

- (1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea termenului de 12 luni de la data publicării.
- (2) Guvernul:
- a) în termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi, va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;
 - b) pînă la intrarea în vigoare a prezentei legi, va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege și va adopta actele normative necesare pentru realizarea prezentei legi.

(3) Banca Națională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare vor aduce actele lor normative în concordanță cu prezenta lege, până la intrarea în vigoare a acesteia.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Proiect

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

LEGE

cu privire la contractele de garanție financiară

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L 168 din 27 iunie 2002, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de modificare a Directivei 98/26/CE privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare și a Directivei 2002/47/CE privind contractele de garanție financiară în ceea ce privește sistemele legate și creanțele pecuniare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene *L 146 din 10 iunie 2009*.

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Obiectul de reglementare

Prezenta lege reglementează regimul juridic aplicabil contractelor de garanție financiară și garanțiilor financiare, punerea la dispoziție și executarea garanțiilor financiare, dreptul de utilizare a garanțiilor financiare, recunoașterea contractelor de garanție financiară cu transfer de proprietate și a clauzelor de compensare cu exigibilitate imediată, neaplicarea anumitor dispoziții în materie de insolabilitate și legea aplicabilă unor aspecte referitoare la garanțiile financiare.

Articolul 2. Domeniul de aplicare

(1) Prezenta lege se aplică contractelor de garanție financiară, dacă acestea întrunesc cumulativ următoarele cerințe:

- a) sînt încheiate între persoanele indicate la art.3 din prezenta lege;
- b) pot fi probate printr-un înscris, printr-o înregistrare în formă electronică sau pe orice alt suport durabil.

(2) Prezenta lege se aplică garanțiilor financiare care întrunesc cumulativ următoarele cerințe:

- a) obiectul garanțiilor financiare este constituit din mijloace bănești, instrumente financiare sau creanțe pecuniare;
- b) punerea la dispoziție a garanțiilor financiare poate fi probată printr-un înscris.

(3) Prezenta lege nu reglementează:

- a) drepturile pe care o persoană le poate avea asupra activelor puse de către aceasta la dispoziție în calitate de garanție financiară;

b) drepturile care se dobîndesc în temeiul altor contracte decît celor de garanție financiară și care sînt dobîndite într-un alt mod, decît în temeiul aplicării dispozițiilor legale privind intentarea sau continuarea procedurii de lichidare sau a măsurilor de restructurare.

(4) Din domeniul de reglementare al prezentei legi sînt excluse garanțiile financiare al căror obiect îl constituie acțiunile emise de furnizorul garanției, acțiunile deținute de acesta la întreprinderi afiliate sau acțiunile deținute de acesta la societăți al căror scop exclusiv este deținerea de mijloace de producție care sînt esențiale pentru desfășurarea activității furnizorului garanției sau deținerea de bunuri imobiliare.

(5) Dacă debitor al creanțelor pecuniare este un consumator, astfel cum este definit în Legea nr.202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr.191-197, art.619) sau o întreprindere micro, mică sau mijlocie, astfel cum sînt definite în Legea nr.206-XVI din 7 iulie 2006 privind susținerea sectorului întreprinderilor mici și mijlocii (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2006, nr.126-130, art.605), respectivele creanțe pecuniare nu pot constitui obiect al garanțiilor financiare puse la dispoziția subiecților menționați la pct.2) din articolul 3.

Articolul 3. Subiecții prezentei legi

Beneficiarul și furnizorul garanției financiare trebuie să aparțină fiecare uneia dintre următoarele categorii:

1) o autoritate publică (cu excepția entităților care beneficiază de garanții de stat, dacă acestea nu se încadrează la categoriile prevăzute la punctele 2) - 4) din prezentul articol), inclusiv:

a) autoritățile publice din Republica Moldova care sînt responsabile de sau participă la administrarea datoriei publice; și

b) autoritățile publice din Republica Moldova împuternicite să dețină conturi pentru clienți;

2) Banca Națională a Moldovei, o altă bancă centrală, Banca Centrală Europeană, Banca Reglementelor Internaționale, o bancă de dezvoltare multilaterală, Fondul Monetar Internațional și Banca Europeană de Investiții;

3) o entitate supusă supravegherii prudențiale, și anume:

a) o bancă, astfel cum este definită în Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995 (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2011, nr. 78-81, art. 199), cu modificările și completările ulterioare;

b) o societate de investiții, astfel cum este definită în Legea privind piața de capital nr. 171 din 11 iulie 2012 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 193-197, art. 665), cu modificările și completările ulterioare;

c) o organizație de microfinanțare, astfel cum este definită în Legea nr. 280-XV din 22 iulie 2004 cu privire la organizațiile de microfinanțare (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2004, nr.138-146, art.737), cu modificările și completările ulterioare;

d) o asociație de economii și împrumut, astfel cum este definită în Legea nr. 139-XVI din 21 iunie 2007 cu privire la asociațiile de economii și împrumut (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2007, nr.112-116, art.506), cu modificările și completările ulterioare;

e) o societate emitentă de monedă electronică, astfel cum este definită în Legea nr. 114 din 18 mai 2012 cu privire la serviciile de plată și moneda electronică (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr.193-197, art.661);

f) o societate de plată, astfel cum este definită în Legea nr. 114 din 18 mai 2012 cu privire la serviciile de plată și moneda electronică (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr.193-197, art.661);

g) un asigurator (reasigurator), precum și un intermediar în asigurări, intermediar în reasigurări, astfel cum sînt definiți în Legea cu privire la asigurări nr. 407-XVI din 21 decembrie 2006 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2007, nr. 47-49, art. 213), cu modificările și completările ulterioare;

h) un organism de plasament colectiv în valori mobiliare, astfel cum este definit în Legea privind piața de capital nr.171 din 11 iulie 2012 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr.193-197, art.665), cu modificările și completările ulterioare;

i) o societate de administrare fiduciară a investițiilor, astfel cum este definită în Legea privind piața de capital nr.171 din 11 iulie 2012 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr.193-197, art.665), cu modificările și completările ulterioare;

4) o contraparte centrală, un agent de decontare sau o casă de compensare (clearing), astfel cum acestea sînt definite în Legea cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, ____), inclusiv persoane juridice similare care activează pe piețele futures, de opțiuni și de derivative, care nu cad sub incidența prevederilor legii menționate și persoane juridice care acționează în numele și pe contul uneia sau al mai multor persoane care includ orice deținător de obligațiuni ori de alte titluri de creanță sau orice altă persoană dintre cele definite în prezentul articol.

Articolul 4. Noțiuni

În sensul prezentei legi, noțiunile de mai jos se definesc după cum urmează:

- 1) **bancă de dezvoltare multilaterală** - o bancă de dezvoltare internațională și regională, cum ar fi: Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare - International Bank for Reconstruction and Development, Corporația Financiară Internațională - International Finance Corporation, Banca Interamericană de Dezvoltare - Inter-American Development Bank, Banca Asiatică de Dezvoltare - Asian Development Bank, Banca Africană de Dezvoltare - African Development Bank, Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei - Council of Europe Development Bank, Banca Nordică de Investiții - Nordic Investment Bank, Banca Caraibiană de Dezvoltare - Caribbean Development Bank, Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare - European Bank for Reconstruction and Development, Banca Europeană pentru Investiții - European Investment Bank, Fondul European de Investiții - European Investment Fund, Corporația Interamericană de Investiții - Inter-American Investment Corporation, Agenția pentru Garantarea Investițiilor Multilaterale - Multilateral Investment Guarantee Agency, Facilitatea Internațională de Finanțare în favoarea Imunizării - International Finance Facility for Immunisation, Banca Islamică pentru Dezvoltare - Islamic Development Bank;
- 2) **cauză care determină executarea garanției financiare** - neexecutarea obligației financiare garantate sau orice fapt convenit de părți ca fiind similar neexecutării, la apariția căruia, conform clauzelor contractului de garanție financiară sau prin efectul legii, beneficiarul garanției are dreptul fie să execute sau să-și însușească garanția financiară, fie să beneficieze de clauza de compensare cu exigibilitate imediată;
- 3) **clauză de compensare cu exigibilitate imediată** - o clauză a contractului de garanție financiară sau un contract din care face parte integrantă contractul de garanție financiară, sau, în absența unei asemenea clauze, orice dispoziție legală în temeiul căreia, la apariția unei cauze care determină executarea garanției, ca efect al nettingului, compensării sau în alt mod, se realizează următoarele:
 - a) obligațiile părților devin imediat exigibile și sînt exprimate printr-o obligație de plată a unei sume de bani reprezentînd valoarea obligațiilor părților calculată la acel moment sau se sting și sînt înlocuite printr-o obligație de plată a unei astfel de sume; și/sau
 - b) sînt stabilite datoriile reciproce ale părților în temeiul acestor obligații, urmînd ca partea care datorează valoarea cea mai mare să plătească celeilalte părți suma netă egală cu diferența acestor datorii;
- 4) **contract de garanție financiară** - un contract cu sau fără transfer de proprietate, avînd ca obiect asigurarea executării obligațiilor financiare garantate indiferent dacă sînt sau nu reglementate de un contract-cadru sau de norme și condiții generale;
- 5) **contract de garanție financiară cu transfer de proprietate** - un contract, inclusiv contractul repo, în temeiul căruia furnizorul garanției transmite beneficiarului acesteia

proprietatea deplină sau drepturile depline asupra garanției financiare, în scopul garantării sau al asigurării în alt mod a executării obligațiilor financiare garantate;

6) **contract de garanție financiară fără transfer de proprietate** – un contract în temeiul căruia furnizorul garanției pune garanția financiară la dispoziția beneficiarului acesteia, furnizorul garanției financiare păstrând proprietatea deplină sau restrînsă ori drepturile depline asupra acesteia la momentul constituirii garanției financiare;

7) **cont relevant** - registrul sau contul în care sînt operate înscririle privind punerea la dispoziție a garanțiilor financiare sub formă de valori mobiliare în formă de înscriere în cont în favoarea beneficiarului. Registrul sau contul poate fi ținut de beneficiarul garanției financiare;

8) **creanțe pecuniare** - creanțe pecuniare care decurg din contractele în temeiul cărora băncile, inclusiv băncile centrale acordă credite;

9) **drept de utilizare** - dreptul beneficiarului garanției de a folosi și de a dispune de garanția financiară ca și cum ar fi proprietar al acesteia, conform prevederilor contractului de garanție financiară fără transfer de proprietate;

10) **garanție asupra instrumentelor financiare în formă de înscriere în cont** - garanția financiară pusă la dispoziție în temeiul unui contract de garanție financiară sub formă de instrumente financiare, dreptul de proprietate asupra cărora se demonstrează printr-un înscris efectuat într-un registru sau cont ținut de către un intermediar sau de o persoană acționînd în numele acestuia;

11) **garanție echivalentă înseamnă:**

a) în cazul mijloacelor bănești - plata aceleiași sume de bani în aceeași monedă;

b) în cazul instrumentelor financiare - instrumente financiare emise de același emitent sau debitor, provenind din aceeași emisiune sau clasă, avînd aceeași valoare nominală și aceleași caracteristici, în aceeași monedă ori alte active în cazul în care contractul de garanție financiară prevede transferul altor active, ca urmare a producerii oricărui fapt care privește sau care afectează în orice mod instrumentele financiare furnizate ca garanții financiare;

12) **garanție financiară** - mijloace bănești, instrumente financiare sau creanțe pecuniare, puse la dispoziție în vederea asigurării executării obligațiilor financiare garantate;

13) **instrumente financiare** - acțiuni ale societăților comerciale și alte valori mobiliare echivalente cu acțiuni ale societăților comerciale, obligațiuni și alte titluri de creanță, dacă acestea sînt negociabile pe piața de capital, precum și orice alte titluri care sînt în mod normal negociate și care dau dreptul de a dobîndi asemenea acțiuni, obligațiuni sau alte valori mobiliare, prin subscriere, cumpărare ori schimb, sau care dau dreptul la plata unei sume de bani (cu excepția instrumentelor de plată), inclusiv unități ale organismelor de plasament colectiv, instrumente ale pieței monetare și orice creanțe/drepturi asupra instrumentelor prevăzute mai sus ori cu privire la aceste instrumente;

14) **întreprinderi afiliate** - două sau mai multe întreprinderi din cadrul unui grup format dintr-o întreprindere-mamă care controlează una sau mai multe filiale și toate filialele întreprinderii-mamă, precum și întreprinderile controlate de întreprinderea-mamă;

15) **măsuri de restructurare** - măsuri care implică orice intervenție a autorităților administrative sau judiciare, avînd drept scop conservarea ori redresarea situației financiare și care afectează drepturile preexistente ale terților, inclusiv, dar fără a se limita la acestea, măsuri de suspendare a plăților, suspendare a măsurilor de executare sau reducerea creanțelor;

16) **obligații financiare garantate** - obligații care sînt garantate printr-un contract de garanție financiară și care conferă dreptul la plata unei sume de bani și/sau la transmiterea proprietății asupra unor instrumente financiare.

Obligațiile financiare garantate pot consta din sau pot include:

a) obligații prezente sau viitoare, pure și simple sub condiție sau la termen, inclusiv obligații care decurg dintr-un contract-cadru ori alte acorduri de acest fel;

b) obligații asumate față de beneficiarul garanției financiare de către o altă persoană

decît furnizorul acesteia;

c) obligații de o anumită categorie sau tip, care se nasc ocazional;

17) **proceduri de lichidare** - proceduri colective care implică valorificarea activelor și distribuirea mijloacelor bănești obținute către creditori, acționari, asociați sau membri, după caz, proceduri care presupun orice intervenție a autorităților administrative ori judiciare, indiferent dacă sînt cauzate de insolvabilitate sau sînt voluntare ori obligatorii;

18) **mijloace bănești** – sume de bani, în orice monedă, creditate într-un cont, sau creanțe similare cum ar fi depozitele pieței monetare. Mijloacele bănești sub formă de numerar sînt exceptate din domeniul de aplicare al prezentei legi.

Capitolul II

PUNEREA LA DISPOZIȚIE A GARANȚIEI FINANCIARE

Articolul 5. Prevederi generale privind punerea la dispoziție a garanției financiare

(1) Prevederile prezentei legi se aplică garanțiilor financiare din momentul punerii acestora la dispoziția beneficiarului garanției financiare, dacă punerea la dispoziție poate fi demonstrată printr-un înscris.

(2) Punerea la dispoziție a garanției financiare presupune remiterea, transferarea, deținerea, înregistrarea sau orice altă modalitate prin care beneficiarul garanției ori persoana care acționează în numele și pe contul acestuia obține posesia sau controlul asupra garanției financiare. Garanția financiară se consideră pusă la dispoziție chiar dacă furnizorul acesteia beneficiază de dreptul de a înlocui garanția financiară, dreptul de a retrage în favoarea sa garanțiile financiare excedentare ori dreptul de a încasa veniturile aferente creanțelor pecuniare, pînă la o dispoziție contrară.

Articolul 6. Identificarea obiectului garanției financiare

(1) Înscrisul care demonstrează punerea la dispoziție a garanției financiare trebuie să permită identificarea obiectului garanției financiare.

(2) În scopul identificării obiectului garanției financiare, este suficient să se poată demonstra că:

a) instrumentele financiare în formă de înscriere în cont, care constituie obiectul garanției financiare, sînt înregistrate în creditul contului relevant sau constituie un credit asupra acestui cont;

b) mijloacele bănești care constituie obiectul garanției financiare sînt înregistrate în creditul unui cont desemnat ori constituie un credit asupra acestui cont;

c) creanțele pecuniare sînt incluse într-o listă de creanțe, furnizată beneficiarului garanției financiare printr-un înscris, printr-o înregistrare electronică sau pe un alt suport durabil.

(3) Faptul includerii creanțelor pecuniare într-o listă de creanțe, furnizată beneficiarului garanției financiare printr-un înscris, printr-o înregistrare electronică sau pe un alt suport durabil, este opozabil debitorului creanței pecuniare și persoanelor terțe.

Articolul 7. Condiții de formă

(1) Încheierea, valabilitatea, perfectarea, executarea sau admiterea ca probă a contractelor de garanție financiară, precum și punerea la dispoziție a garanției financiare în temeiul unui contract de garanție financiară nu sînt condiționate de îndeplinirea anumitor formalități.

(2) Fără a afecta aplicarea prevederii art. 6 alin. (3) din prezenta lege, în cazul punerii la dispoziție a creanțelor pecuniare în calitate de garanție financiară, încheierea, valabilitatea, perfectarea, prioritatea, executarea sau admiterea ca probă a unor asemenea garanții financiare nu sînt condiționate de îndeplinirea anumitor formalități,

precum ar fi înregistrarea sau notificarea debitorului creanței pecuniare puse la dispoziție în calitate de garanție financiară.

(3) În sensul prezentei legi, prin îndeplinire de formalități se înțelege perfectarea unui document într-o formă sau manieră prestabilită, depunerea cererilor la autorități publice, înregistrarea într-un registru public, publicarea într-un ziar, revistă, publicație oficială sau orice altă formă de publicitate, notificarea autorităților publice, furnizarea într-o anumită formă a dovezilor privind data întocmirii unui document sau a unui instrument, cuantumul obligațiilor financiare garantate sau orice alt aspect.

(4) Actele necesare pentru transferarea sau constituirea garanțiilor financiare sub formă de instrumente financiare, altele decât instrumentele financiare transmisibile prin înscriere în cont, precum andosarea în cazul biletelor la ordin sau înregistrarea în registrul emitentului în cazul instrumentelor financiare nominative, nu se consideră îndeplinire de formalități, în sensul alin.(1) din prezentul articol.

(5) Solicitarea permisiunii prealabile a Băncii Naționale a Moldovei la constituirea gajului care are ca obiect cota substanțială de acțiuni ale băncilor din Republica Moldova conform art.8 alin.(5¹) din Legea nr.449-XV din 30 iulie 2001 cu privire la gaj (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2001, nr.120, art.863), cu modificările și completările ulterioare, nu se consideră îndeplinire de formalități în sensul alin.(1) din prezentul articol.

(6) Înregistrarea garanțiilor financiare sub formă de mijloace bănești sau dobândirea de către beneficiarul garanției a controlului asupra conturilor bancare conform art.25¹ alin. (1) din Legea nr.449-XV din 30 iulie 2001 cu privire la gaj nu se consideră îndeplinire de formalități în sensul alin.(1) din prezentul articol.

(7) Prevederea alin.(1) din prezentul articol nu afectează aplicarea prezentei legi numai din momentul punerii la dispoziție a garanției financiare, dacă punerea la dispoziție poate fi probată printr-un înscris și dacă contractul de garanție financiară poate fi probat printr-un înscris, printr-o înregistrare electronică sau pe un alt suport durabil.

(8) Fără a aduce atingere prevederilor Legii nr.256 din 9 decembrie 2011 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr.38-41, art.115), debitorul creanței pecuniare poate renunța legal, în scris sau într-o altă formă legal acceptată, la:

a) dreptul de compensare a obligațiilor sale față de creditorul creanței pecuniare sau față de persoanele cărora acesta a gajat sau cesionat respectiva creanță pecuniară în calitate de garanție;

b) drepturile care îi revin în temeiul normelor privind secretul bancar, a căror exercitare ar împiedica sau limita capacitatea creditorului creanței pecuniare de a furniza informații cu privire la creanța pecuniară sau la debitorul acesteia, în scopul utilizării creanței pecuniare în calitate de garanție.

Capitolul III

EXECUTAREA CONTRACTELOR DE GARANȚIE FINANCIARĂ

Articolul 8. Modalități de executare a garanției financiare

La apariția unei cauze care determină executarea garanției financiare, beneficiarul acesteia poate executa orice garanție financiară pusă la dispoziție în temeiul și condițiile contractului de garanție financiară fără transfer de proprietate, în una dintre următoarele modalități:

a) în cazul mijloacelor bănești, prin compensarea acestora cu valoarea obligațiilor financiare garantate sau prin reținerea mijloacelor bănești în vederea stingerii respectivelor obligații;

b) în cazul instrumentelor financiare și al creanțelor pecuniare, prin vânzarea sau însușirea acestora și prin compensarea valorii lor cu valoarea obligațiilor financiare

garantate ori prin reținerea instrumentelor financiare și/sau a creanțelor pecuniare în vederea stingerii acestor obligații.

Articolul 9. Însușirea garanției financiare

(1) Executarea garanției financiare prin însușire este posibilă numai dacă:

a) această modalitate de executare a garanției financiare a fost convenită de părți prin contractul de garanție financiară fără transfer de proprietate; și
b) părțile au convenit, prin contractul de garanție financiară fără transfer de proprietate, cu privire la modul de evaluare a instrumentelor financiare și a creanțelor pecuniare.

(2) Dacă prin clauzele contractului de garanție financiară fără transfer de proprietate nu s-a convenit altfel, executarea garanției financiare prin modalitățile prevăzute la art.8 din prezenta lege nu presupune:

a) notificarea prealabilă a intenției de executare a garanției financiare;
b) aprobarea de către orice instanță judecătorească, autoritate publică sau orice altă persoană a condițiilor de executare a garanției financiare;
c) necesitatea expirării unui termen suplimentar;
d) desfășurarea executării garanției financiare prin procedura de licitație publică sau printr-o altă procedură prestabilită.

(3) Clauzele contractelor de garanție financiară produc efecte juridice și în cazul intentării sau continuării procedurii de lichidare sau aplicării măsurilor de restructurare atît față de furnizorul garanției financiare, cît și față de beneficiarul acesteia.

(4) Executarea sau evaluarea garanțiilor financiare, precum și calcularea obligațiilor financiare garantate trebuie să fie realizate într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial, potrivit înțelegerii dintre părți.

(5) Instanțele de judecată sînt competente, la cerere, să verifice dacă executarea sau evaluarea garanțiilor financiare, precum și calcularea obligațiilor financiare garantate au fost sau nu realizate într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial, potrivit înțelegerii dintre părți.

Articolul 10. Aplicarea prevederilor legislației valutare

Plățile și transferurile aferente executării garanțiilor financiare se efectuează cu respectarea prevederilor legislației valutare referitoare la moneda în care pot fi efectuate plăți și transferuri pe teritoriul Republicii Moldova.

Capitolul IV

DREPTUL DE UTILIZARE A GARANȚIEI FINANCIARE ÎN TEMEIUL CONTRACTELOR DE GARANȚIE FINANCIARĂ FĂRĂ TRANSFER DE PROPRIETATE

Articolul 11. Dispoziții generale privind exercitarea dreptului de utilizare

În cazul în care contractul de garanție financiară fără transfer de proprietate prevede astfel, beneficiarul garanției financiare are dreptul de utilizare a garanției în condițiile prevăzute de contractul respectiv, cu respectarea prevederilor prezentei legi.

Articolul 12. Transferul garanției echivalente

(1) În cazul în care beneficiarul garanției financiare exercită dreptul prevăzut la art.11, acestuia îi revine obligația de a transfera o garanție echivalentă pentru a înlocui garanția financiară inițială, cel mai târziu la data scadenței obligațiilor financiare garantate prin contractul de garanție financiară fără transfer de proprietate.

(2) La data scadenței obligațiilor financiare garantate, în măsura în care clauzele contractului de garanție financiară prevăd astfel, beneficiarul garanției financiare este obligat:

- a) fie să restituie garanția, în cazul în care obligația principală este îndeplinită;
- b) fie să compenseze valoarea garanției echivalente cu valoarea obligațiilor financiare garantate;
- c) fie să rețină garanția drept plată a acestor obligații.

(3) Garanția echivalentă transferată în îndeplinirea unei obligații financiare, conform alin. (1), face obiectul aceluiași contract de garanție financiară fără transfer de proprietate ca și garanția financiară inițială și este considerată ca și când ar fi fost pusă la dispoziție la momentul la care a fost pusă la dispoziție garanția financiară inițială.

(4) Utilizarea garanției financiare de către beneficiarul acesteia, conform prevederilor art.11 și 12, nu afectează valabilitatea sau exercitarea drepturilor beneficiarului garanției, ce decurg din contractul de garanție financiară fără transfer de proprietate cu privire la garanția financiară transferată de către acesta în executarea unei obligații conform alin. (1).

(5) Dacă intervine o cauză care determină executarea garanției financiare în timp ce orice obligație a beneficiarului acesteia de a transfera o garanție echivalentă în cadrul unui contract de garanție financiară fără transfer de proprietate nu a fost încă executată, obligația de transfer al garanției echivalente poate face obiectul unei clauze de compensare cu exigibilitate imediată.

(6) Prevederile art. 11 și art.12 nu se aplică creanțelor pecuniare.

Capitolul V

RECUNOAȘTEREA CONTRACTELOR DE GARANȚIE FINANCIARĂ CU TRANSFER DE PROPRIETATE ȘI A CLAUZELOR DE COMPENSARE CU EXIGIBILITATE IMEDIATĂ

Articolul 13. Recunoașterea contractelor de garanție financiară cu transfer de proprietate

(1) Un contract de garanție financiară cu transfer de proprietate va fi executat în conformitate cu prevederile sale.

(2) Dacă intervine o cauză care determină executarea garanției financiare în timp ce orice obligație a beneficiarului acesteia de a transfera o garanție echivalentă în cadrul unui contract de garanție financiară cu transfer de proprietate nu a fost încă executată, obligația de transfer al garanției echivalente poate face obiectul unei clauze de compensare cu exigibilitate imediată.

Articolul 14. Recunoașterea clauzelor de compensare cu exigibilitate imediată

(1) Clauza de compensare cu exigibilitate imediată își produce efectele conform prevederilor sale:

- a) indiferent de începerea sau de continuarea unor măsuri de restructurare ori a unei proceduri de lichidare cu privire la furnizorul și/sau la beneficiarul garanției financiare;
- b) fără a ține seama de orice cesiune sau altă măsură de indisponibilizare judiciară sau de altă natură, precum și de orice altă formă de înstrăinare a drepturilor respective ori cu privire la aceste drepturi.

(2) Clauza de compensare cu exigibilitate imediată nu poate fi supusă niciuneia dintre condițiile prevăzute la art.9 alin.(2), dacă nu s-a stabilit altfel de către părți.

Capitolul VI

NEAPLICAREA ANUMITOR DISPOZIȚII ÎN MATERIE DE INSOLVABILITATE

Articolul 15. Neaplicarea anumitor dispoziții în materie de insolvabilitate

(1) Nu pot fi declarate nule, anulabile sau lipsite de efecte contractele de garanție financiară, precum și punerea la dispoziție a garanțiilor financiare în baza unui

asemenea contract numai pe motiv că acestea au fost încheiate sau garanțiile financiare au fost puse la dispoziție în următoarele condiții:

a) în ziua dispunerii măsurii de restructurare sau deschiderii procedurii de lichidare, dar înaintea pronunțării deciziei sau ordinului prin care a fost dispusă această măsură/procedură;

b) în cursul unei perioade de timp determinate, anterioară deschiderii unei asemenea proceduri de lichidare sau adoptării măsurilor de restructurare, perioadă stabilită în raport cu deschiderea sau adoptarea, ori în raport cu pronunțarea unei hotărâri sau a unui ordin sau în raport cu oricare acțiune sau oricare eveniment produs în timpul derulării acestor proceduri sau măsuri.

(2) În cazul în care un contract de garanție financiară a fost încheiat sau o obligație financiară garantată a luat naștere ori o garanție financiară a fost pusă la dispoziție în ziua începerii măsurii de restructurare sau procedurii de lichidare, dar după momentul începerii acesteia, contractul își va produce efectele și va fi opozabil terților, dacă beneficiarul garanției financiare poate dovedi că nu a cunoscut și nici nu putea să cunoască faptul că o astfel de măsură/procedură a fost dispusă/începută.

(3) În cazul în care contractul de garanție financiară prevede obligația punerii la dispoziție a unei garanții financiare sau a unei garanții financiare suplimentare, în funcție de variația valorii garanției financiare ori a valorii obligațiilor financiare garantate, sau dreptul de a retrage garanția financiară constituită prin substituirea sau înlocuirea acesteia cu o garanție financiară de aceeași valoare, punerea la dispoziție a garanției financiare, garanției financiare suplimentare sau substituirea ori înlocuirea garanției financiare, în temeiul unei asemenea obligații/drept, nu va putea fi declarată nulă sau anulabilă numai pe motiv că:

a) punerea la dispoziție a avut loc în ziua începerii măsurii de restructurare ori procedurii de lichidare, dar înaintea pronunțării deciziei sau ordinului prin care a început această măsură/procedură ori în cursul unei perioade determinate anterioare începerii măsurii/procedurii, perioadă stabilită în raport cu deschiderea procedurii sau adoptarea măsurilor sau în raport cu pronunțarea oricărei decizii sau ordin ori al întreprinderii oricărei acțiuni sau producerea oricărui eveniment în timpul derulării acestor proceduri sau măsuri și/sau

b) obligațiile financiare garantate au luat naștere anterior datei punerii la dispoziție a garanției financiare, a garanției suplimentare sau substituirii ori înlocuirii garanției financiare inițiale.

(4) Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), prezenta lege nu afectează normele generale de drept intern în materia insolabilității referitoare la tranzacțiile încheiate în cursul perioadei determinate menționate la alineatul (1) litera b) și la alineatul (3) litera b).

Capitolul VII

NORME DE DREPT CONFLICTUAL

Articolul 16. Legea aplicabilă unor aspecte referitoare la garanțiile financiare constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont

(1) Garanțiile financiare constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont sînt guvernate de legea țării în care se află contul relevant în ceea ce privește:

a) natura juridică și efectele patrimoniale ale garanției financiare constituită sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont;

b) condițiile care trebuie îndeplinite pentru încheierea în mod valabil a unui contract de garanție financiară avînd ca obiect instrumente financiare în formă de înscriere în cont și pentru punerea la dispoziție a acestor instrumente financiare în temeiul unui astfel de

contract și, în general, formalitățile necesare pentru asigurarea opozabilității față de terți a unui astfel de contract și a punerii la dispoziție a unor astfel de garanții;

c) dacă un drept de proprietate sau alt drept al unei persoane cu privire la garanția financiară constituită sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont este prioritar ori subordonat unui drept de proprietate sau altui drept concurent și dacă dobândirea s-a făcut cu bună-credință;

d) formalitățile cerute pentru executarea garanției financiare constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont, ca urmare a apariției unei cauze care determină executarea garanției.

(2) Trimiterea la legea unei țări reprezintă trimiterea la dreptul intern al acestei țări, indiferent de orice normă care prevede că chestiunea respectivă trebuie soluționată în conformitate cu legea altei țări.

Capitolul VIII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 17. Intrarea în vigoare

- (1) Prezenta lege intră în vigoare la 12 luni de la data publicării.
- (2) Guvernul:
- a) în termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi, va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;
- b) pînă la intrarea în vigoare a prezentei legi, va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege și va adopta actele normative necesare pentru realizarea prezentei legi.
- (3) Autoritățile publice indicate la art.3 vor aduce actele lor normative în concordanță cu prezenta lege, pînă la intrarea în vigoare a acesteia.

Articolul 18. Dispoziții aplicabile

- (1) Prezenta lege nu aduce atingere dispozițiilor cuprinse în Legea nr.202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori.
- (2) Prevederile Legii nr.449-XV din 30 iulie 2001 cu privire la gaj se aplică contractelor de garanție financiară reglementate de prezenta lege în măsura în care nu contravin normelor stabilite de prezenta lege.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Proiect

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

LEGE

pentru modificarea și completarea unor acte legislative

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art. I – Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995 (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2011, nr.78-81, art.199), cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 10 alineatul (4), prima propoziție se completează în final cu următorul text:
„, data și ora exactă a adoptării hotărârii”.

2. La articolul 11 alineatul (2), cuvîntul „adoptării” se substituie cu textul „și ora exactă a adoptării hotărârii prevăzută în aceasta”.

3. Articolul 38⁵:

la alineatul (1), lit.h) se completează în final cu textul „, cu excepția cazului în care încasarea plăților a avut loc într-un sistem de plăți ce cade sub incidența Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare și este aplicabil art.5 alin.(3) al respectivei legi”;

la alineatul (2), litera f) se abrogă;

alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Retragera licenței băncii nu afectează executarea ordinelor de plată/transfer al valorilor mobiliare inițiate de bancă și care au fost introduse în sistemele de plăți/sistemele de decontare a valorilor mobiliare pînă la data și ora exactă a retragerii licenței.”.

Art. II – Codul civil al Republicii Moldova nr.1107-XV din 6 iunie 2002 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr. 82-86, art. 661), cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

Articolul 1606:

alineatul (2), după cuvintele „valorilor mobiliare” se completează cu cuvintele „în formă materializată”;

se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) Valorile mobiliare în formă de înscriere în cont sînt guvernate de legea țării în care se află registrul sau contul în care sînt operate înscrierile privind valorile mobiliare.”;

se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) Garanțiile financiare constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont sînt guvernate de legea țării în care se află registrul sau contul în care sînt operate înscrierile privind valorile mobiliare în ceea ce privește:

a) natura juridică și efectele patrimoniale ale garanției financiare constituită sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont;

b) condițiile care trebuie îndeplinite pentru încheierea în mod valabil a unui contract de garanție financiară avînd ca obiect instrumente financiare în formă de înscriere în cont și pentru punerea la dispoziție a acestor instrumente financiare în temeiul unui astfel de contract, precum și formalitățile necesare pentru asigurarea opozabilității față de terți a unui astfel de contract și a punerii la dispoziție a unor astfel de garanții;

c) caracterul prioritar al dreptului de proprietate sau a unui alt drept al unei persoane cu privire la garanția financiară constituită sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont și dacă dobîndirea s-a făcut cu bună-credință;

d) formalitățile cerute pentru executarea garanției financiare constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont, ca urmare a apariției unei cauze care determină executarea garanției.”.

Art. III – Legea insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr.193-197, art. 663) se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 34 alineatul (4), litera d) după cuvîntul „ora” se completează cu cuvintele „exactă a”.

2. Articolul 35:

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Instanța de insolvență expediază imediat hotărârea de intentare a procedurii de insolvență debitorului, registrului de stat al persoanelor juridice și registrului de stat al întreprinzătorilor individuali, inspectoratului fiscal de stat teritorial, băncilor în care debitorul are conturi și, după caz, registrelor în care se înregistrează gajul, organului cadastral teritorial, Comisiei Naționale a Pieței Financiare, registrelor de stat ale transporturilor, ministerului de ramură, altor instituții și autorități relevante, în fiecare caz concret și afișează hotărârea de intentare a procedurii de insolvență în incinta sa.”;

la alineatul (3), propoziția a doua va avea următorul cuprins:

„Instituțiile și organele menționate la alin.(2) înscriu consemnările corespunzătoare la rubrica debitorului sau a bunurilor debitorului cu indicarea datei intentării procedurii de insolvență și din momentul în care au fost informate în condițiile alin. (2) privind intentarea procedurii de insolvență, sistează orice altă înregistrare legată de statutul juridic al debitorului sau al bunurilor lui.”.

3. La articolul 38 alineatul (1), propoziția a doua după cuvîntul „notifică” se completează cu textul „imediat”.

4. Articolul 74 se completează cu alineatul (2¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) Particularitățile procesării ordinelor de plată și/sau a ordinelor de transfer inițiate de către debitor în ziua intentării procedurii de insolvență sînt reglementate de Legea cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare.”.

5. Articolul 82 se completează cu alineatul (6) cu următorul cuprins:

„(6) Intentarea procedurii de insolvență împotriva unei părți la un contract de garanție financiară sau producerea altei cauze care determină executarea garanției financiare, nu afectează aplicarea clauzei de compensare cu exigibilitate imediată. Clauza de compensare cu exigibilitate imediată își produce efectele în conformitate cu prevederile Legii cu privire la contractele de garanție financiară.”.

6. La articolul 250 alineatul (1), litera b) după cuvîntul „data” se completează cu textul „, ora exactă”.

Art. IV – Legea nr.171 din 11 iulie 2012 privind piața de capital (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr.193-197, art. 665), cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 12:

se completează cu alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) Particularitățile utilizării garanțiilor financiare constituite în formă de valori mobiliare în temeiul contractelor de garanție financiară fără transfer de proprietate sînt reglementate de Legea cu privire la contractele de garanție financiară.”;

la alineatul (3), după cuvintele „contractului de gaj,” se completează cu cuvintele „contractelor de garanție financiară,”.

2. Articolul 80:

alineatul (1) se abrogă;

la alineatul (2), cuvîntul „clearingul” se substituie cu cuvîntul „nettingul”;

alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Ordinele de transfer / ordinele de plată introduse în sistemul de clearing și decontare în ziua intentării procedurii de insolvență, dar ulterior momentului de intentare a procedurii de insolvență și care au fost executate, produc efecte juridice și sînt opozabile terților dacă operatorul de sistem va dovedi, că la momentul în care respectivele ordine de transfer au devenit irevocabile, nici nu a știut și nici nu ar fi trebuit să știe că a fost declanșată această procedură.”;

la alineatul (4), textul „ordinelor de transfer, a clearingului, a plăților și transferurilor ulterioare” se substituie cu cuvîntul „nettingului”;

la alineatul (5), textul „stabilite de regulile organizației care administrează sistemul de clearing și decontare” se abrogă;
la alineatul (6), cuvintele „de la data sau perioada stabilită” se substituie cu cuvintele „din momentul stabilit”;
la alineatul (7), cuvîntul „pronunță” se substituie cu textul „sau autoritatea publică competentă adoptă”;
la alineatul (8), textul „Instanța care hotărăște intentarea procesului de insolabilitate” se substituie cu textul „Autoritatea competentă indicată la alin. (7) din prezentul articol”;
alineatul (10) va avea următorul cuprins:
„(10) În cazul în care a fost intentată procedura de insolabilitate împotriva unui participant sau a unui operator al unui sistem interoperabil, mijloacele bănești sau instrumentele financiare disponibile în contul de decontare al respectivului participant pot fi folosite în ziua lucrătoare în care a fost intentată procedura de insolabilitate pentru îndeplinirea obligațiilor participantului față de sistem sau față de un sistem interoperabil.”;
alineatul (11) se abrogă.

Art.V – Articolul 6 alineatul (8) din Legea nr.62-XVI din 21 martie 2008 privind reglementarea valutară (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2008, nr.127-130, art.496), cu modificările ulterioare, se completează cu următorul alineat:

„Regimul de notificare și autorizare nu se aplică asupra operațiunilor valutare aferente garanțiilor reglementate de Legea cu privire la contractele de garanție financiară.”.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

NOTĂ DE ARGUMENTARE

la proiectele de legi elaborate în vederea transpunerii în legislația

Republicii Moldova a Directivei 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare și a Directivei 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară

Proiectul Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare transpune în legislația Republicii Moldova prevederile Directivei 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L 166 din 11 iunie 1998, astfel cum a fost modificată prin:

- Directiva 2009/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de modificare a Directivei 98/26/CE privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare și a Directivei 2002/47/CE privind contractele de garanție financiară în ceea ce privește sistemele legate și creanțele private, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 146 din 10 iunie 2009;
- Regulamentul (UE) nr.648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 201 din 27.07.2012.

Proiectul Legii cu privire la contractele de garanție financiară transpune în legislația Republicii Moldova prevederile Directivei 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L 168 din 27 iunie 2002, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 146 din 10 iunie 2009.

Necesitatea armonizării legislației naționale cu acquis-ul comunitar este determinată de transpunerea în practică a angajamentelor Republicii Moldova asumate în cadrul Acordului de Asociere cu Uniunea Europeană, anexa la capitolul Servicii financiare, care prevede implementarea Directivei 98/26/CE, a Directivei 2002/47/CE și a Directivei 2009/44/CE în decurs de 3 ani după intrarea în vigoare a Acordului.

Elaborarea proiectelor legilor sus-indicate este prevăzută și de Planul Național de armonizare a legislației pentru anul 2014, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.28 din 22 ianuarie 2014.

Transpunerea cadrului comunitar cu privire la finalitatea decontărilor în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare și cel aplicabil contractelor de garanție financiară va contribui la dezvoltarea și stabilitatea sistemului financiar din Republica Moldova și va asigura compatibilitatea conceptului și modelului de reglementare național cu conceptul și modelul de reglementare a statelor membre ale Uniunii Europene.

Proiectul Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare (în continuare – proiectul Legii) reglementează finalitatea decontărilor în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare, efectele procedurii de insolvabilitate împotriva unui participant la sistem, drepturile și obligațiile care decurg din sau în legătură cu participarea sa la un sistem, precum și drepturile deținătorilor de garanții în cazul insolvabilității furnizorului de garanții.

Proiectul Legii are drept scop reducerea riscului juridic și a riscului sistemic asociat cu participarea la sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare, precum și reducerea disfuncționalităților sistemelor cauzate de intentarea procedurii de insolvabilitate asupra unui participant la aceste sisteme și se aplică sistemelor desemnate ca intrînd sub incidența Legii, participanților la aceste sisteme, precum și garanțiilor constituite de participanți în legătură cu participarea la un sistem sau cu operațiunile Băncii Naționale a Moldovei în cadrul exercitării atribuțiilor sale de bancă centrală.

Proiectul Legii își propune să creeze un cadru legal uniform pentru asigurarea caracterului definitiv al decontării, protejarea ordinelor de plată și a ordinelor de transfer, a nettingului (calcularea pozițiilor nete) și a garanțiilor furnizate în legătură cu obligațiile participanților la sistemele care vor fi desemnate ca intrînd sub incidența acestei Legi, chiar și în cazul intentării procedurii de insolvabilitate asupra unui participant.

Legea nr.171 din 11.07.2012 privind piața de capital conține dispoziții referitoare la finalitatea decontărilor în sistemul de decontare a instrumentelor financiare, dar acestea nu se aplică asupra tuturor instrumentelor financiare (instrumentele pieței monetare, de ex., sunt reglementate de Legea nr.171 doar în cazul tranzacționării acestora pe piețele reglementate sau în cadrul unui sistem multilateral de tranzacționare). Prevederile Directivei 98/26/CE din 19 mai 1998 aplicabile finalității decontării instrumentelor pieței monetare în formă de valori mobiliare de stat cu termenul de circulație pînă la un an și certificate ale Băncii Naționale a Moldovei sunt transpuse în Regulamentul cu privire la Sistemul de înscrieri în conturi ale valorilor mobiliare (SIC), aprobat prin HCA al BNM nr.250 din 25.10.2012 (MO al RM nr.252-253 din 11.12.2012), iar organizarea și funcționarea Sistemului automatizat de plăți interbancare (SAPI) este reglementată de Regulamentul cu privire la sistemul automatizat de plăți interbancare, aprobat prin HCA al BNM nr.53 din 02.03.2006. Unele norme aplicabile SAPI și SIC, care sunt compatibile cu prevederile Directivei 98/26/CE, se regăsesc în Legea instituțiilor financiare nr.550-XIII din 21.07.1995.

În felul acesta, reglementările aplicabile sistemelor de plăți și de decontare a instrumentelor financiare rămîn neuniforme și nesistematizate, creînd dificultăți legate de aplicarea legii. În același timp, evoluția respectivelor sisteme, volumele crescînde și complexitatea tranzacțiilor efectuate cer fundamentarea legislativă a protecției de care trebuie să beneficieze sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare, avînd în vedere rolul crucial al acestora pe piețele financiare și, prin urmare, în economie în ansamblu. Existența unei legi specifice va contribui la îmbunătățirea calității cadrului legal și la reducerea riscurilor asociate participării la sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare.

Pornind de la necesitatea de minimizare a riscului sistemic și pentru a asigura stabilitatea sistemelor de plăți și de decontare a instrumentelor financiare, proiectul Legii prevede că ordinele de plată/de transfer introduse în sistem nu pot fi revocate de către un participant la sistem sau de către un terț, din momentul stabilit prin regulile sistemului respectiv. O asemenea protecție este creată prin stipularea irevocabilității ordinelor de plată/de transfer, a finalității decontărilor și a nettingului ordinelor introduse într-un sistem care cade sub incidența legii chiar și în cazul intentării procedurii de insolvabilitate împotriva unui participant.

Proiectul Legii urmărește stabilirea acelor sisteme care beneficiază de protecția oferită, acestea fiind sistemele care întrunesc condițiile indicate la noțiunea de „sistem” din proiect și care au fost desemnate de către autoritățile competente ca intrînd sub incidența legii. Aceste autorități sunt Banca Națională a Moldovei și Comisia Națională a

Pieței Financiare, care vor avea obligația de a menține pe paginile-web oficiale ale lor registrul sistemelor desemnate. Proiectul Legii stabilește domeniul său de aplicare prin definirea mai multor componente de bază cum ar fi „sistem”, „participant” și „proceduri de insolabilitate”. De îndată ce, în conformitate cu regulile sistemului, un ordin de plată/de transfer a fost introdus în sistem, acesta este protejat împotriva pretențiilor persoanelor terțe, chiar și în cazul intentării procedurii de insolabilitate împotriva unui sau a mai multor participanți. Efectul de protecție apare dacă ordinul de plată/de transfer a fost introdus în sistem până la intentarea procedurii de insolabilitate, sau în aceeași zi după intentarea acestei proceduri cu condiția ca operatorul de sistem să poată dovedi că, în momentul în care ordinele de plată și/sau ordinele de transfer au devenit irevocabile nu a cunoscut și nici nu trebuia să cunoască faptul că s-a intentat procedura de insolabilitate. Ca urmare a acestei protecții, niciun act legislativ, act subordonat legii, nicio uzanță privind anularea contractelor și a tranzacțiilor încheiate înaintea momentului intentării procedurii de insolabilitate, definit prin lege, nu pot conduce la anularea nettingului ordinului de plată/transfer. În sensul proiectului Legii, momentul declanșării procedurii de insolabilitate este momentul, în care autoritatea judecătorească sau administrativă competentă emite decizia sa. Proiectul Legii stabilește autoritățile competente care trebuie să informeze și să fie informate cu privire la intentarea procedurii de insolabilitate împotriva unui participant la un sistem.

Proiectul Legii prevede că momentul intrării unui ordin de plată/de transfer în sistem și momentul irevocabilității acestuia trebuie să fie definit prin regulile fiecărui sistem, iar sistemele interoperabile vor avea obligația să-și coordoneze regulile în ceea ce privește momentul intrării și revocării ordinelor de plată/de transfer. Mai mult decât atât, acesta prevede neaplicarea efectelor retroactive ale procedurii de insolabilitate asupra ordinelor de plată/de transfer sau a nettingului. Proiectul instituie de asemenea interdicții privind sechestrarea conturilor participanților deschise în cadrul sistemului în scopul evitării disfuncționalităților sistemului.

În cazul participanților străini la sistemele desemnate în conformitate cu proiectul Legii, autoritățile relevante ale statelor în care participanții își au sediul vor informa, în timp util, Banca Națională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare cu privire la orice procedură de insolabilitate intentată împotriva acestor participanți în baza acordurilor de cooperare încheiate. Proiectul stipulează că, în sensul legii date, moment al intentării procedurii de insolabilitate pentru instituțiile din străinătate se consideră momentul în care autoritatea străină relevantă informează Banca Națională a Moldovei sau Comisia Națională a Pieței Financiare, după caz.

Conform proiectului Legii, legea aplicabilă care guvernează un sistem este legea aleasă de participanți, care este Legea Republicii Moldova, dacă cel puțin unul dintre participanți își are sediul în Republica Moldova.

Impactul economic al proiectului Legii constă în asigurarea stabilității sistemului financiar prin crearea unui cadru legal care să asigure caracterul definitiv al decontării, protejarea ordinelor de plată și a ordinelor de transfer, nettingului și a garanțiilor furnizate în legătură cu obligațiile participanților la sistemele care sînt desemnate ca intrînd sub incidența proiectului Legii, chiar și în cazul intentării procedurii de insolabilitate asupra unui participant.

Proiectul Legii cu privire la contractele de garanție financiară (în continuare – proiectul Legii) reglementează regimul juridic aplicabil contractelor de garanție financiară și garanțiilor financiare, punerea la dispoziție și executarea garanțiilor financiare, dreptul de utilizare a garanțiilor financiare, recunoașterea contractelor de garanție financiară cu transfer de proprietate și a clauzelor de compensare cu exigibilitate imediată, neaplicarea anumitor dispoziții în materie de insolabilitate și legea aplicabilă unor aspecte referitoare la garanțiile financiare.

Scopul proiectului Legii este de a asigura certitudinea și eficiența contractelor de garanție financiară, de a reduce formalitățile la furnizarea și acceptarea garanțiilor financiare și de a facilita executarea garanției în cazul intentării procedurii de lichidare sau aplicării măsurilor de restructurare asupra furnizorului garanției.

În vederea transpunerii Directivei 2002/47/CE din 6.06.2012, prezentul proiect de Lege stabilește prevederi referitoare la:

- domeniul de aplicare a legii, respectiv contractele de garanție financiară încheiate în scopul garantării obligațiilor financiare, precum și garanțiile financiare constituite în formă de mijloace bănești, instrumente financiare și creanțe pecuniare.

Proiectul Legii prevede unele excepții cu referire la obiectul contractelor de garanție financiară (acțiunile emise de furnizorul garanției, cele deținute de acesta la întreprinderi afiliate și alte societăți indicate în proiect, precum și creanțele pecuniare în care debitorul este un consumator sau o întreprindere micro, mică sau mijlocie nu pot face obiectul unui contract de garanție financiară);

- apartenența la sistemul financiar atât a beneficiarului, cât și a furnizorului garanției financiare;
- punerea la dispoziție a garanției financiare și înscrisul probator;
- condițiile de formă care presupun îndeplinirea doar a acelor formalități prevăzute în proiect;
- executarea garanțiilor financiare (cu și fără transfer de proprietate) și modalitățile de executare a acestora;
- dreptul de utilizare a garanției financiare în temeiul contractelor de garanție financiară fără transfer de proprietate, inclusiv prin exercitarea dreptului de transfer a unei garanții echivalente;
- recunoașterea contractelor de garanție financiară cu transfer de proprietate;
- recunoașterea, conform prevederilor legii, a clauzei de compensare cu exigibilitate imediată, respectiv a altor clauze ale contractelor de garanție indiferent de dispunerea măsurii de restructurare sau deschiderii procedurii de lichidare a furnizorului sau beneficiarului garanției;
- legea aplicabilă contractelor de garanție financiară constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont, care este legea țării în care se află contul relevant și care se aplică numai elementelor prevăzute în proiect, cum ar fi natura juridică și efectele patrimoniale ale garanției în formă de instrumente financiare, condițiile care trebuie îndeplinite la încheierea unui contract de garanție financiară avînd ca obiect instrumente financiare în formă de înscriere în cont, formalitățile necesare pentru asigurarea opozabilității față de terți a unui astfel de contract, cele cerute pentru executarea garanției financiare constituite sub forma instrumentelor financiare în formă de înscriere în cont ș.a.

Proiectul Legii cu privire la contractele de garanție financiară propune includerea anumitor creanțe pecuniare eligibile în categoria garanțiilor acceptate pentru operațiuni de creditare, inclusiv pentru operațiuni cu banca centrală. Permitearea utilizării creanțelor pecuniare în calitate de garanții pentru asigurarea anumitor tipuri de tranzacții va permite nu doar extinderea gamei activelor eligibile pe care băncile le pot utiliza la obținerea lichidităților de la banca centrală, dar și mobilizarea, de asemenea, a capitalului blocat în prezent pe bilanțurile băncilor în formă de credite acordate. Aceasta a fost o soluție adoptată de mai multe state membre ale Uniunii Europene, ale căror bănci centrale acceptă deja de ceva timp creanțele pecuniare în calitate de garanții. Utilizarea creanțelor pecuniare în calitate de garanții a crescut substanțial după ce, începînd cu 1 ianuarie 2007, Eurosistemul le-a inclus în lista activelor eligibile pentru operațiunile sale de creditare.

Impactul economic al proiectului de Lege cu privire la contractele de garanție financiară constă în facilitarea utilizării de către bănci a creanțelor pecuniare în calitate de garanții în cadrul operațiunilor de creditare ale băncii centrale, fapt ce ar putea îmbunătăți accesul băncilor la lichiditate ca urmare a volumului de creanțe pecuniare aflate în portofoliul acestora, cu efecte pozitive asupra creditării economiei, deoarece îmbunătățirea accesului la lichiditate al băncilor va favoriza în ultimă instanță finanțarea proiectelor de afaceri.

Adoptarea proiectelor de legi sus-indicate ar putea implica estimativ anumite costuri suportate de autoritățile publice și care țin de comunicare și informare, de elaborarea și/sau modificarea și completarea cadrului normativ subordonat noilor legi, precum și anumite costuri suportate de participanții la sectorul financiar ce țin de adaptarea soluțiilor tehnice ale acestora în cazul utilizării creanțelor pecuniare în calitate de garanții. Trebuie avut în vedere, totuși, că utilizarea creanțelor pecuniare în calitate de garanții nu este obligatorie.

Proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative este elaborat în vederea aducerii în concordanță a legislației în vigoare cu prevederile legilor nou elaborate, iar modificările/completările operate se axează în principal pe următoarele.

Se precizează că hotărîrea Băncii Naționale a Moldovei de retragere a licenței băncii și hotărîrea instanței de insolvabilitate de intentare a procedurii de insolvabilitate vor conține mențiunea datei și a orei exacte de adoptare a respectivelor hotărîri (Legea instituțiilor financiare nr.550-XIII din 21.07.1995 și Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012).

Se introduce o normă privind legea aplicabilă aspectelor referitoare la garanțiile financiare constituite sub formă de valori mobiliare emise în formă de înscriere în cont și se ajustează unele norme actuale pentru a evita eventualele conflicte rezultate din aplicarea legii (legilor) în funcție de forma de emitere a valorilor mobiliare - materializată sau dematerializată (Codul civil).

Se ajustează unele norme actuale în vederea transpunerii exacte în legislația națională a prevederilor Directivei 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare și a Directivei 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară (Legea instituțiilor financiare, Legea insolvabilității și Legea nr.171 din 11.07.2012 privind piața de capital).

Legea nr.62-XVI din 21 martie 2008 privind reglementarea valutară se propune a fi completată cu un articol în vederea

stipulării exprese a excepției de aplicare a regimului de notificare și autorizare asupra operațiunilor valutare aferente garanțiilor financiare reglementate de Legea cu privire la contractele de garanție financiară.

Sinteza recomandărilor / avizelor la proiectul Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare

Versiunea PDF ^[4]

Recepționate – 14 avize, inclusiv: autorități publice – 5, bănci -7, furnizori de servicii poștale – 1, alte entități – 1

Nr. d/o	Conținutul prevederilor din proiectul Legii	Autorul recomandării / avizului	Recomandare/aviz	Concluzii/comentarii
1	2	3	4	5
1	Articolul 1 alin.(2): (2) Prezenta lege are ca scop reducerea riscului juridic și al riscului sistemic asociat cu participarea la sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare, precum și reducerea disfuncționalităților sistemelor cauzate de intentarea procedurii de insolvență asupra unui participant la aceste sisteme.	Centrul Național Anticorupție	În vederea realizării adecvate a normei propunem de exclus sintagma „risc juridic” sau de definit noțiunea dată.	Se acceptă La art.1 alin.(2), cuvintele „riscului juridic și al” se exclud.
	Articolul 3: „Articolul 3. Noțiuni principale (1) În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație: punctul 1: „1) <i>agent de decontare</i> – o entitate care pune la	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	Redacția proiectului conține prevederi netransparente și imprevizibile, care urmează a fi excluse, revăzute sau concretizate (art.19 lit. a) al Legii nr.780-XV din 27.12.2001	Nu se acceptă Noțiunea „agent de decontare” este o transpunere fidelă a noțiunii din Directiva 98/26/CE (art.2 lit.(d)). Conform prevederilor art.5 alin.(1) din Legea nr.780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative, „<i>compatibilitatea cu legislația comunitară constituie o condiție obligatorie a oricărui act legislativ</i>”, iar art.19 lit.c) stipulează că, la elaborarea textului actului legislativ „<i>se</i>

	dispoziția instituțiilor și/sau a contrapărții centrale, care participă la sistem, conturi de decontare prin care sînt decontate ordinele de plată și/sau ordinele de transfer din sistem și, după caz, acordă credite acestor instituții și/sau contrapărții centrale, în scopul decontării,”.		privind actele legislative), cum ar fi: la art.3 alin.(1), pct.1 sintagma „după caz”.	<i>utilizează termeni adecvați, compatibili cu cei utilizați în legislația comunitară ori similari lor”.</i> Remarcăm că sintagma „după caz” a fost preluată intenționat în textul proiectului, avînd în vedere că agentul de decontare poate acorda, de ex., participantului la sistem un credit intraday la necesitate, adică după caz, în scopul decontării tranzacției.
		Ministerul Economiei al Republicii Moldova	Suplimentar menționăm, la art.3, alin. (1): La noțiunile „2) casa de compensare” și „4) contraparte centrală”. Casele de compensare și contrapartea centrală sunt instituții importante în asigurarea tranzacționării complete cu instrumentele financiare, în special a derivatelor, deoarece contrapartea centrală garantează pentru vînzători și cumpărători executarea tranzacțiilor în deplinătate, reducînd astfel riscurile de executare a tranzacțiilor cu instrumentele financiare. Prin urmare, luînd în considerație instituirea unor instituții noi pentru piața financiară/de capital, precum și legislația și practica comunitară, considerăm necesar de a include la nivel de lege următoarele prevederi: - modul de înființare și funcționare a casei de compensare și a contrapărții centrale, inclusiv forma organizatorico-juridică și capitalul social minim;	Nu se acceptă Includerea, în proiectul Legii, a noțiunilor „casă de compensare (clearing)” și „contraparte centrală” urmărește transpunerea fidelă a Directivei 98/26/CE. Totuși, funcționarea acestor structuri nu este reglementată de Directiva 98/26/CE și excede cadrul de reglementare al acesteia, respectiv asemenea norme nu sunt incluse în proiectul dat.

			- supravegherea casei de compensare și a contrapărții centrale; - actele normative de reglementare a activității contrapărții centrale și a casei de compensare, inclusiv de management a riscurilor.	
			Avînd în vedere că domeniul de aplicare a Directivei 98/26/CE se răsfrînge și asupra sistemelor de decontare a instrumentelor financiare, art. 80 din Legea nr.171 din 11.07.2012 privind piața de capital (în continuare – Legea nr.171/11.07.2012) transpune prevederile directivei enunțate, ținîndu-se cont de dimensiunea și specificul pieței financiare din Republica Moldova. Subliniem că noțiunile de „casă de compensare” și „contraparte centrală”, cu care operează Directiva 98/26/CE și care sunt preluate în proiectul de Lege înaintat, sunt instituții foarte importante pe piața de capital, dar, în condițiile Republicii Moldova, premature de a fi implementate la nivel național.	Nu se acceptă Avînd în vedere principiile promovate în ceea ce privește libertatea de a furniza servicii și liberalizarea circulației capitalului, nu considerăm oportună excluderea instituțiilor de contraparte centrală și casă de compensare (clearing) din lista de subiecți ai prezentului proiect de lege, care asigură transpunerea Directivei 98/26/CE în legislația națională. În acest context menționăm că legile altor state care au transpus Directiva 98/26/CE conțin noțiunile date, dar nu au create contrapărți centrale (România, Croația, Latvia ș.a.). Această concluzie derivă din lista CCP publicată pe site-ul ESMA ^[5] și din studierea legilor relevante ale acestor state. Remarcăm că proiectul Regulamentului privind activitatea Depozitarului Central, elaborat de CNPF și supus consultării publice, de asemenea definește noțiunea de „<i>contraparte centrală</i>” ^[6]. Metodologia de armonizare a legislației în RM (mai, 2010), elaborată de Centrul de armonizare a legislației stipulează că „un aspect important al tehnicii legislative ține de terminologia care trebuie

punctele 2) și 4):

„2) *casă de compensare (clearing)* – o entitate care răspunde de calcularea poziției nete a instituțiilor, o eventuală contraparte centrală și/sau un eventual agent de decontare;

4) *contraparte centrală* – o entitate care se interpune între instituțiile participante la un sistem și care acționează ca partener exclusiv al acestor instituții în ceea ce privește ordinele lor de plată/ordinele lor de transfer;”.

Comisia Națională
a Pieței Financiare

Aceste instituții sunt caracteristice statelor cu o piață financiară mai dezvoltată, unde își pot atinge obiectivele, pe cînd pe plan autohton ele nu ar fi eficiente din punct de vedere al costurilor și al eventualelor beneficii. Astfel, menționăm că instituțiile prenotate în prezent nu sunt reglementate de Legea nr.171/11.07.2012, funcțiile acestora fiind asociate prin Legea nr.171/11.07.2012, Depozitarului central, infrastructura căruia actualmente nu este finalizată.

utilizată atunci cînd armonizăm legislația națională cu legislația UE". De asemenea, „armonizarea legislației naționale conform celei a UE, în mod normal, presupune introducerea în legislația națională a termenilor și definițiilor noi și inedite conținute în actele UE".

Menționăm că, în situația în care gradul de maturitate al pieței în Republica Moldova va solicita existența unei asemenea infrastructuri, cadrul legal privind crearea și funcționarea contrapărții centrale va fi elaborat de autoritatea publică de competență căreia va ține licențierea și supravegherea acesteia.

În ce privește „casa de compensare (clearing)", menționăm că în Republica Moldova asemenea structuri cu funcții similare de calculare a pozițiilor nete ale participanților funcționează și sunt respectiv reglementate (Sistemul automatizat de plăți interbancare al BNM și Depozitarul Național de Valori Mobiliare).

Se acceptă

La art. 3 alin.(1) pct.6 lit.c), cuvîntul „social" se exclude.

Avînd în vedere că în procesul elaborării proiectului de Lege nu au putut fi identificate cu precizie entitățile garantate public în Republica Moldova, a fost solicitată asistența Centrului de armonizare a Legislației, întrucît această propunere vizează gradul de transpunere a Directivei

punctul 6 lit.c) și lit.d): 6) <i>instituție</i> – oricare dintre următoarele entități care participă la un sistem și care este obligată să execute obligațiile financiare rezultate din ordinele de plată/ordinele de transfer în cadrul respectivului sistem: c) orice întreprindere cu sediul social în străinătate care desfășoară activități permise băncilor și societăților de investiții; d) o autoritate publică și entități garantate public;		Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova	La art.3 alin.(1) pct.6: de la lit.c) de exclus cuvântul „social”; de la lit.d) cuvintele „și entități garantate public” de exclus sau de inclus o definiție a acestora în proiectul legii.	98/26/CE. Reproducem în continuare răspunsul Centrului referitor la chestiunea dată: „Art. 3, alin. (1), pct. 6, lit. d) În procesul de transpunere a acestor dispoziții de către statele membre UE, se constată că acestea au optat pentru preluarea inclusiv a sintagmei „entități garantate public”. Aceasta pentru că, prin entitate garantată public se subînțelege orice entitate, de drept public sau privat, însă care este garantată de o autoritate publică. Dacă se va menține în textul proiectului legii sintagma „autoritate publică”, aceasta poate fi interpretată drept restrângere a ariilor entităților incidente.”. Astfel, ținând cont de avizul Centrului și în urma consultării legilor respective ale unor state membre (Croația, Malta), s-a decis completarea lit.d) cu o propoziție cu următorul cuprins: „În sensul prezentei Legi, entități garantate public înseamnă entitățile de drept public sau privat, ale căror obligații sînt garantate de stat conform legii.”.
		Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova	La articolul 3 alineatul (1) punctul 7) litera f) urmează a se exclude sintagma „sau a unui sistem organizat de tranzacționare (OTF)” dat fiind faptul că, actualmente, conform prevederilor Legii privind piața de capital nr.171 din 11 iulie 2012, tranzacționarea instrumentelor financiare are loc doar pe piețe reglementate	Comentariu Noțiunea „instrumente financiare” a fost revăzută și definită prin referire la Legea privind piața de capital nr.171 din 11.07.2012, similar noțiunii „titluri de valoare” de la art.2 lit.(h) din Directiva 98/26/CE.

2	punctul 7), litera f): <i>„7) instrumente financiare:</i> f) contractele options, contractele futures, contractele swap și orice alt contract derivat referitor la mărfuri care poate fi decontat prin livrare fizică, cu condiția să fie tranzacționate pe o piață reglementată, în cadrul unui sistem multilateral de tranzacționare (MTF) sau a unui sistem organizat de tranzacționare (OTF), cu excepția produselor energetice angro tranzacționate pe un OTF care trebuie decontate prin livrare fizică;”.		și în cadrul sistemelor multilaterale de tranzacționare (MTF).	
		Comisia Națională a Pieței Financiare	Cu referire la noțiunea de „instrumente financiare”, introdusă în cadrul proiectului de Lege înaintat, informăm că aceasta este reglementată de Legea nr.171/11.07.2012, care transpune Directiva 2004/39/CE privind piețele instrumentelor financiare (în continuare – MiFID I). Or, noțiunea vizată în cadrul proiectului încearcă să transpună noțiunea prevăzută în Directiva 2014/65/UE privind piețele instrumentelor financiare (în continuare – MiFID II), care urmează a fi transpusă de către statele membre ale UE până la 3 iulie 2016, cu o aplicare din 2017 și 2018, în conformitate cu art.93 al MiFID II. Respectiv, transpunerea noțiunii de „instrumente financiare” din MiFID II, la fel o considerăm a fi prematură, luând în considerare faptul că implementarea MIFID I este în plin proces, iar conceptele utilizate în cadrul noțiunii nominalizate, incluse în proiectul de Lege înaintat (de exemplu:OTF; anumite tipuri de instrumente financiare derivate complexe), deocamdată nu au fost transpuse în cadrul legal național.	Se acceptă La art.3 alin.(1) pct.7), va avea următorul cuprins: „ 7) instrumente financiare – instrumentele prevăzute la art.4 alin.(1) din Legea nr.171 din 11 iulie 2012 privind piața de capital;”.
				Comentariu În proiectul Legii a fost reținută noțiunea de „netting (calcularea pozițiilor nete)”, care corespunde cu prevederile Directivei

punctul 8): „8)netting (calcularea pozițiilor nete) – conversie într-o singură creanță netă sau obligație netă a creanțelor și a obligațiilor rezultate din ordinele de plată și/sau ordinele de transfer, pe care un participant sau mai mulți participanți le emit în beneficiul unui participant sau al mai multor participanți sau le primesc de la unul ori mai mulți participanți, avînd ca rezultat faptul că numai o singură creanță netă poate fi exigibilă și numai o singură obligație netă este datorată;”	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	Definiția termenului este similară definiției de „clearing” din Legea nr.171 din 11.07.2012 privind piața de capital. Astfel, în scopul excluderii interpretărilor echivoce, propunem stabilirea unui termen uniform pentru ambele acte legislative.	prevederile Directivei 98/26/CE și prezintă o operațiune distinctă de clearing, deși asociată acestuia (a se vedea definițiile de „netting” și „clearing” din <i>CPSS-IOSCO „Principles for financial market infrastructures”, aprilie 2012, anexa H(7)</i>). Traducere neoficială: „Netting - compensarea obligațiilor între sau printre participanții la aranjamentul de compensare, reducînd astfel numărul și valoarea plăților sau transferurilor necesare pentru a deconta o serie de tranzacții. Clearing – procesul de transmite, reconciliere și, în unele cazuri, de confirmare a tranzacțiilor pînă la decontare, cu includerea potențială a netting-ului tranzacțiilor și stabilirea pozițiilor finale pentru decontare.”.
	BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” S.A.	În textul proiectului, noțiunea „netting” se propune a fi substituită cu noțiunea de „compensare”, astfel cum este prevăzută în varianta română a Directivei.	Nu se acceptă A se vedea comentariul de mai sus la noțiunea „netting (calcularea pozițiilor nete)”.
		Considerăm oportună excluderea noțiunii de „netting” și utilizarea noțiunii de „clearing” prevăzute de Legea nr.171/11.07.2012. Noțiunea utilizată de Directiva 98/26/CE care se transpune este de „compensare”, noțiune utilizată în legislația românească, inclusiv în Legea privind piața de capital nr. 297/2004. Pînă în prezent legislația națională în domeniul pieței de capital (Legea nr.171/11.07.2012, Regulile Bursei de Valori a	Nu se acceptă A se vedea comentariul de mai sus la noțiunea „netting (calcularea pozițiilor nete)”. Suplimentar, atenționăm că, Raportul Comisiei Europene de evaluare a Directivei 98/26/CE (EU25) din 27.3.2006 indică următoarele: „Ca răspuns la necesitatea de a minimiza riscul sistemic și de a asigura stabilitatea

	Comisia Națională a Pieței Financiare	Regulile Băncii de Valori a Moldovei, precum și Regulile Depozitarului Național de Valori Mobiliare al Moldovei) operează cu noțiunea de „clearing”. Mai mult ca atât, conform legislației naționale și internaționale, nettingul este o parte componentă a procesului de clearing. Or, procesul de clearing prevede mai multe operațiuni: de la confirmarea tranzacțiilor efectuate cu instrumentele financiare, calcularea pozițiilor nete (nettingul), pînă la confirmarea și transmiterea ordinelor în sistemul de decontare a instrumentelor financiare/mijloacelor bănești.	sistemelor de plăți și de decontare a titlurilor de valoare, Directiva privind finalitatea decontărilor stipulează că ordinele de transfer introduse în astfel de sisteme nu pot fi revocate sau invalidate în alt mod. O asemenea protecție este creată prin stipularea irevocabilității și finalității ordinelor de transfer și a <u>nettingului ordinelor de transfer</u> introduse într-un sistem desemnat, chiar și în cazul intentării procedurii de insolabilitate împotriva unui participant.”.
punctul 10): „10) <i>ordin de transfer</i> – o instrucțiune dată de un participant de a transfera dreptul de proprietate sau orice alt drept asupra unuia sau mai multor instrumente financiare, prin înscrierea în registrul de evidență a acestora sau prin orice altă modalitate;”	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	La noțiunea „10) ordin de transfer”. Ordinul de transfer - reprezintă o instrucțiune dată de un participant de a transfera dreptul de proprietate sau orice alt drept asupra unuia sau mai multor instrumente financiare, prin înscrierea în registrul de evidență a acestora sau prin orice altă modalitate. De evidențiat că, la etapa actuală, unica lege organică care reglementează activitatea de decontare a instrumentelor financiare este Legea nr.171 din 11.07.2012 privind piața de capital, elaborată în conformitate cu directivele europene, prevede realizarea decontărilor în baza ordinelor de tranzacționare, iar modul de executare a acestora va fi reglementat de Regulile pieței reglementate (art.64, alin.(1), lit. b)). Prin urmare, în scopul excluderii confuziilor și interpretărilor discreționare, propunem identificarea oportunităților de unificare a denumirii	Nu se acceptă Legea nr.171 din 11.07.2012 privind piața de capital, care a transpus Directiva 98/26/CE, utilizează noțiunea „ordine de transfer” la <u>art.80. Finalitatea decontărilor în sistemul de decontare a instrumentelor financiare</u>, deși pentru piața reglementată se utilizează noțiunea de „ordin de tranzacționare.” Noțiunea din proiectul Legii este compatibilă cu noțiunea din Directiva 98/26/CE. Conform <u>Glosarului de termeni cu privire la sistemele de plăți, clearing și decontare al Băncii Centrale Europene (decembrie 2009)</u> [9], ordinul de transfer reprezintă „un ordin sau un mesaj care solicită transferul de active (de ex. mijloace bănești, valori mobiliare, alte instrumente financiare sau mărfuri) de la debitor către creditor”.

		tipului de ordin.	
punctul 14): „14) <i>procedură de insolabilitate</i> – orice procedură colectivă prevăzută de legislație care urmărește fie lichidarea unui participant, fie restructurarea sa, dacă această măsură implică suspendarea sau limitarea transferurilor sau plăților;”	Uniunea Administratorilor Autorizați din Moldova	Legea insolabilității nr.149 din 29.06.2012 art.2 dă o altă definiție și anume: „procedură de insolabilitate - procedura prin care debitorul intră, după o perioadă de observație, în procedură de restructurare sau în procedură a falimentului;”. Considerăm că definiția ar fi necesar să fie identică, or de exclus din proiectul dat art.3, noțiunea de procedură de insolabilitate.	Nu se acceptă Expunerea noțiunii „procedură de insolabilitate” în redacția Legii nr.149/2012 comportă riscul îngustării domeniului de aplicare a acestei noțiuni, precum și de neconformitate cu alte legi speciale, care reglementează activitatea unor participanți la sistemele care vor intra sub incidența prezentei Legi (procedura de lichidare a băncilor este reglementată de Legea instituțiilor financiare nr.550/1995). Atenționăm că prezentul proiect de Lege definește noțiunea „procedură de insolabilitate” care reflectă suspendarea sau limitarea transferurilor sau plăților, fapt care, în opinia Centrului de armonizare a legislației, va asigura claritate și ușurință în parcurgerea actului de către adresanți. Menționăm că și experții Fondului Monetar Internațional, care au examinat proiectul Legii, au sugerat definirea noțiunii „procedură de insolabilitate” astfel încât aceasta să reflecte sensul ei atît pentru participanții autohtoni la un sistem, cît și pentru cei străini, de activare a protecției de finalitate și irevocabilitate pe care o asigură Legea în cauză.
	Comisia Națională a Pieței Financiare	La art. 3 alin. (1), pct.14 din proiect, de exclus cuvîntul „colectivă” întrucît nu e clară semantica aplicării acestuia.	Se acceptă
			Nu se acceptă

punctul 15) litera c) - <i>actual 16 lit.c)</i> „15) <i>sistem</i> – un aranjament formal care îndeplinește, cumulativ, următoarele condiții: b) este guvernat de legea aleasă de participanți, care este legea Republicii Moldova, dacă cel puțin unul din participanți își are sediul în Republica Moldova; c) este desemnat, potrivit criteriilor și condițiilor stabilite în reglementările emise în comun de Banca Națională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare, ca sistem, după ce autoritatea competentă se asigură că normele de funcționare a sistemului sînt corespunzătoare.”.	Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova	La articolul 3 alineatul (1) punctul 15) litera c) urmează a se specifica autoritatea competentă la care se face referire.	Autoritatea competentă este specificată. A se vedea în acest sens art.13 alin.(1) din proiect, conform căruia Banca Națională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare, conform competențelor legale, desemnează sistemele, așa cum sunt definite la art.3 alin.(1) pct.16), care intră sub incidența prezentei legi. Pentru a desemna un sistem, autoritatea competentă (fie BNM, fie CNPF), urmează să se asigure că normele de funcționare a acestuia sunt corespunzătoare.
	Centrul Național Anticorupție	Norma este una confuză deoarece, pe de o parte, prin normă se instituie obligația „sistemul să fie guvernat de legea aleasă de participanți”, iar pe de altă parte, „sistemul este guvernat de legea Republicii Moldova”. Astfel, este necesar de exclus această tratare contradictorie în cadrul normei, pentru a nu admite confuzii în procesul de implementare a prevederilor.	Se acceptă La art.3 alin.(1) pct.16) lit.b), textul „aleasă de participanți, care este legea” se exclude.
	Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova	La art.3 este necesar de a include o noțiune nouă în conformitate cu definițiile utilizate în Regulamentul UE nr.648/2012 al Parlamentului European și Consiliului din 04.07.2012, precum și din Secțiunea C Instrumente financiare a Directivei 39/2004/CE, cu următorul cuprins: „<i>contracte derivate</i> - orice alte contracte referitoare la materii prime care pot fi regularizate prin livrare fizică, care nu au fost menționate, care neavînd scopuri comerciale, prezintă	Nu se acceptă Definirea contractelor derivate excede cadrul de reglementare a proiectului de lege. În temeiul art.5 alin.(1) și art.19 lit.c) din Legea nr.780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative, precum și similar practicii altor țări care au implementat Directiva 98/26/CE din 19.05.1998, proiectul Legii a preluat în mare măsură conținutul acesteia în vederea asigurării compatibilității proiectului de act legislativ cu Directiva. Directiva 98/26/CE nu definește noțiunea „contracte derivate”. Unica modificare adusă Directivei 98/26/CE

			caracteristicile altor instrumente financiare derivate, ținând seama dacă, în special, sunt compensate și regularizate prin intermediul unor organisme de compensare recunoscute sau fac obiectul unor apeluri în marjă regulate”.	prin Regulamentul (UE) nr.648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4.07.2012 la art.9 a fost preluată în proiectul Legii la art.12 alin.(3). Prezentul proiect de Lege nu transpune în dreptul intern Directiva 2004/39/CE. Aceasta a fost transpusă în Legea nr.171 din 11.07.2012 privind piața de capital.
3	Articolul 3, alineatul (2): „(2) Pentru prevenirea riscului sistemic, prin derogare de la prevederile alin.(1) pct.15), după caz, poate fi desemnat ca sistem care intră sub incidența prezentei legi un aranjament formal între doi participanți, alții decât un posibil agent de decontare, o posibilă contraparte centrală, o posibilă casă de compensare (clearing) sau un posibil participant indirect.”	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	Redacția proiectului conține prevederi netransparente și imprevizibile, care urmează a fi excluse, revăzute sau concretizate (art.19 lit. a) al Legii nr.780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative), cum ar fi: la art.3 alin.(2), sintagma „după caz”.	Comentariu Art.3 alin.(2) transpune penultimul alineat de la art.2, lit.(a) din Directiva 98/26/CE din 19.05.1998.
		Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova	În condițiile în care în conținutul proiectului de Lege se face referire la noțiunea de „risc sistemic” (articolul 3 alineatul (2)), se propune completarea articolului 3 alineatul (1) cu un punct adițional care să conțină definirea termenului respectiv.	Se acceptă Art.3 alin.(1) din proiectul Legii se completează cu punctul 15) cu următorul cuprins: „15) <i>risc sistemic</i> – riscul că incapacitatea unui participant de a-și îndeplini obligațiile în cadrul unui sistem va determina alți participanți să devină incapabili de a-și onora obligațiile atunci când acestea devin scadente cu un posibil efect de contagiune care ar putea afecta stabilitatea sistemului financiar;”.
	Articolul 4: „Articolul 4. Interdicții privind sechestrarea conturilor deschise în cadrul sistemului Conturile participanților deschise în sistemele care intră sub incidența prezentei legi nu pot fi supuse nici unui			

4	act juridic, administrativ sau altui act, sau unui proces de blocare, restricționare sau sechestrare a acestor conturi în scopul de a aplica o penalitate sau de a îndeplini o hotărâre judecătorească, sau altă decizie judiciară, arbitrală, administrativă, sau oricare altă decizie, sau în scopul de a asigura disponibilitatea acestor conturi pentru aplicarea sau îndeplinirea oricărei hotărâri, sau decizii viitoare.”.	Comisia Națională a Pieței Financiare	La art.4, de substituit sintagma „nu pot fi supuse” cu sintagma „nu cad sub incidența”.	Se acceptă A se vedea art.4 modificat.
		Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova	La art.5, cuvîntul „administrative” de substituit cu cuvîntul „contravenționale”.	Comentariu Redacția acestui articol a fost sugerată de către experții Fondului Monetar Internațional. Considerăm că prevederea aceasta se referă anume la decizii „administrative”. În această privință urmează a fi consultat Ministerul Justiției.
				Nu se acceptă Definirea noțiunii de „suport durabil” excede cadrul de reglementare a proiectului de lege. În temeiul art.5 alin.(1) și art.19 lit.c) din Legea nr.780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative, proiectul Legii urmează să asigure compatibilitatea cu actul comunitar transpus, or Directiva 98/26/CE nu definește această noțiune. Cu titlu informativ menționăm că unele Directive europene definesc sau explică această noțiune. De ex., conform Directivei 2008/48/CE a Parlamentului European și a Coniliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a
	Articolul 15 (<i>actual 5</i>): „Articolul 5. Acceptarea ca probă în justiție „Probele privind existența,			

5	conținutul, momentul intrării în sistem a ordinului de plată/ordinului de transfer, irevocabilitatea, precum și executarea în cadrul sistemelor de plăți sau de decontare a instrumentelor financiare pot fi acceptate în justiție în toate cauzele civile, comerciale, penale sau administrative, referitoare la sistem, participanții la sistem sau orice terțe părți, în formă scrisă sau pe un suport durabil care asigură trasabilitatea acestora, în format electronic sau optic, inclusiv forma imprimată a acestor documente electronice sau optice.”.	Comisia Națională a Pieței Financiare	Urmează a fi definită noțiunea de „suport durabil”.	Directivei 87/102/CEE a Consiliului, „suport durabil înseamnă orice instrument care permite consumatorului să stocheze informații care îi sunt adresate personal, în așa fel încât acestea să fie accesibile pentru consultare în viitor pe o perioadă de timp adaptată scopului informațiilor, și care permite reproducerea fidelă a informațiilor stocate”. Această definiție a fost preluată în Legea nr.202 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori. Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare definește noțiunea de suport după cum urmează: <i>„Suport durabil – înseamnă orice instrument cu ajutorul căruia investitorul poate stoca informații care îi sunt adresate personal, într-un mod care să permită ca informațiile respective să poată fi consultate ulterior pe o perioadă de timp adaptată scopului acestor informații și care permite reproducerea fidelă a informațiilor stocate.”</i> Remarcăm că Centrul de armonizare a legislației la fel a considerat irelevantă definirea noțiunii de „suport durabil” în proiectul Legii, având în vedere că noțiunea în discuție nu cade sub incidența Directivei 2002/47/CE.
---	---	---------------------------------------	---	--

6	Articolul 5, alineatul (3) – <i>actual 6 alineatul (3)</i> „(3) Dacă ordinele de plată și/sau ordinele de transfer sînt introduse în sistem după momentul intentării procedurii de insolabilitate și sînt executate, astfel cum este stabilit prin regulile sistemului, în cursul zilei lucrătoare în care a fost intentată procedura, aceste ordine de plată și/sau de transfer își produc efectele juridice și sînt opozabile terților, cu condiția ca operatorul de sistem să poată dovedi că în momentul în care ordinele de plată și/sau ordinele de transfer au devenit irevocabile nu a cunoscut și nici nu trebuia să cunoască faptul că s-a intentat procedura de insolabilitate.”.	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	La art.5, alin.(3): În scopul stabilirii unui moment de timp exact la care se referă prevederile proiectului, precum și în scopul respectării concordanței legislative și excluderii interpretărilor echivoce, propunem înlocuirea sintagmei „momentul în care...” prin sintagma „ora exactă...”, astfel cum prevăd modificările care se intenționează să fie realizate la art.34, alin.(4) lit.(d) din Legea insolabilității nr.149 din 29.06.2012 prin proiectul de lege privind modificarea și completarea unor acte legislative prezentat spre avizare.	Nu se acceptă Proiectul Legii transpune fidel prevederile art.1 al Directivei 98/26/CE, iar Legea instituțiilor financiare la art.10 alin.(4) și Legea insolabilității la art.34 alin. (4) lit.d) se modifică intenționat pentru a induce claritate cu privire la momentul intentării procedurii de insolabilitate.
		BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” S.A.	La articolul 8 alin.(1) al proiectului sintagma „sau autoritatea publică competentă” de exclus. Conform prevederilor Legii insolabilității și Codului de Procedură Civilă doar instanța de judecată este în drept să intenționeze procedura de insolabilitate.	Nu se acceptă Conform proiectului de Lege, băncile sunt participante la sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare. În cazul băncilor, Banca Națională a Moldovei este autoritatea publică competentă să adopte, în temeiul art.38¹ alin.(1) din Legea instituțiilor financiare nr.550-XIII din 21.07.1995, hotărârea de inițiere a procesului de lichidare silită a băncii în cazul retragerii licenței ca urmare a constatării a cel puțin uneia din situațiile de insolabilitate prevăzute la art.38 alin.(3) din această lege. De asemenea, art.101 alin.(2) din Codul Civil nr.1107-XV din 06.06.2002 prevede următoarele: ..(2) Banca poate

				fi declarată insolubilă printr-o hotărîre a Băncii Naționale a Moldovei. Temeiurile și modul de declarare de către Banca Națională a băncii drept insolubilă se stabilesc prin lege.”. A se vedea și comentariul de mai jos.
		Comisia Națională a Pieței Financiare	Cu referire la art.8 alin.(1), și anume sintagma „autoritatea publică competentă”, remarcăm că, potrivit art.34 alin.(1) din Legea nr.149/29.06.2012, asupra intentării procedurii de insolabilitate decide instanța de judecată, iar în cazul instituțiilor financiare Banca Națională a Moldovei este autoritatea competentă de a iniția procesul lichidării silite în cazul constatării situației de insolabilitate (art.38 din Legea instituțiilor financiare nr.550 din 21.07.1995). Se recomandă revizuirea acestui articol.	Comentariu Art. 9 alin.(1) transpune art.6 din Directiva 98/26/CE și este compatibil cu acesta. Stipularea expresă în prezentul proiect de Lege a autorităților responsabile de intentarea procedurii de insolabilitate nu este necesară, avînd în vedere că legislația în vigoare conține norme clare în acest domeniu. În special la alin.(2) nu poate fi indicată concret BNM, deoarece astfel prin lege s-ar institui o normă conform căreia BNM va avea obligația „<i>să comunice imediat BNM prin fax, telefonogramă sau poștă electronică</i>” hotărîrea de intentare a procedurii de insolabilitate.
	Articolul 8 – actual 9. „Articolul 8. Momentul intentării procedurii de insolabilitate (1) În sensul prezentei legi, se consideră moment al intentării procedurii de insolabilitate pentru instituțiile autohtone momentul în care instanța		Articolul 8 alin. 1), 2) prevăd pe lîngă instanța de judecată și autoritatea publică competentă. În același timp, Codul civil prevede doar două organe competente de a emite hotărîre de intentare a insolabilității: Codul Civil al RM prevede: Articolul 101. Insolabilitatea persoanei juridice	

7	judecătorească sau autoritatea publică competentă adoptă hotărîrea de intentare a procedurii de insolabilitate prevăzută la art.3 pct.14) din prezenta lege. (2) Autoritatea competentă indicată la alin.(1) din prezentul articol este obligată să comunice imediat prin fax, telefonogramă sau poștă electronică această hotărîre Băncii Naționale a Moldovei și Comisiei Naționale a Pieței Financiare. Obligația de notificare a fiecărei autorități menționate se consideră îndeplinită numai dacă autoritatea care a expediat notificarea a primit de la respectiva autoritate confirmarea de primire a hotărîrii. (3) Banca Națională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare vor comunica imediat prin fax, telefonogramă sau poștă electronică tuturor operatorilor sistemelor desemnate în conformitate cu prezenta lege, hotărîrea adoptată în conformitate cu art.8 alin.(1). (4) Banca Națională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare, după caz, vor încheia acorduri de cooperare cu autoritățile relevante ale statului în care participanții străini la sistemele desemnate în conformitate cu prezenta lege își au sediul, cu scopul de a fi informate, în timp util, cu privire la orice procedură de insolabilitate intentată împotriva acestor participanți. În sensul prezentei legi, moment al intentării procedurii de insolabilitate pentru	Uniunea Administratorilor Autorizați din Moldova	(1) Prin hotărîre judecătorească, persoana juridică poate fi declarată insolabilă dacă ea nu-și poate onora obligațiile de plată față de creditorii. Temeiurile și modul de declanșare de către instanța de judecată a persoanei juridice drept insolabile se stabilesc prin lege. (2) Banca poate fi declarată insolabilă prin hotărîre a Băncii Naționale a Moldovei. Temeiurile și modul de declarare de către Banca Națională a băncii drept insolabilă se stabilesc prin lege. Și Legea insolabilității nr.149 de asemenea prevede că: Articolul 5. Competența instanței de judecată: (1) Cererea de intentare a procesului de insolabilitate se examinează de către instanța de judecată (instanța de insolabilitate) în conformitate cu competența jurisdicțională stabilită în Codul de procedură civilă și în prezenta lege. • Considerăm că urmează a fi specificat exact care este autoritatea publică competentă. • Doar autoritatea competentă comunică referitor la intentarea procedurii insolabilității către BNM și CNPF or, aceasta este și obligația instanței judecătorești? Articolul 8 alin. 2) din proiectul de Lege cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare dublează	Nu se acceptă Conform prevederilor art.5 alin.(1) din Legea nr.780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative, „compatibilitatea cu legislația comunitară constituie o condiție obligatorie a oricărui act legislativ”, iar art.19 lit.c) stipulează că la elaborarea textului actului legislativ „se utilizează termeni adecvați, compatibili cu cei utilizați în legislația comunitară ori similari lor”. Potrivit lit.e) din acest articol „terminologia utilizată în actul elaborat este constantă și uniformă ... ca și în reglementările legislației comunitare”. Art.9 alin.(1) și (2) asigură o transpunere fidelă a prevederilor art.6 alin.(1) și (2) din Directiva 2002/47/CE. Considerăm că prevederile art.9 alin.(2) din proiect și cele propuse la art.35 alin.(2) din Legea insolabilității nu se dublează. În primul caz, proiectul instituie obligația autorității competente (instanța de judecată, autoritățile competente să intenteze procedura de insolabilitate) de a comunica BNM și CNPF hotărîrea privind intentarea procedurii de insolabilitate, în timp ce prevederea actuală din art.35 alin.(2) al Legii insolabilității a fost completată cu o precizare privind expedierea hotărîrii emise de instanța de judecată către organele îndrituite în acest sens, și nu doar afișarea hotărîrii în incinta sa.
---	---	---	---	---

	instituțiile din străinatate se consideră momentul în care autoritatea străină relevantă informează Banca Națională a Moldovei sau Comisia Națională a Pieței Financiare, după caz. Banca Națională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare vor proceda în conformitate cu art.8 alin.(3), în ceea ce privește procedura de insolabilitate intentată împotriva participanților străini.”.		prevederile proiectului privind modificarea Legii insolabilității - art.35 alin. 2), deoarece în proiectul privind modificarea Legii insolabilității nr.149 art. 35 alin.2) este indicat asupra obligativității instanței de insolabilitate referitor la notificarea imediată a tuturor organelor privind intentarea procesului de insolabilitate. Poate fi examinată posibilitatea excluderii art. 8 alin 2).	
			La art.8 alin.(1), cuvintele „sau autoritatea publică competentă” de substituit cu textul „(de insolabilitate) sau Banca Națională a Moldovei”.	Nu se acceptă La art. 8 (actual 9), cuvântul „autoritatea” se substituie cu cuvintele „altă autoritate”, iar redacția urmează a fi păstrată, întrucât Banca Națională este împuternicită prin lege să intenteze procedura de insolabilitate doar pentru bănci. Scopul art.9 este de a stipula clar momentul intentării procedurii de insolabilitate, dar nu autoritatea publică respectivă împuternicită să decidă insolabilitatea pentru fiecare participant la sistemele care intră sub incidența Legii.
		Centrul Național Anticorupție al Republicii Moldova	Obiecția de la art.13 este valabilă și pentru norma art.8 alin.(2) și (3).	Nu se acceptă Cu referire la valabilitatea sugestiei de la art.13 (actual 14) și pentru art.9 alin.(2) și alin.(3), menționăm că art.9 stipulează la alin.(2) și alin. (3) modalitatea de comunicare și termenul în care aceasta urmează a fi efectuată. Astfel, autoritatea care va decide intentarea procedurii de insolabilitate va fi obligată să comunice <u>imediat prin fax, telefonogramă sau poștă</u>

				<u>electronică</u> această hotărîre BNM sau CNPF (art.9, alin.2). BNM și CNPF, conform alin. (3), vor comunica <u>imediat prin fax, telefonogramă sau poșta electronică</u> tuturor operatorilor de sistem hotărîrea adoptată în conformitate cu art.9 alin.(1).
		Ministerul Economiei al Republicii Moldova	Redacția proiectului conține prevederi netransparente și imprevizibile, care urmează a fi excluse, revăzute sau concretizate (art.19 lit. a) al Legii nr.780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative), cum ar fi: la art.8 alin.(4) sintagma „după caz”.	Nu se acceptă. La art.9, alin.(4) a fost introdus la sugestia experților Fondului Monetar Internațional. Avînd în vedere că sistemele care intră sub incidența prezentei Legi vor fi desemnate de către Banca Națională sau Comisia Națională a Pieței Financiare (art.13 alin.(1)), la alin.(4) din art.9 sintagma „după caz” vine să explice care autoritate va încheia acorduri de colaborare cu autoritățile relevante din alte state, respectiv Banca Națională cu alte bănci centrale, Comisia Națională – cu alte autorități similare.
	Articolul 9, alineatul (1) (actual 10, alin.(1)): „(1) Intentarea procedurii de insolabilitate asupra unui participant nu are efect retroactiv asupra drepturilor	Ministerul Economiei al	La art.9, alin.(1): În scopul definitivării clare a expunerilor și excluderii neconformităților și interpretărilor echivoce, urmează a fi completat cu reglementările de la art.5, alin. (3) privind producerea efectelor	Nu se acceptă. Art.10 alin.(1) transpune art.7 din Directiva 98/26/CE și urmărește asigurarea protecției participanților la sistem. Unul din scopurile prioritare ale Directivei a fost de a minimiza riscul sistemic și de a asigura stabilitatea sistemelor de plăți și de decontare a titlurilor de valoare. Astfel, Directiva prevede că ordinele de transfer (atît pentru mijloacele bănești, cît și pentru titluri) introduse în sistem nu pot fi revocate sau altfel invalidate. Această protecție este creată prin stipularea irevocabilității și finalității ordinelor de transfer și a netting-ului

8	și obligațiilor sale care decurg din participarea sa la sistem sau în legătură cu participarea sa la sistem înainte de momentul intentării procedurii de insolabilitate, definit la articolul 8 alin.(1) din prezenta lege.”.	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	(e) privind producerea efectelor asupra drepturilor și obligațiilor participanților ce decurg după intentarea procedurii de insolabilitate, în condițiile în care nu a cunoscut și nici nu trebuia să cunoască faptul intentării procedurii de insolabilitate.	transfer și a netingării unor ordinelor de transfer, chiar și în cazul intentării procedurii de insolabilitate asupra unui participant autohton sau străin. Art.5 alin.(3) (actual 6 alin. (3)) din proiectul Legii la care se referă autorul sugestiei are în vedere responsabilitatea operatorului de sistem și asigurarea finalității decontărilor „cu condiția ca <u>operatorul de sistem</u> să poată dovedi că în momentul în care ordinele de plată și/sau ordinele de transfer au devenit irevocabile nu a cunoscut și nici nu trebuia să cunoască faptul că s-a intentat procedura de insolabilitate”.
9	Titlul Capitolul IV și articolul 11 (<i>actual 12</i>); „Capitolul IV PROTEJAREA DREPTURILOR DEȚINĂTORILOR DE GARANȚII FAȚĂ DE EFECTELE INSOLVABILITĂȚII PARTICIPANTULUI CARE A CONSTITUIT GARANȚIA Articolul 11. Protejarea drepturilor deținătorilor de garanții față de efectele insolabilității participantului care a constituit garanția...”.	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	Titlul Capitolului IV și prevederile art.11: În scopul stabilirii concordanțelor legislative și uniformizării terminologiei cu celelalte acte legislative potrivit art.19 lit. e) din Legea 780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative, propunem redenumirea titlului Capitolului IV și modificarea prevederilor art.11, prin substituirea sintagmelor „deținătorilor de garanții” și „participantul care a constituit garanția” prin „beneficiar al garanției” și „participantul furnizor al garanției”.	Se acceptă parțial În titlul capitolului IV și la art.12 sintagma „participantul care a constituit” se substituie cu sintagma „participantul furnizor al garanției” la cazul respectiv. Sintagma „deținătorilor de garanții” este în corespundere cu Secțiunea IV din Directivă.
	Articolul 11 (<i>actual 12</i>) alineatul (2): „(2) Garanțiile prevăzute la alin.(1) pot fi executate în scopul realizării drepturilor garantate în conformitate cu legislația aplicabilă contractelor de garanție	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	Redacția proiectului conține prevederi netransparente și imprevizibile, care urmează a fi excluse, revăzute sau concretizate (art.19 lit. a) al Legii nr.780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative), cum ar fi: la art.11 alin.(2) sintagma „legislația aplicabilă	Comentariu Textul „legislația aplicabilă contractelor de garanție financiară” a fost propus în considerarea eventualei adoptări a Legii privind contractele de garanție financiare și ținând cont de existența unor prevederi generale privind garanțiile în

	contractelor de garanție financiară.”.		contractelor de garanție financiară”.	generare privind garanție în Codul civil și în Legea cu privire la gaj.
10	alineatul (4): „(4) În cazul în care instrumentele financiare (inclusiv drepturile asupra instrumentelor financiare) sînt constituite ca garanții în favoarea participanților, operatorilor de sistem și/sau Băncii Naționale a Moldovei, potrivit alin.(1), iar dreptul acestora (sau cel al oricărui mandatar, agent sau terț care acționează în numele și pe contul lor) asupra instrumentelor financiare este înregistrat legal într-un registru, un cont sau sistem de depozitare centralizat al Republicii Moldova sau al altui stat, stabilirea drepturilor deținătorilor respectivelor garanții este reglementată, după caz, de legea Republicii Moldova sau de legea aceluia stat, pe teritoriul căruia a fost efectuată înregistrarea acestor drepturi.”	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	Redacția proiectului conține prevederi netransparente și imprevizibile, care urmează a fi excluse, revăzute sau concretizate (art.19 lit. a) al Legii nr.780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative), cum ar fi: la art.11 alin.(4) sintagma „după caz” și sintagma „legea Republicii Moldova”.	Nu se acceptă Art.12 alin.(4) transpune art.9 alin.(2) din Directiva 98/26/CE. Scopul acestei Directive a fost inclusiv de a stabili un regim clar al <u>normelor de drept conflictuale pentru valorile mobiliare în formă de înscriere în cont</u>⁹¹. Pe piețele financiare, volume foarte mari de valori mobiliare sunt transferate sau gajate zilnic în tranzacțiile transfrontaliere. Din cauza dematerializării, marea majoritate a acestor titluri sunt ținute în formă de înscrieri în conturi la intermediari, cum ar fi custodiani sau depozitare centrale. În prezent, acești intermediari pot fi amplasați în diferite jurisdicții și, în funcție de numărul de intermediari, pot fi implicate două, trei sau mai multe jurisdicții. Prin urmare, participanții la piață au nevoie de o normă de drept conflictuală clară și uniformă pentru a determina cu certitudine în avans legea (și jurisdicția relevantă) aplicabilă valorilor mobiliare care le aparțin. Pentru a soluționa această problemă, deja în 1998 regula „PRIMA-rule” a fost introdusă în Directiva 98/26/CE (art.9 alin. (2), iar ulterior și în Directiva 2002/47/CE (art.9 alin.(1)). <u>Conform acestei reguli, locul amplasării contului în care sunt menținute valorile mobiliare determină legea aplicabilă oricărei chestiuni privind natura juridică, drepturile și alte aspecte</u>

				<u>legate de aceste valori mobiliare</u> <u>101</u> .
	Articolul 12 (actual 13): alineatul (1): „(1) Banca Națională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare, conform competențelor legale, desemnează sistemele, așa cum sînt definite la art.3 alin. (1) pct.15), care intră sub incidența prezentei legi, prin emiterea unei decizii care se aduce de îndată la cunoștința sistemului desemnat și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.”.	Centrul Național Anticorupție al Republicii Moldova	Obiecția de la art.13 este valabilă și pentru norma art.12 alin.(1).	Se acceptă La art.13 alin.(1), după cuvintele „sistemului desemnat” se completează cu textul „prin fax, telefonogramă sau poștă electronică”.
11	alineatul (4): „(4) Pentru încălcarea prevederilor prezentei legi, Banca Națională poate aplica sancțiuni în conformitate cu prevederile art.75-75² ale Legii nr.548-XIII din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei.”.	Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova	Adițional, se propune completarea articolului 12 cu un nou alineat care să conțină sancțiunile ce pot fi aplicate de către Comisia Națională a Pieței Financiare în cazul nerespectării prevederilor proiectului de Lege propus (similar alineatului (4) din articolul 12). Eventual, alin.(4) ar putea fi completat cu textul: „iar Comisia Națională a Pieței Financiare poate aplica sancțiuni în conformitate cu prevederile Legii nr.171 din 11 iulie 2012 privind piața de capital”.	Nu se acceptă Comisia Națională a Pieței Financiare și-a exprimat dezacordul pe motiv că sancțiunile care pot fi aplicate de CNPF sunt prevăzute de Legea privind piața de capital.
	Articolul 13 (actual 14):		La art.13 al proiectului Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți	Nu se acceptă Argumentul autorilor sugestiei „în vederea asigurării accesului participanților la informația necesară pentru a-și putea exercita drepturile și obligațiile” nu este clar. Art.14 instituie o normă care obligă <u>operatorii sistemelor</u> desemnate de către BNM și de către CNPF ca intrînd sub

12	„Articolul 13. Cerințe privind comunicarea participanților Fiecare operator al unui sistem desemnat de către Banca Națională a Moldovei și de către Comisia Națională a Pieței Financiare în conformitate cu prevederile art.12 este obligat să comunice acestora participanții la sistem, inclusiv participanții indirecti și operatorii de sisteme interoperabile care nu sînt participanți, precum și orice schimbare cu privire la aceștia.”.	Centrul Național Anticorupție al Republicii Moldova	și de decontare a instrumentelor financiare - deși titlul articolului este intitulat „Cerințe privind comunicarea participanților”, acesta nu reglementează procedura și termenul de comunicare a participanților la sistem. Astfel, în vederea asigurării accesului participanților la informația necesară pentru a-și putea exercita drepturile și obligațiile, propunem de prevăzut expres procedura de înștiințare (de exemplu: poștă, fax, e-mail etc.) și termenul de comunicare (de exemplu: 10 zile lucrătoare).	incidența Legii să comunice <u>BNM și CNPF</u> care sunt participanții la respectivele sisteme. Faptul că proiectul Legii nu stipulează procedura și termenul de comunicare autorităților publice sus-indicate a listei participanților nu îngreădește accesul acestora la informațiile necesare pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor. Procedura și termenul de comunicare a listei participanților pot fi stabilite în actele normative subordonate legii (normele) care reglementează activitatea respectivelor sisteme sau prin decizia BNM și a CNPF de desemnare a sistemelor. Art.14 este compatibil cu art.10 alin.(1) din Directiva 98/26/CE care la fel nu instituie norme privind modalitatea și termenele comunicării de către operatorul de sistem care sunt participanții la sistem.
13	Capitolul V (actual Capitolul VI) DISPOZIȚII FINALE	Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova	Dispozițiile finale și tranzitorii din proiectul de lege să fie aduse în concordanță cu art. 30 din Legea privind actele legislative nr.780 din 27.12.2001.	Se acceptă parțial Proiectul de lege este structurat în așa fel încît să asigure compatibilitatea cu Directiva 98/26/CE. Pentru a asigura corespunderea și cu art.30 din Legea nr.780/2001, prevederile art.15 au fost incluse în cap.I art.5. Art.12-14 (actual art.13-15) au fost separate într-un alt capitol.
				Nu se acceptă Art. 9 alin.(1) din proiectul Legii stipulează momentul intentării procedurii de insolabilitate pentru instituțiile autohtone, iar alin.(4) stipulează care este momentul intentării

14	Proiectul Legii	Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova	În sensul Directivei 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului este necesar ca în <i>proiectul de Lege</i> să fie introduse dispoziții referitoare la procedura falimentului, și anume să fie specificat momentul declanșării acestuia - momentul în care instanța de judecată competentă va emite decizia sa.	momentul intentării procedurii de insolvență pentru instituțiile din străinătate. De menționat că, art.6 alin.(1) din Directiva 98/26/CE stipulează următoarele: „(1) În sensul prezentei Directive, momentul declanșării procedurii de faliment va fi momentul în care autoritatea judecătorească <u>sau administrativă competentă</u> emite decizia sa.”. Conform prevederilor legislației Republicii Moldova, băncile pot fi declarate insolvente printr-o hotărâre a Băncii Naționale a Moldovei (a se vedea art.101 alin.(2) din Codul Civil și art.38¹ alin.(1) din Legea instituțiilor financiare nr.550-XIII din 21.07.1995). Art.9 alin.(1) din proiectul Legii asigură o transpunere fidelă a art.6 alin.(1) din Directiva 98/26/CE.
			Potrivit art.11 alin.(2) din Directiva 98/26/CE, în partea ce ține de comunicarea statelor către Comisia UE a legislației pe care o adoptă în domeniul reglementat de prezenta Directivă (protejarea drepturilor deținătorilor de garanții), este necesar de întocmit tabelul de concordanță în care să fie menționate dispozițiile de drept intern existente sau introduse în conformitate cu fiecare articol din prezenta directivă.	Comentariu Tabelul de concordanță este întocmit în conformitate cu HG nr.1345 din 24.11.2006 și publicat pe pagina-web oficială a Băncii Naționale.
		Ministerul Economiei al	Pe tot parcursul textului: În scopul simplificării percepției reglementărilor prevăzute de proiect, precum și în conformitate cu art.1 alin.(1) din Legea nr.548-XIII din	Nu se acceptă Conform art.1 alin.(2) din Legea nr.548-XIII din 21.07.1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei, „Banca

		Republicii Moldova	21.07.1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei, propunem utilizarea unei singure sintagme cu referire la banca centrală, și anume sintagma „Banca Națională a Moldovei” sau „bancă centrală a Republicii Moldova”.	Națională” este denumirea echivalentă pentru „Banca Națională a Moldovei”, iar proiectul Legii utilizează preponderent această sintagmă, cu excepția art.13 alin.(4).
15	Proiectul Legii	BC „ProCredit Bank” S.A. BC „FinComBank” S.A. BC „EuroCreditBank” S.A. BC „ENERGBANK” S.A. BC „Moldindconbank” S.A. BC „MOLDOVA-AGROINDBANK” S.A.	Nu au obiecții și propuneri la proiectul Legii.	

Sinteza recomandărilor / avizelor la proiectul Legii cu privire la contractele de garanție financiară

Versiunea PDF ^[1]

Recepționate – 14 avize, inclusiv: autorități publice – 5, bănci -7, furnizori de servicii poștale – 1, alte entități - 1

Nr. d/o	Conținutul prevederilor din proiectul Legii	Autorul recomandării / avizului	Recomandare/aviz	Concluzii/comentarii
1	2	3	4	5
	Articolul 1: Articolul 1			Comentariu Proiectul Legii stipulează, la art.2 alin.(2) lit.a), că „obiectul garanțiilor financiare este constituit din mijloace bănești, instrumente financiare sau creanțe pecuniare”,

1	„Articolul 1. Obiectul de reglementare Prezenta lege reglementează regimul juridic aplicabil contractelor de garanție financiară și garanțiilor financiare, punerea la dispoziție și executarea garanțiilor financiare, dreptul de utilizare a garanțiilor financiare, recunoașterea contractelor de garanție financiară cu transfer de proprietate și a clauzelor de compensare cu exigibilitate imediată, neaplicarea anumitor dispoziții în materie de insolvabilitate și legea aplicabilă unor aspecte referitoare la garanțiile financiare.”	Comisia Națională a Pieței Financiare	Potrivit art.1 și art. 2 alin. (2) lit.a) din proiectul de Lege înaintat, obiect de reglementare sunt contractele de garanție financiară și garanțiile financiare constituite din mijloace bănești, instrumente financiare și creanțe pecuniare. Astfel, dacă ne referim la garanțiile financiare constituite din mijloace bănești, legislația în vigoare (Legea nr.171/11.07.2012, Legea nr. 62-XVI din 21.03.2008 privind reglementarea valutară, Codul Fiscal etc.) aplică pe larg termenul de garanție bancară. Respectiv, nu este clar dacă garanția bancară cade sub incidența prevederilor proiectului de Lege propus.	iar mijloacele bănești reprezintă, în sensul proiectului legii, „sume de bani, în orice monedă, <u>creditate într-un cont sau creanțe similare cum ar fi depozitele pieței monetare</u>” (art.4 pct.16)). Articolele sus-indicate transpun prevederile Directivei 2002/47/CE, care definește noțiunea de numerar ca fiind „sume de bani cu care este creditat un cont, în orice monedă, sau creanțe similare rambursabile la cerere, cum ar fi depozitele de pe piața monetară”. Faptul acesta exclude în mod expres bancnotele, conform pct.(18) din preambulul Directivei. Conform proiectului Legii, în scopul identificării obiectului garanției financiare va trebui să se dovedească că mijloacele bănești care constituie obiectul garanției sunt înregistrate în creditul unui cont desemnat ori constituie un credit asupra acestui cont. În cazul unui contract de garanție financiară fără transfer de proprietate, beneficiarul unei garanții în formă de mijloace bănești o poate executa <u>fie prin compensarea acestora cu valoarea obligațiilor garantate, fie prin reținerea mijloacelor bănești în vederea stingerii respectivelor obligații.</u> A se vedea și art.4 alin.(1) din Directiva 2002/47/CE <i>Executarea contractelor de garanție financiară</i>. Directiva nu prevede implicarea într-o formă sau alta a garantului în cazul executării garanției.
		Î.S. „Poșta Moldovei”	Considerăm oportună specificarea în contextul Art. 2, alin. (1), lit. b), ce se subînțelege prin sintagma „suport durabil”.	Nu se acceptă Definirea noțiunii de „suport durabil” excede cadrul de reglementare a proiectului de lege. În temeiul art.5 alin.(1) și art.19 lit.c) din Legea nr.780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative, proiectul Legii a preluat în mare parte conținutul Directivei 2002/47/CE în vederea asigurării compatibilității proiectului de act legislativ cu

	Articolul 2: alineatul (1), lit.b): „(1) Prezenta lege se aplică contractelor de garanție financiară, dacă acestea întrunesc cumulativ următoarele cerințe: b) pot fi probate printr-un înscris, printr-o înregistrare în formă electronică sau pe orice alt suport durabil.”	Comisia Națională a Pieței Financiare	Atît în proiectul Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare, cît și în proiectul Legii cu privire la contractele de garanție financiară, urmează a fi definită noțiunea de „suport durabil”.	proiectului de lege... Directiva. Directiva 2002/47/CE nu definește această noțiune. Remarcăm că Centrul de armonizare a legislației la fel a considerat irelevantă definirea noțiunii de „suport durabil” în proiectul Legii, avînd în vedere că noțiunea în discuție nu cade sub incidența Directivei 2002/47/CE. Cu titlu informativ menționăm că unele Directive europene definesc sau explică această noțiune. De ex., conform Directivei 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului, „suport durabil înseamnă orice instrument care permite consumatorului să stocheze informații care îi sunt adresate personal, în așa fel încît acestea să fie accesibile pentru consultare în viitor pe o perioadă de timp adaptată scopului informațiilor, și care permite reproducerea fidelă a informațiilor stocate”. Această definiție a fost preluată în Legea nr.202 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori (Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.191-197 din 6.09.2013). Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare definește noțiunea de suport durabil după cum urmează: „Suport durabil – înseamnă orice instrument cu ajutorul căruia investitorul poate stoca informații care îi sunt adresate personal, într-un mod care să permită ca informațiile respective să poată fi consultate ulterior pe o perioadă de timp adaptată scopului acestor
--	---	--	--	--

				timp adaptata scopului acestor informații și care permite reproducerea fidelă a informațiilor stocate.”.
2	alineatul (3): „(3) Prezenta lege nu reglementează: a) drepturile pe care o persoană le poate avea asupra activelor puse de către aceasta la dispoziție în calitate de garanție financiară; b) drepturile care se dobîndesc în temeiul altor contracte decît celor de garanție financiară și care sînt dobîndite într-un alt mod, decît în temeiul aplicării dispozițiilor legale privind intentarea sau continuarea procedurii de lichidare sau a măsurilor de restructurare.”	Comisia Națională a Pieței Financiare	La art.2 întru evitarea interpretărilor ambigue a prevederilor proiectului de Lege propus și confuziilor cu normele stabilite în Anexa nr.1 B pct.15 din Legea nr.407-XVI din 21.12.2006 cu privire la asigurări, propunem ca art. 2 alin.(3) din proiectul Legii după lit. b) să fie completat cu lit. c) cu următorul cuprins: „c) drepturile ce decurg din contractele de asigurare de garanții directe și/sau indirecte.”.	Nu se acceptă Proiectul Legii stipulează, la art.2 alin.(3) lit.b) că acesta nu reglementează drepturile care se dobîndesc în temeiul altor contracte decît celor de garanție financiară și care sunt dobîndite într-un alt mod, decît în temeiul aplicării dispozițiilor legale privind intentarea sau continuarea procedurii de lichidare sau a măsurilor de restructurare. Centrul de armonizare a legislației de asemenea a considerat că intenția de reglementare a autorului cu privire la contractele de garanție financiară este în linie cu prevederile Directivei 2002/47/CE.
	alineatul (4): „(4) Din domeniul de reglementare al prezentei legi sînt excluse garanțiile financiare al căror obiect îl constituie acțiunile emise de furnizorul garanției, acțiunile deținute de acesta la întreprinderi afiliate sau acțiunile deținute de acesta la societăți al căror scop exclusiv este deținerea de mijloace de	Comisia Națională a Pieței Financiare	La art.2 alin. (4) urmează de specificat expres cazul în care sunt excluse din domeniul de reglementare al prezentei legi garanțiile financiare obiectul cărora îl constituie acțiunile emise de societăți al căror scop exclusiv este deținerea de mijloace de producție <u>care sunt esențiale</u> pentru desfășurarea activității furnizorului garanției sau deținerea de bunuri	Comentariu Directiva 2002/47/CE nu detaliează aceste cazuri, nici legile consultate de autorii proiectului ale statelor membre care au transpus Directiva 2002/47/CE nu specifică expres cazurile acestea, o astfel de detaliere exhaustivă fiind imposibilă într-un act legislativ. Conform opiniei exprimate de Centrul de armonizare a legislației în Declarația de compatibilitate, cadrul legislativ nu poate enumera exhaustiv toate cazurile de excludere a acțiunilor descrise la art.2 alin.4) din proiect. O excepție generală care transpune opțiunea

mijloc de producție care sînt esențiale pentru desfășurarea activității furnizorului garanției sau deținerea de bunuri imobiliare.”		deținerea de bunuri imobiliare.	oferită statelor membre de Directiva 2002/47/CE la art.1 alin.(4) lit.(b) poate fi detaliată, în caz de necesitate, la nivelul actelor subordonate legii, de implementare, sau ale altor tipuri de acte explicative.
alineatul (5): „(5) Dacă debitor al creanțelor pecuniare este un consumator, astfel cum este definit în Legea nr.202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr.191-197, art.619) sau o întreprindere micro, mică sau mijlocie, astfel cum sînt definite în Legea nr.206-XVI din 7 iulie 2006 privind susținerea sectorului întreprinderilor mici și mijlocii (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2006, nr.126-130, art.605), respectivele creanțe pecuniare nu pot constitui obiect al garanțiilor financiare puse la dispoziția subiecților menționați la pct.2) din articolul 3.”	BC „Mobiasbancă- Groupe Societe Generale” S.A.	La articolul 2 alin.(5) trimitere la Legi se vor exclude, sunt de prisos.	Nu se acceptă Conform prevederilor art.5 alin.(1) din Legea nr.780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative, <i>„compatibilitatea cu legislația comunitară constituie o condiție obligatorie a oricărui act legislativ”</i>. Proiectul Legii transpune în legislația națională Directiva 2002/47/CE din 6 iunie 2002 care, la art.1 alin.(2) lit.(c) de asemenea face trimitere la actele normative comunitare relevante.
	BC „ProCredit Bank” S.A.	Considerăm necesar de a enumera exact care creanțe pecuniare pot fi obiect al garanției financiare, deoarece practic la întreg portofoliul de credite contrapărți sunt debitori care se încadrează în noțiunea de „Consumator”, conform Legii nr.202 din 12.07.2012 și noțiunilor de „întreprinderi micro, mici și mijlocii”, conform Legii nr.206 din 07.07.2006.	Nu se acceptă Proiectul Legii stipulează expres la art.2 alin.(5) că creanțele pecuniare al căror debitor este un consumator sau o întreprindere micro, mică sau mijlocie nu pot constitui obiect al garanțiilor financiare puse la dispoziția Băncii Naționale a Moldovei și a altor subiecți indicați la pct.2) din art.3 al proiectului Legii.
Articolul 3:		În scopul stabilirii	

„Articolul 3. Subiecții prezentei legi Beneficiarul și furnizorul garanției financiare trebuie să aparțină fiecare uneia dintre următoarele categorii:...”	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	concordanțelor legislative și uniformizării terminologiei cu celelalte acte legislative potrivit art.19 lit. e) din Legea 780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative, propunem modificarea prevederilor art.3, prin substituirea sintagmei „furnizorul garanției” prin „participantul furnizor al garanției”.	Nu se acceptă Art.3 din proiect utilizează sintagmele „beneficiar al garanției” și „furnizor al garanției” care sunt conforme cu Directiva 2002/47/CE și care nu necesită a fi substituite.
Punctul 1) lit.b): „b) autoritățile publice din Republica Moldova împuternicite să dețină conturi pentru clienți;”	Ministerul Finațelor al Republicii Moldova	La art.3 pct.1), lit.b) de exclus, deoarece nu se cunoaște care autorități publice din Republica Moldova sunt împuternicite să dețină conturi pentru clienți.	Nu se acceptă Cu referire la norma art.3 pct.1) lit.b) din proiect, a fost solicitată opinia Centrului de armonizare a legislației. Reproducem în continuare textul din Declarația de compatibilitate: „Art. 3 alin. (1) lit. b) Întrucât transpunerea fidelă a legislației UE asumate în baza Acordului de Asociere se realizează inclusiv și sub aspectul aplicării eficiente și efective a legislației armonizate (implementare, punere în aplicare și asigurarea respectării legislației armonizate), anumite aspecte ale chestiunilor pentru care se solicită clarificări nu pot fi delimitate de situația <i>de facto</i> sau planurile de dezvoltare a sectorului. Prin urmare, la decizia de includere/excludere a „autorităților publice... împuternicite să dețină conturi pentru clienți” în/din categoria subiecților proiectului de Lege, se va ține seama de situația existentă/evoluțiile acestui sector în RM, pentru ca actul normativ armonizat să fie pus în aplicare în integritatea sa. În cazul în care această categorie de subiecți există sau, la nivel strategic, sunt planuri concrete pentru dezvoltarea sectorului dat, pentru evitarea unei lacune legislative, prevederea urmează a fi menținută.” Sugerăm, în acest context,

			consultarea legilor relevante ale altor state (în Croația, de ex., entitățile împuternicite să gestioneze datoria publică sau autorizate să dețină conturi pentru clienți sunt Republica Croația, Banca Națională a Croației, Banca Croată pentru Reconstrucție și Dezvoltare, băncile, companiile de asigurări, Fondul de asigurare în medicină, Agenția Depozitară Centrală ș.a. – art.3 alin.(2) din <u>Legea privind garanțiile financiare</u> ⁽¹²⁾)
Punctul 3): „3) o entitate supusă supravegherii prudentiale, și anume:...”	BC „Mobiasbancă- Groupe Societe Generale” S.A.	La articolul 3 punctul 3) trimiterile la Legi se vor exclude, sunt de prisos.	Nu se acceptă Conform prevederilor art.5 alin.(1) din Legea nr.780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative, <i>„compatibilitatea cu legislația comunitară constituie o condiție obligatorie a oricărui act legislativ”</i>. Proiectul Legii transpune în legislația națională Directiva 2002/47/CE din 6 iunie 2002 care, la art.1 alin.(2) lit.(c) de asemenea face trimitere la actele normative comunitare relevante la stipularea unor categorii de beneficiari și furnizori ai garanției.
	Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova	În ceea ce privește subiecții garanției financiare <i>„organizația de microfinanțare”</i> și <i>„asociație de economii și împrumut”</i> respectiv din lit.c) și d) ale pct. 3) al art. 3, aceștia nu își găsesc noțiuni identice în cadrul lit.(c) a alin. (2) al art.1 al Directivei nr.2002/47/CE, iar Legea nr.280 din 22.07.2004 cu privire la organizațiile de microfinanțare și Legea asociațiilor de economii și împrumut nr.139 din 21.06.2007 la care se face trimitere întru definirea noțiunilor în cauză, nu transpun nici un act comunitar. În context, introducerea	Comentariu Organizațiile de microfinanțare și asociațiile de economii și împrumut au fost excluse din proiectul legii la recomandarea Comisiei Naționale a Pieței Financiare.

			subiecților în cauză necesită a fi justificată în Tabelul de concordanță, precum și în Nota de argumentare.	
		Comisia Națională a Pieței Financiare	La art. 3 pct. 3) se va exclude lit. c), în condițiile în care în conformitate cu prevederile art.9 din Legea nr. 280-XV din 22.07.2004 cu privire la organizațiile de microfinanțare activitatea organizațiilor de microfinanțare este monitorizată de către C.N.P.F. și nu este supusă supravegherii prudențiale. Mai mult, organizațiile de microfinanțare nu sunt în drept să colecteze prin ofertă publică fonduri rambursabile de la populație (art.8 alin.(1) lit.c) din Legea nr. 280-XV din 22.07.2004 cu privire la organizațiile de microfinanțare), ori preambulul proiectului menționează transpunerea Directivei 2002/47/CE privind contractele de garanție financiară (<i>în continuare</i> - Directiva 2002/47/CE), iar conform prevederilor art.1 alin. (2) lit.c) și i) al acesteia, furnizorul/beneficiarul de garanție este o instituție de credit definită conform art.1 alin.(1) din Directiva 2000/12/CE și reprezintă o întreprindere a cărei activitate constă inclusiv în primirea de fonduri rambursabile de la populație; - se va exclude lit.d), în condițiile în care în conformitate cu prevederile art.7 alin.(1) din Legea asociațiilor de economii și împrumut nr.139-XVI din 21.06.2007, asociațiile de economii și împrumut nu sunt în drept să furnizeze garanții financiare.	Se acceptă Organizațiile de microfinanțare și asociațiile de economii și împrumut au fost excluse din cercul de subiecți ai proiectului de lege.

Punctul 3) literele c), d), g), h) și i):

„c) o organizație de microfinanțare, astfel cum este definită în Legea nr. 280-XV din 22

3	nr. 280-XV din 22 iulie 2004 cu privire la organizațiile de microfinanțare (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2004, nr.138-146, art.737), cu modificările și completările ulterioare; d) o asociație de economii și împrumut, astfel cum este definită în Legea nr. 139-XVI din 21 iunie 2007 cu privire la asociațiile de economii și împrumut (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2007, nr.112-116, art.506), cu modificările și completările ulterioare; g) un asigurator (reasigurator), precum și un intermediar în asigurări, intermediar în reasigurări, astfel cum sînt definiți în Legea cu privire la asigurări nr. 407-XVI din 21 decembrie 2006 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2007, nr. 47-49, art. 213), cu modificările și completările ulterioare; h) un organism de plasament colectiv în valori mobiliare, astfel cum este	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	La pct.3), lit. g) - Considerăm oportun de a completa normele date cu prevederi privind exceptarea extinderii prezentelor reglementări asupra agenților de asigurare persoane fizice, care nu cad sub incidența prezentei legi. Conform art.47 alin.(1) din Legea nr.407-XVI din 21.12.2006 cu privire la asigurări, agentul de asigurare este unul dintre intermediarii în asigurări, iar art.48 alin.(1) prevede că, agentul de asigurare poate fi și o persoană fizică.	Se acceptă La art.3, pct.3 lit.e) textul „precum și un intermediar în asigurări, intermediar în reasigurări” a fost exclus.
		Comisia Națională a Pieței Financiare	La pct.3) lit.g), propunem excluderea sintagmei „precum și un intermediar în asigurări, intermediar în reasigurări”, avînd în vedere că, potrivit art.1 alin.(2) lit.c) din Directiva 2002/47/CE, intermediarii în asigurări/reasigurări nu cad sub incidența categoriilor de instituții care pot fi beneficiari ai garanției sau cei care constituie o garanție, precum și că intermediarii în asigurări și/sau reasigurări nu sunt supuși supravegherii prudențiale.	Se acceptă La art.3 pct.3) lit.e), textul „precum și un intermediar în asigurări, intermediar în reasigurări” se exclude.
			Beneficiarii și furnizorii garanției financiare menționați în pct.3) al articolului 3, care transpune alin.(2) al art.1 al Directivei nr.2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L 168/43 din 27 iunie 2002, sunt definiți prin referințe la alte acte, respectiv naționale și comunitare, precum în Directivă. Totodată, unele	Comentariu Directiva 85/611/CEE din 20.12.1985 a fost abrogată cu efect de la data de 1 iulie 2011 (a se vedea art.117 din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2009 de

definit în Legea privind piața de capital nr.171 din 11 iulie 2012 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr.193-197, art.665), cu modificările și completările ulterioare; i) o societate de administrare fiduciară a investițiilor, astfel cum este definită în Legea privind piața de capital nr.171 din 11 iulie 2012 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr.193-197, art.665), cu modificările și completările ulterioare;"	Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova	definiții din legele Republicii Moldova la care se face trimitere în punctul vizat nu sunt în deplină concordanță cu respectivele definiții din actele Uniunii Europene. În special, putem menționa „<i>organismul de plasament colectiv în valori mobiliare</i>” din lit. h) a pct. 3), descris prin referință la art. 6 al Legii nr. 171 din 11.07.2012 privind piața de capital în raport cu noțiunea de „<i>organism de plasament colectiv în valori mobiliare</i>” din art.1, alin. (2) al Directivei Consiliului nr. 85/611/CEE din 20.12.1985 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind anumite organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), după cum a fost modificată și completată ulterior, precum și „<i>societatea de administrare fiduciară a investițiilor</i>” din lit.i) a pct.3), definită prin referință la art. 6 al Legii privind piața de capital în raport cu „<i>societate de gestionare</i>” definită în Directiva nr. 85/611/CEE.	Consumului din 13 iunie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM)). Directiva 2009/65/CE a fost transpusă în legislația națională în Legea nr.171 din 11.07.2012 privind piața de capital, la care face referință proiectul Legii în indicarea categoriilor de beneficiari și furnizori ai garanției a entităților de la art.3 pct.3) lit.b) și lit.f). Pentru conformitate, a se vedea Legea nr.171 din 11.07.2012 privind piața de capital (ultimul alineat din preambul). Menționăm că, organismele de plasament colectiv în valori mobiliare au fost excluse din categoriile de subiecți ai legii la propunerea Comisiei Naționale a Pieței Financiare.
		La pct.3) se va exclude lit. h) avînd în vedere următoarele. Un OPCVM de tip fond de investiții nu este persoană juridică, respectiv nu poate fi subiect al legii, din numele lui acționează societatea de administrare fiduciară a investițiilor (SAFI) care, totodată este societate de investiții cu licență de categoria B sau C (a se vedea noțiunea din art.6 din Legea privind piața de capital), care este deja enumerată în art.3 lit.b) din proiect. Referitor la compania	

		Comisia Națională a Pieței Financiare	investițională, în sensul prevederilor art.92 (5) din Legea 171/2012, compania investițională care se autoadministrează urmează să respecte toate normele legale aplicabile SAFI, inclusiv obținerea licenței de societate de investiții de categoria B sau C, astfel ca societate de investiții va fi subiect al legii. Totodată, companiile investiționale care nu se vor autoadministra vor fi obligate să încheie un contract de administrare fiduciară a investițiilor cu SAFI (a se vedea art.90 alin.(2) din Legea 171/2012), care va acționa în numele companiei investiționale, inclusiv la încheierea oricăror tipuri de contracte. Astfel, nu vedem necesitatea includerii printr-o literă separată a OPCVM-urilor, cu atât mai mult că art.89 din Legea 171/2012 interzice acordarea/obținerea oricărui tip de credit, fiind permisă doar <u>obținerea unui credit – pentru procurarea imobilelor necesare pentru desfășurarea activității.</u> Se va exclude lit.i), întrucât conform Legii nr.171/11.07.2012 societatea de administrare fiduciară a investițiilor este o societate de investiții care deține licență de categoria B sau C și se încadrează la lit.b) „o societate de investiții”.	Se acceptă La art.3 pct.3), lit.h) se exclude. Se acceptă La art.3 pct.3), lit.i) se exclude.
Punctul 4): „4) o contraparte centrală, un agent de decontare sau o casă de		Î.S. „Poșta Moldovei”	Este necesară definirea conceptului de „piețe futures” din cuprinsul Art.3, pct.4).	Nu se acceptă Pct.4) din art.3 al proiectului Legii transpune art.1 alin.(2) lit.(d) din Directiva 2002/47/CE și este compatibil cu aceasta. La fel ca și Directiva indicată, prezentul proiect de Lege nu reprezintă actul legislativ relevant pentru a defini categoriile de piețe financiare.

compensare (clearing), astfel cum acestea sînt definite în Legea cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare (Monitorul Oficial al Republicii Moldova,____), inclusiv persoane juridice similare care activează pe piețele futures, de opțiuni și de derivative, care nu cad sub incidența prevederilor legii menționate și persoane juridice care acționează în numele și pe contul uneia sau al mai multor persoane care includ orice deținător de obligațiuni ori de alte titluri de creanță sau orice altă persoană dintre cele definite în prezentul articol.”	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	La pct.4) - Considerăm inoportună referința la un act legislativ care nu este încă adoptat.	Nu se acceptă Intrarea în vigoare a Legii reclamă un cadru legal corelat acesteia pentru a fi posibilă punerea în aplicare din acel moment. Proiectele de Legi în vederea transpunerii Directivei 98/26/CE din 19 mai 1998 și a Directivei 2002/47/CE din 6 iunie 2002 au fost elaborate și urmează a fi prezentate spre aprobare concomitent, avînd în vedere că, din punct de vedere al abordării contractelor de garanție financiare, Legea cu privire la contractele de garanție financiară poate fi considerată o completare a Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare, după cum Directiva 2002/47/CE a fost considerată o „ramură” și o completare a Directivei 98/26/CE.
	Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova	Considerăm că redacția propusă a pct. 4), respectiv, referința la un proiect de lege care poate să nu fie adoptat în general sau adoptat și pus în vigoare mult mai tîrziu decît prezentul proiect, necesită a fi reformulată, cu indicarea în Nota de argumentare a modificării sau completării ulterioare în cazul adoptării și intrării în vigoare a Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare.	Nu se acceptă A se vedea comentariul de mai sus pentru pct.4).
Articolul 4: „Articolul 4. Noțiuni În sensul prezentei	Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii	Considerăm oportună completarea articolului cu noțiunea „<i>bancă centrală</i>”sau „<i>altă bancă centrală</i>”,între clarificarea prevederii	Nu se acceptă Pct.2) din art.3 al proiectului Legii transpune art.1 alin.(2) lit.(b) din Directiva 2002/47/CE. La fel ca și Directiva indicată, prezentul proiect de Lege nu reprezintă actul legislativ relevant pentru a defini noțiunea de „bancă centrală”. Pentru claritatea textului, sintagma

legi, noțiunile de mai jos se definesc după cum urmează:....”	Moldova	referitoare la aceasta din pct. 2) al art. 3.	„alta banca centrala” a fost substituită cu sintagma „banca centrală a unui alt stat”, avându-se în vedere o bancă centrală, alta decât Banca Națională a Moldovei, care este banca centrală a Republicii Moldova (art.1 alin.(1) din Legea nr.548-XIII din 21.07.1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei).
Punctul 1): „1) <i>bancă de dezvoltare multilaterală</i> - o bancă de dezvoltare internațională și regională, cum ar fi: Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare - International Bank for Reconstruction and Development, Corporația Financiară Internațională - International Finance Corporation, Banca Interamericană de Dezvoltare - Inter-American Development Bank, Banca Asiatică de Dezvoltare - Asian Development Bank, Banca Africană de Dezvoltare - African Development Bank, Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei - Council of Europe Development Bank, Banca Nordică de Investiții - Nordic Investment Bank,	Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova	Dat fiind faptul că pct. 1) al prezentului articol transpune noțiunea „<i>bancă de dezvoltare multilaterală</i>” din Directiva nr.2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14.06.2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 177/1 din 30.06.2006 (ceea ce nu este stipulat în Nota de argumentare), considerăm că este necesar de menționat acest fapt în Tabelul de concordanță, precum și în textul proiectului după partea introductivă. Totodată, reieșind din considerentele că Directiva menționată a fost abrogată prin Directiva nr.2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26.06.2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de	Nu se acceptă Proiectul Legii nu transpune Regulamentul (UE) nr.575/2013 și acesta nu poate fi inclus în textul legii ca act comunitar transpus de prezentul proiect. Pentru a induce mai multă claritate proiectului Legii, autorii au considerat binevenit să indice în proiect care bănci sunt considerate bănci de dezvoltare multilaterală, iar lista acestora a fost preluată din Regulamentul (UE) nr.575/2013. În tabelul de concordanță se indică

Banca Caraibiană de Dezvoltare - Caribbean Development Bank, Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare - European Bank for Reconstruction and Development, Banca Europeană pentru Investiții – European Investment Bank, Fondul European de Investiții - European Investment Fund, Agenția pentru Garantarea Investițiilor Multilaterale - Multilateral Investment Guarantee Agency, Facilitatea Internațională de Finanțare în favoarea Imunizării - International Finance Facility for Immunisation, Banca Islamică pentru Dezvoltare – Islamic Development Bank,”		credit și a firmelor de investiții, care nu conține prevederi referitoare la bănci de dezvoltare multilaterală, propunem armonizarea pct.1) al art.4 al proiectului cu art. 117 al Regulamentului nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26.06.2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 176/1 din 27.06.2013, cu stipulările relevante în Tabelul de concordanță și în textul proiectului după partea introductivă, conform pct.16 al Regulamentului privind mecanismul de armonizare a legislației.	în tabelul de concordanță se include acest fapt. Totodată, denumirile a 3 bănci care se regăsesc la alin.(1) al art.117 din Regulamentul (UE) nr.575/2013, dar nu sunt incluse la alin.(2) în lista băncilor expunerilor față de care li se aplică o pondere de risc 0%, nu au fost incluse în această listă din motive de prudență bancară.
Punctul 3): „3) <i>clauză de compensare cu exigibilitate imediată</i> - o clauză a contractului de garanție financiară sau un contract din care face parte integrantă contractul de garanție financiară, sau, în			

absența unei asemenea clauze, orice dispoziție legală în temeiul căreia, la apariția unei cauze care determină executarea garanției, ca efect al netting-ului, compensării sau în alt mod, se realizează următoarele: obligațiile părților devin imediat exigibile și sînt exprimate printr-o obligație de plată a unei sume de bani reprezentînd valoarea obligațiilor părților calculată la acel moment sau se sting și sînt înlocuite printr-o obligație de plată a unei astfel de sume; și/sau sînt stabilite datoriile reciproce ale părților în temeiul acestor obligații, urmînd ca partea care datorează valoarea cea mai mare să plătească celeilalte părți suma netă egală cu diferența acestor datorii;"	Comisia Națională a Pieței Financiare	La art. 4 pct.3) - nu este clară utilizarea separată a termenilor „netting” și „compensare”, întrucît în proiectul de Lege cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare definiția noțiunii de „netting” este echivalentă cu cea a noțiunii de „compensare” din Directiva 98/26/CE.	Comentariu A se vedea art.2 alin.(1) lit.(n) din Directiva 2002/47/CE, varianta engleză, care se referă la aplicarea distinctă a netting-ului sau compensării (set-off). Precizăm că traducerea Directivei în limba română este imprecisă, deoarece varianta în engleză a acesteia nu stipulează expres aplicarea netting-ului prin novatie. Pentru claritatea textului, în vederea evitării confuziilor referitoare la netting și compensare, la art.4, pct.3) după cuvîntul „compensării” se completează cu cuvîntul „reciproce” (a se vedea și Directiva 2014/59/UE din 15 mai 2014, art.2, alin.(1) pct.(98) și (99)).
Punctul 7): „7) <i>cont relevant</i>-registru sau contul în care sînt operate înscririle privind punerea la dispoziție a garanțiilor financiare sub	Ministerul Afacerilor	Pct.7) „<i>cont relevant</i>” nu este în deplină concordanță cu art. 2, alin. (1), lit. (h) a Directivei nr. 2002/47/CE. În context,	Se acceptă parțial Pct.7) din art.4 al proiectului Legii este în concordanță cu art.2 alin.(1) Directiva 2002/47/CE

4	formă de valori mobiliare în formă de înscriere în cont în favoarea beneficiarului. Registrul sau contul poate fi ținut de beneficiarul garanției financiare,”	Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova	propunem armonizarea punctului în cauză cu prevederile comunitare sau, după caz, argumentarea transpunerii parțiale în Tabelul de concordanță.	lit. (h) din Directiva 2002/47/CE. Pentru o transpunere mai fidelă a lit.h), prima propoziție se completează la sfârșit cu cuvintele „în cadrul unui contract de garanție financiară”.
	Punctul 8): „8) <i>creanțe pecuniare</i> - creanțe pecuniare care decurg din contractele în temeiul cărora băncile, inclusiv băncile centrale acordă credite;”	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	La noțiunea „8) creanțe pecuniare” - În scopul respectării art.19 lit. a) și lit. h) din Legea nr. 780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative, considerăm relevant de a expune noțiunea „creanțe pecuniare” în următoarea redacție: „creanță pecuniară - drept/instrument pecuniar negociabil de datorie sau alt drept/instrument echivalent, precum și orice drept/instrument negociabil care acordă dreptul de a achiziționa o altă creanță pecuniară negociabilă prin substituire sau schimb”.	Nu se acceptă Noțiunea propusă nu corespunde definiției de „creanțe private” din Directiva 2002/47/CE.
		Uniunea Administratorilor Autorizați din Moldova	Articolul 4 punctul 8), <i>creanțe pecuniare</i> - creanțe pecuniare care decurg din contractele în temeiul cărora băncile, inclusiv băncile centrale acordă credite; Creanță pecuniară este creanță pecuniară.?, credem că urmează de exclus cuvântul pecuniare.	Se acceptă Noțiunea „creanțe pecuniare” a fost modificată și va avea următorul cuprins: „8) <i>creanțe pecuniare</i> –creanțe care decurg din contractele în temeiul cărora băncile, inclusiv băncile centrale acordă credite;”
		Comisia Națională a Pieței Financiare	La art. 4 pct.8) - evidențiem faptul că definirea noțiunii de „creanțe pecuniare” se realizează prin utilizarea aceluiași termen. Or, tehnica legislativă implică respectarea normelor limbii literare și a preciziei (art.3 alin (2) art 5 alin (2) Legea	Se acceptă Noțiunea „creanțe pecuniare” a fost modificată, a se vedea textul de mai sus.

			art.4), art.5 alin.(2) Legea nr.780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative).	
Punctele 12)- 14): „12) <i>garanție financiară</i> - mijloace bănești, instrumente financiare sau creanțe pecuniare, puse la dispoziție în vederea asigurării executării obligațiilor financiare garantate; 13) <i>instrumente financiare</i> - acțiuni ale societăților comerciale și alte valori mobiliare echivalente cu acțiuni ale societăților comerciale, obligațiuni și alte titluri de creanță, dacă acestea sînt negociabile pe piața de capital, precum și orice alte titluri care sînt în mod normal negociate și care dau dreptul de a dobîndi asemenea acțiuni, obligațiuni sau alte valori mobiliare, prin subscriere, cumpărare ori schimb, sau care dau dreptul la plata unei sume de bani (cu excepția instrumentelor de plată), inclusiv unități ale	Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova	Importanța punctelor 12) și 14) ale prezentului articol fiind incontestabilă, considerăm totuși că prezența acestora necesită a fi motivată în Tabelul de concordanță, deoarece acestea nu se regăsesc în lista noțiunilor din art. 2 al Directivei nr. 2002/47/CE.	Se acceptă	Motivarea este inclusă în Tabelul de concordanță.
	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	La noțiunea „13) instrumente financiare” - Propunem excluderea sintagmei „ale societăților comerciale” din noțiune, în conformitate cu definiția din art.4 alin.(3) din Legea nr.171 din 11.07.2012 și art.2 lit.(e) din Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene din 06.06.2002 privind contractele de garanție financiară.	Se acceptă	La art.4 pct.13), în noțiunea „instrumente financiare” cuvintele „ale societăților comerciale” se substituie cu cuvintele „emise de societățile pe acțiuni”.
	Comisia Națională a Pieței Financiare	La art.4 pct. 13) - cuvintele „unități ale organismelor de plasament colectiv” se vor substitui cu cuvintele „unități (titluri) emise de organisme de plasament colectiv în valori mobiliare”, în conformitate cu prevederile art.4 alin.(1) lit.b) din Legea nr. 171/11.07.2012.	Se acceptă	A se vedea art.4 pct.13)
			Comentariu	Art.1 alin.(4) lit.(b) din Directiva

organismelor de plasament colectiv, instrumente ale pieței monetare și orice creanțe/drepturi asupra instrumentelor prevăzute mai sus ori cu privire la aceste instrumente; <i>14) întreprinderi afiliate</i> - două sau mai multe întreprinderi din cadrul unui grup format dintr-o întreprindere-mamă care controlează una sau mai multe filiale și toate filialele întreprinderii-mamă, precum și întreprinderile controlate de întreprinderea-mamă;"	Comisia Națională a Pieței Financiare	La art.4 pct.14) - se propune corelarea definiției noțiunii de „întreprinderi afiliate” cu prevederile Codului Civil.	2002/47/CE transpus de proiectul Legii la art.2 alin.(4) se referă la întreprinderile afiliate astfel cum sunt definite în Directiva 83/349/CEE. Directiva 83/49/CEE a fost abrogată, iar prevederile ce definesc întreprinderea afiliată se regăsesc în Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi (art.2 pct.9-12). În vederea delimitării clare a domeniului de aplicare a legii, autorii proiectului au considerat necesară concretizarea termenului de „întreprinderi afiliate” prin transpunerea completă a prevederii corespondente din Directivă. Codul civil nr.1107/2002 prevede mai multe tipuri de afiliere, dar considerăm că nu toate sunt relevante în sensul prezentului proiect de lege. Remarcăm că Centrul de armonizare a legislației a susținut definirea în proiectul Legii a noțiunii „întreprinderi afiliate” preluată din Directiva 2013/34/UE, fapt ce va asigura claritate și ușurință în parcurgerea actului de către adresanți.
Punctul 17) (actual 18): <i>„17) proceduri de lichidare</i> - proceduri colective care implică valorificarea activelor și distribuirea mijloacelor bănești obținute către creditor, acționari, asociați sau membri, după caz, proceduri care presupun orice intervenție a autorităților	Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova	Întru asigurarea clarității prevederilor pct.17) și a corespunderii acestora prevederilor lit. (j) a alin. (1) al art. 2 al Directivei nr.2002/47/CE, propunem completarea noțiunii respective cu cuvintele „sau nu” după sintagma „indiferent dacă sînt”.	Se acceptă La art. 4, punctul 17) (actual 18) după cuvintele „indiferent dacă sînt” se completează cu cuvintele „sau nu”.

administrative ori judiciare, indiferent dacă sînt cauzate de insolvabilitate sau sînt voluntare ori obligatorii.”.			
Punctul 18) (actual 16): „18) <i>mijloace bănești</i> – sume de bani, în orice monedă, creditate într-un cont, sau creanțe similare cum ar fi depozitele pieței monetare. Mijloacele bănești sub formă de numerar sînt exceptate din domeniul de aplicare al prezentei legi.”.	Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova	Referitor la pct. 18) (noțiunea „ <i>mijloace bănești</i> ”) în raport cu art. 2, alin. (1), lit.(d) a Directivei nr. 2002/47/CE (noțiunea „numerar”), considerăm că propoziția „Mijloacele bănești sub formă de numerar sînt exceptate din domeniul de aplicare al prezentei legi” din punctul vizat necesită a fi argumentată în Tabelul de concordanță și în Nota de argumentare.	Comentariu Norma privind mijloacele bănești sub formă de numerar a fost introdusă în scopul transpunerii fidele a pct.18 din preambulul Directivei. Acesta prevede că noțiunea de „numerar” exclude în mod expres bancnotele. Explicațiile respective sunt incluse în Tabelul de concordanță și nu necesită a fi incluse în Nota de argumentare avînd în vedere că se transpune o normă a Directivei.
Articolul 7: „(1) Încheierea, valabilitatea, perfectarea, executarea sau admiterea ca probă a contractelor de garanție financiară, precum și punerea la dispoziție a garanției financiare în temeiul unui contract de garanție financiară nu sînt condiționate de îndeplinirea anumitor formalități. (2) Fără a afecta aplicarea prevederii art. 6	Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova	La alin.(1), considerăm oportună substituirea cuvîntului „ <i>executarea</i> ” cu sintagma „ <i>caracterul executoriu</i> ” sau cu termenul „ <i>opozabilitatea</i> ”, întru ajustarea la termenul utilizat în alin. (1) al art. 3 al Directivei nr. 2002/47/CE.	Se acceptă La art.7 alin.(1), cuvîntul „<i>executarea</i>” a fost substituit cu cuvintele „<i>caracterul executoriu</i>”.
			Nu se acceptă Invocarea art.3 alin.(10) din Legea nr.1134/1997, a art. 32 alin.(2) și alin. (4) și art.123 alin(1) lit.e) și alin.(2) din Legea nr.171/2012 în vederea reformulării art.7 alin.(2) și (3) din proiectul Legii nu este clară. În scopul simplificării utilizării garanțiilor financiare, proiectul Legii stabilește faptul că încheierea, valabilitatea, perfectarea, caracterul executoriu sau admiterea ca probă a contractelor de garanție financiară, precum și punerea la dispoziția

alin. (3) din prezenta lege, în cazul punerii la dispoziție a creanțelor pecuniare în calitate de garanție financiară, încheierea, valabilitatea, perfectarea, prioritatea, executarea sau admiterea ca probă a unor asemenea garanții financiare nu sînt condiționate de îndeplinirea anumitor formalități, precum ar fi înregistrarea sau notificarea debitorului creanței pecuniare puse la dispoziție în calitate de garanție financiară. (3) În sensul prezentei legi, prin îndeplinire de formalități se înțelege perfectarea unui document într-o formă sau manieră prestabilită, depunerea cererilor la autorități publice, înregistrarea într-un registru public, publicarea într-un ziar, revistă, publicație oficială sau orice altă formă de publicitate, notificarea autorităților publice, furnizarea într-o anumită formă a dovezilor	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	Alin.(2) și alin.(3) - În scopul excluderii neclarităților și interpretărilor propunem reformularea normelor expuse luînd în considerație prevederile privind publicarea informației și/sau informarea obligatorie a autorităților publice, conform art.3 alin.(10) din Legea nr.1134-XIII din 02.04.1997 privind societățile pe acțiuni; art.32 alin.(2) și alin.(4) și art.123 alin.(1), lit.e) și alin.(2) din Legea nr.171 din 11.07.2012.	beneficiarului a garanției financiare nu sunt condiționate de îndeplinirea vreunei formalități, ci doar de probarea în scris. Norma de la art.7 alin.(2) se referă la utilizarea creanțelor pecuniare (adică a creditelor bancare) în calitate de garanții financiare și stabilește căror formalități nu vor fi supuse aceste garanții (înregistrarea sau notificarea debitorului creanței pecuniare). Propunerea legislativă are în vedere lărgirea tipurilor de active care pot face obiectul contractelor de garanție financiară, prin includerea în această categorie a creanțelor pecuniare care pot fi utilizate în operațiuni de creditare, inclusiv pentru operațiuni cu banca centrală. Nu este clară propunerea de informare obligatorie a autorităților publice (care?), iar Legea 171/2012 nu statuează expres că constituirea garanțiilor financiare în formă de creanțe pecuniare constituie eveniment care afectează activitatea emitentului. Adițional menționăm că la art. 3 din Legea privind societățile pe acțiuni alin.(10) a fost recent abrogat prin Legea nr.106 din 28.05.2015.
	Î.S. „Poșta Moldovei”	Excluderea din cuprinsul Art. 7, alin. (3) a sintagmei „perfectarea unui document într-o formă sau manieră prestabilită”.	Nu se acceptă Art.7 alin.(3) transpune pct.(10) din Preambulul Directivei 2002/47/CE.
	Ministerul Afacerilor Externe și Integrării	Alineatele (3)-(6) ale art. 7, precum și art.10 nu transpun prevederile Directivei nr. 2002/47/CE după cum a fost modificată și completată ulterior, însă constituie un vid legislativ național, ceea ce	Comentariu Art.7 alin.(3) și (4) transpun pct.(10) din Preambulul Directivei 2002/47/CE, iar alin.(5) și (6) sunt prevederi cu caracter național și au fost propuse ca urmare a modificărilor aduse Legii cu privire la gaj prin Legea nr.173 din 25.07.2014 pentru modificarea și completarea unor acte legislative și Legea nr.180 din 25.07.2014 pentru modificarea și completarea unor

5	privind data întocmirii unui document sau a unui instrument, cuantumul obligațiilor financiare garantate sau orice alt aspect. (4) Actele necesare pentru transferarea sau constituirea garanțiilor financiare sub formă de instrumente financiare, altele decât instrumentele financiare transmisibile prin înscriere în cont, precum andosarea în cazul biletelor la ordin sau înregistrarea în registrul emitentului în cazul instrumentelor financiare nominative, nu se consideră îndeplinire de formalități, în sensul alin.(1) din prezentul articol. (5) Solicitarea permisiunii prealabile a Băncii Naționale a Moldovei la constituirea gajului care are ca obiect cota substanțială de acțiuni ale băncilor din Republica Moldova conform art.8 alin.(5¹) din Legea nr.449-XV din 30 iulie 2001 cu	Europene al Republicii Moldova	necesită a fi menționat expres și justificat în Tabelul de concordanță. În același timp, netranspunerea art.10 - 13 din Directiva vizată trebuie la fel argumentată în cadrul Tabelului de concordanță.	actele legislative. Art.10 a fost introdus în scopul evitării interpretării echivoce a prevederilor din Legea cu privire la contractele de garanție financiară. Art.10-13 din Directiva 2002/47/CE nu necesită transpunere avînd în vedere că Republica Moldova nu este stat-membru UE. Faptul acesta este indicat în Tabelul de concordanță.
		BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” S.A.	La articolul 7 alineatele (5)-(8) reprezintă, de fapt, excepții de la regula menționată la alineatul (1). De aceea, propunem, în scopul excluderii caracterului dubios și contradictoriu al articolului, precum și asigurării transpunerii acquis-ului UE, de exclus alineatele (5)-(8), iar alineatul (1) de completat cu următoarea sintagmă: „cu excepțiile prevăzute de legislația în vigoare.”.	Nu se acceptă A se vedea argumentele de mai sus. La art.7, alin.(7) și (8) sunt preluate din Directiva 2002/47/CE (art.3 alin. (2) și (3)).

an 30 iulie 2001 cu privire la gaj, nu se consideră îndeplinire de formalități în sensul alin.(1) din prezentul articol. (6) Înregistrarea garanțiilor financiare sub formă de mijloace bănești sau dobândirea de către beneficiarul garanției a controlului asupra conturilor bancare conform art.251 alin.(1) din Legea nr.449-XV din 30 iulie 2001 cu privire la gaj nu se consideră îndeplinire de formalități în sensul alin.(1) din prezentul articol. (7) Prevederea alin. (1) din prezentul articol nu afectează aplicarea prezentei legi numai din momentul punerii la dispoziție a garanției financiare, dacă punerea la dispoziție poate fi probată printr-un înscris și dacă contractul de garanție financiară poate fi probat printr-un înscris, printr-o înregistrare electronică sau pe un alt suport durabil. (8) Fără a aduce atingere prevederilor Legii	Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova	Lit.a) a alin.(8) art.7 stabilește dreptul de compensare față de creditorul creanței pecuniare sau față de persoanele cărora creanța a fost gajată sau cesionată, în timp ce lit.(i) a alin.(3) al art.3 al Directivei nr. 2002/47/CE, modificată prin Directiva nr. 2009/44/CE prevede și alte modalități de mobilizare a creanței pecuniare. Propunem ca compatibilitatea parțială în cauză să fie justificată în Tabelul de concordanță.	Comentariu Posibilitatea mobilizării creanței pecuniare într-un alt mod nu este prevăzută avînd în vedere prevederile legislației naționale de constituire a garanției (prin gajare sau cesiune). De asemenea, cuvîntul „mobilizare” nu este legal consacrat în legislația de domeniu a Republicii Moldova. A se vedea și tabelul de concordanță.
--	---	--	---

nr.256 din 9 decembrie 2011 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, debitorul creanței pecuniare poate renunța legal, în scris sau într-o altă formă legal acceptată, la: a) dreptul de compensare a obligațiilor sale față de creditorul creanței pecuniare sau față de persoanele cărora acesta a gajat sau cesionat respectiva creanță pecuniară în calitate de garanție; b) drepturile care îi revin în temeiul normelor privind secretul bancar, a căror exercitare ar împiedica sau limita capacitatea creditorului creanței pecuniare de a furniza informații cu privire la creanța pecuniară sau la debitorul acesteia, în scopul utilizării creanței pecuniare în calitate de garanție.”.			
Articolul 8 litera b): „Articolul 8. Modalități de executare a garanției financiare b) în cazul			Comentariu Pentru a face posibilă punerea în aplicare a prevederilor transpuse din Directiva 2002/47/CE, art.572

6	instrumentelor financiare și al creanțelor pecuniare, prin vânzarea sau însușirea acestora și prin compensarea valorii lor cu valoarea obligațiilor financiare garantate ori prin reținerea instrumentelor financiare și/sau a creanțelor pecuniare în vederea stingerii acestor obligații.	Comisia Națională a Pieței Financiare	Art.8 lit. b) și art.11 urmează a fi corelate cu prevederile art.572 alin.(3) și art.665 alin. (1) din Codul Civil, care interzic stingerea obligațiilor din contul transmiterii directe a valorilor mobiliare.	alin.(3) și art.665 alin.(1) din Codul Civil, precum și art.61 alin.(2) din Legea cu privire la gaj se propune a fi modificate prin proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative. Centrul de armonizare a legislației a susținut intenția autorului proiectului de Lege de a opera modificări la Codul Civil art.572 alin. (3), art.665 alin.(1) și la Legea cu privire la gaj art.61 alin.(2) în vederea creării unui cadru legislativ comun în materie de stingere a obligațiilor din contul transmiterii directe a valorilor mobiliare.
	Articolul 9, alineatele (4) și (5): „(4) Executarea sau evaluarea garanțiilor financiare, precum și calcularea obligațiilor financiare garantate trebuie să fie realizate într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial, potrivit	Î.S. „Poșta Moldovei”	În vederea evitării unor eventuale abuzuri ce pot apărea la interpretarea prevederilor Legii, este necesară reformularea Art. 9, alineatele (4) și (5) prin definirea textului <i>„manieră rezonabilă din punct de vedere comercial”</i> sau specificarea criteriilor în baza cărora se poate aprecia maniera rezonabilă din punct de vedere comercial.	Nu se acceptă Alin.(4) și (5) din art.9 transpun alin. (6) al art.4 și pct.17 din preambulul Directivei 2002/47/CE. Definirea noțiunii „manieră rezonabilă din punct de vedere comercial” excede cadrul de reglementare al legii. În conformitate cu prevederile proiectului Legii (preluate din Directivă), instanțele de judecată sunt competente, la cerere, să verifice dacă executarea sau evaluarea garanțiilor financiare, precum și calcularea obligațiilor financiare garantate au fost sau nu realizate într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial. Conform pct.17 din preambul, controlul pe care instanțele de judecată pot să-l exercite în legătură cu constituirea sau evaluarea garanției financiare <i>„ar trebui să permită autorităților judiciare să verifice dacă executarea și evaluarea s-au efectuat într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial”</i>. Pentru claritate, menționăm că executarea sau evaluarea garanțiilor financiare, precum și

7	înțelegerii dintre părți. (5) instanțele de judecată sînt competente, la cerere, să verifice dacă executarea sau evaluarea garanțiilor financiare, precum și calcularea obligațiilor financiare garantate au fost sau nu realizate într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial, potrivit înțelegerii dintre părți.”.	Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova	Considerăm că sintagma „potrivit înțelegerii dintre părți” la alin. (4) și (5) ale art. 9 nu este în deplină concordanță cu alin. (6) al art. 4 al Directivei nr. 2002/47/CE, iar în unele cazuri ar putea intra în contradicție cu sintagma „într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial” din ambele alineate. În context, propunem revizuirea prezentei redacții a alineatelor în cauză întru excluderea sintagmei „potrivit înțelegerii dintre părți” sau subordonarea acesteia clauzei de „manieră rezonabilă din punct de vedere comercial”. Totodată, considerăm necesară stipularea expresă a transpunerii pct. (17) din preambulul Directivei nr. 2002/47/CE la punctul Tabelului de concordanță care să se refere la alin. (5) al art. 9.	garanțiilor financiare, precum și calcularea obligațiilor financiare garantate într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial presupune asigurarea obținerii celui mai bun preț pentru respectivele garanții financiare. Remarcăm că prevederi similare în acest sens se regăsesc în Legea insolvenței nr.149 din 29.06.2012. Se acceptă La alin.(4) și (5) din art.9 cuvintele „potrivit înțelegerii dintre părți” au fost excluse. Stipularea transpunerii pct. (17) din preambulul Directivei 2002/47/CE este indicată în Tabelul de concordanță.
8	Articolul 11: „Articolul 11. Dispoziții generale privind exercitarea dreptului de utilizare În cazul în care contractul de garanție financiară fără transfer de proprietate prevede astfel,	Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii	Considerăm oportun de completat art. 11 cu sintagma „și în măsura în care” după sintagma „în cazul în care”, în scopul asigurării	Se acceptă La art.11 cuvintele „În cazul” se substituie cu cuvintele „Dacă și în

	beneficiarul garanției financiare are dreptul de utilizare a garanției în condițiile prevăzute de contractul respectiv, cu respectarea prevederilor prezentei legi.”.	Moldova	concordanței depline cu prevederile alin.(1) al art.5 al Directivei nr. 2002/47/CE.	măsura”.
9	Articolul 12, alineatul (2), litera a): „a) fie să restituie garanția, în cazul în care obligația principală este îndeplinită,”.	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	La art.12: Alin.(2), lit. a) - În scopul aplicării corecte a prevederilor reglementate, este necesară definirea termenului de „obligație principală”.	Se acceptă La art.12 alin.(2) lit.a), sintagma „obligația principală” a fost substituită cu sintagma „obligația financiară garantată”.
10	Articolul 14, alineatul (2): „(2) Clauza de compensare cu exigibilitate imediată nu poate fi supusă niciuneia dintre condițiile prevăzute la art.9 alin.(2), dacă nu s-a stabilit altfel de către părți.”.	Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova	La începutul alin.(2) al art.14, propunem substituirea cuvîntului „Clauza” cu sintagma „Executarea clauzei”, întru asigurarea corespunderii alineatului vizat cu alin. (2) al art.7 al Directivei nr.2002/47/CE. În același timp, în scopul asigurării corectitudinii referințelor din prezentul alineat în raport cu prevederile menționate ale Directivei, considerăm necesară substituirea sintagmei „art.9 alin.(2)” cu sintagma „art.8, alin. (2)”.	Se acceptă parțial La art.14 alin.(2), cuvîntul „Clauza” se substituie cu cuvintele „Aplicarea unei clauze” , pentru a asigura corespunderea cu varianta în limba engleză a Directivei. La art.14 alin.(2) al proiectului Legii referința la art.9 alin.(2) este corectă și este similară cu referința la art.4 alin.(4), prevăzută la art.7 alin.2 din Directiva 2002/47/CE
			Articolul 15. Neaplicarea anumitor dispoziții în materie de insolvabilitate. Se face referire la: • imposibilitatea declarării nule a contractelor de garanție financiară și a garanțiilor financiare, • ziua dispunerii măsurii de restructurare sau deschiderii	

			<i>restructurare sau deschiderea procedurii de lichidare.</i> Articolul 2 al Legii insolvenței prevede următoarele noțiuni: perioadă de observație perioadă cuprinsă între data admiterii cererii introductive spre examinare și data intentării procedurii de insolvență sau data confirmării planului procedurii de restructurare, sau, după caz, data intrării în faliment; procedură accelerată de restructurare procedură prin care debitorul, după o perioadă de observație, intră direct în procedură de restructurare; procedură colectivă procedură în care creditorii recunoscuți validați participă împreună la urmărirea și la recuperarea creanțelor lor, în modalitățile prevăzute de prezenta lege; procedură a falimentului procedură de insolvență concursuală colectivă și egalitară care se aplică debitorului în vederea lichidării patrimoniului acestuia pentru acoperirea pasivului; procedură de insolvență procedură prin care debitorul intră, după o perioadă de observație, în procedură de restructurare sau în procedură a falimentului; procedură de restructurare una dintre procedurile procesului de insolvență care se aplică debitorului și care presupune întocmirea, aprobarea, implementarea și respectarea unui plan complex de măsuri în vederea remedierii financiare	Comentariu Articolul 15 transpune fidel art.8 din Directiva 2002/47/CE. Principiul enunțat de respectiva Directivă, conform căruia anumite dispoziții ale legislației în domeniul insolvenței nu se aplică contractelor de garanție financiară, a fost preluat și în proiectul Legii. Proiectul consolidează certitudinea juridică a unor astfel de contracte, fiind vizate în special acele dispoziții care ar împiedica executarea efectivă a garanției financiare sau ar genera incertitudini în ceea ce privește validitatea unor clauze referitoare la compensarea cu exigibilitate imediată sau la constituirea garanțiilor suplimentare, înlocuirea ori retragerea surplusului de garanții. Deschiderea unei proceduri de restructurare sau faliment a obligatului principal sau a altui furnizor al garanției financiare nu afectează valabilitatea contractelor de garanție financiară care au fost încheiate sau a garanțiilor financiare care au fost puse la dispoziția beneficiarului într-o
Articolul 15:	„Articolul 15. Neaplicarea anumitor dispoziții în materie de insolvență ...”.	Uniunea Administratorilor Autorizați din Moldova		

11			economice a debitorului și achitării datoriilor acestuia conform programului de plată a creanțelor; procedură simplificată a falimentului procedură prin care debitorul intră direct în procedura falimentului după o perioadă de observație sau odată cu intentarea procedurii de insolvabilitate; • în Legea insolvabilității nu sînt astfel de noțiuni ca: măsură de restructurare sau procedură de lichidare. • proiectul de Lege cu privire la contractele de garanție financiară art. 15 interzice declararea nulă a contractelor de garanție financiară. Aceste interdicții sînt aplicabile în cazul unor proceduri care nu se regăsesc în legea insolvabilității. • Dacă să presupunem că se referă la una din procedurile indicate în Legea insolvabilității indicate mai sus, în cadrul acestor proceduri garanțiile și contractele menționate se încheie doar de administrator/lichidator, cu acordul creditorilor, indiferent de data intentării procedurii de restructurare sau de lichidare. • Considerăm necesar de concretizat unele aspecte ale articolului 15.	dispoziția beneficiarului într-una din modalitățile prevăzute în proiectul Legii. La fel ca și Directiva 2002/47/CE, proiectul Legii își propune să simplifice procedurile de constituire a garanțiilor financiare, să consolideze certitudinea juridică la utilizarea garanțiilor și să reducă riscurile pentru participanții pieței.
	alineatul (2): „(2) În cazul în care un contract de garanție financiară a fost încheiat sau o obligație		La art.15 alin.(2) al proiectului Legii cu privire la contractele de garanție financiară se prevede că în cazul în care un contract de garanție financiară a fost încheiat în ziua începerii măsurii de lichidare, dar după momentul începerii acesteia. contractul	Comentariu Norma de la art.15 alin.(2) din proiectul Legii asigură o transpunere fidelă a art.8 alin.(2) din Directiva 2002/47/CE din 6 iunie

	financiara garantată a luat naștere ori o garanție financiară a fost pusă la dispoziție în ziua începerii măsurii de restructurare sau procedurii de lichidare, dar după momentul începerii acesteia, contractul își va produce efectele și va fi opozabil terților, dacă beneficiarul garanției financiare poate dovedi că nu a cunoscut și nici nu putea să cunoască faptul că o astfel de măsură/procedură a fost dispusă/începută”.	Centrul Național Anticorupție al Republicii Moldova	va produce efecte și va fi opozabil terților, dacă beneficiarul garanției financiare „poate dovedi” că nu a cunoscut și nici nu putea să cunoască faptul că o astfel de procedură a fost dispusă. Norma dată este una discreționară, întrucât nu sunt prevăzute măsurile sau probele care ar justifica necunoștința de cauză privind deschiderea procedurii de lichidare. Pentru a nu admite discreții și interpretări abuzive din partea responsabililor, propunem de prevăzut expres probele care ar sta la baza înștiințării date.	2002. Conform prevederilor art.5 alin.(1) din Legea nr.780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative, <i>„compatibilitatea cu legislația comunitară constituie o condiție obligatorie a oricărui act legislativ”.</i> Cadrul legislativ nu poate enumera exhaustiv toate probele în cazul apariției unei asemenea situații. O regulă generală poate fi stabilită/detaliată, la necesitate, la nivelul actelor subordonate legii, de implementare sau ale altor tipuri de acte explicative.
		Î.S. „Poșta Moldovei”	Ajustarea prevederilor Art. 15. alin. (2) al proiectului Legii cu privire la contractele de garanție financiară cu Art.75 al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012.	A se vedea comentariile precedente la art.15 din proiectul Legii.
12	Articolul 16, alineatul (1): „(1) Garanțiile financiare constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont sînt guvernate de legea țării în care se află contul relevant în ceea ce privește:....”.	Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova	La alin.(1) al art.16, propunem substituirea cuvintelor „se află” cu sintagma „este menținut”.	Se acceptă La art.16 alin.(1), cuvintele „se află” se substituie cu cuvintele „este menținut”.
13	Articolul 17, alineatul (3): „(3) Autoritățile publice indicate la art.3 vor aduce actele lor normative în concordanță cu prezenta lege, pînă	BC „Mobiasbancă- Groupe Societe Generale” S.A.	La Articolul 17 alin.(3), după sintagma „art.3” de completat cu sintagma „pct.1)”.	Nu se acceptă Banca Națională a Moldovei de asemenea este o autoritate publică care urmează să-și aducă actele normative în concordanță cu prezenta lege, nu doar autoritățile publice indicate la art.3 pct.1).

	la intrarea în vigoare a acesteia.”.			
14	Articolul 18: „Articolul 18. Dispoziții aplicabile (1) Prezenta lege nu aduce atingere dispozițiilor cuprinse în Legea nr.202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori. (2) Prevederile Legii nr.449-XV din 30 iulie 2001 cu privire la gaj se aplică contractelor de garanție financiară reglementate de prezenta lege în măsura în care nu contravin normelor stabilite de prezenta lege.”.	BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” S.A.	Susținem integral inițiativa autorului de armonizare a legislației naționale la acquis-ul UE. Totodată, urmează de luat în considerare următorul aspect. Codul Civil nr.1107 din 6 iunie 2002 și Legea nr.449 din 30 iulie 2011 cu privire la gaj definește gajul și amanetul drept garanții reale, care totodată pot fi identificate drept garanții financiare. În această ordine de idei prevederile articolelor 1246-1255 a Codului Civil definesc un altfel de garanție și anume garanția bancară, care de asemenea poate fi identificată drept garanție financiară. Ar fi binevenit de făcut o delimitare clară sau, după caz, o legătură causală între actele legislative menționate și proiect, astfel încât proiectul să se integreze în sistemul de drept național. În acest scop, se propune de completat suplimentar articolul 18 al proiectului.	Comentariu Proiectul Legii statuează expres că aceasta se aplică garanțiilor financiare constituite din mijloace bănești, instrumente financiare sau creanțe pecuniare (art.2 alin.(2) lit.a)), iar garanția bancară este, conform art.1246 alin.(1) din Codul civil „un angajament scris, asumat de o bancă sau de o altă instituție financiară (garant) la cererea unei alte persoane (ordonator), de a plăti creditorului ordonatorului (beneficiarului) o sumă de bani în baza cererii scrise a beneficiarului”. A se vedea și art.4 alin.(1) din Directiva 2002/47/CE <i>Executarea contractelor de garanție financiară</i>. Directiva nu prevede implicarea într-o formă sau alta a garantului în cazul executării garanției.
			Considerăm necesar de indicat dacă pot constitui obiect al garanției financiare creanțele pecuniare neperformante.	Nu se acceptă Propunerea depășește cadrul de reglementare al proiectului Legii. Acceptarea unor creanțe pecuniare neperformante sporește riscul de credit al creditorului, care trebuie să urmărească încadrarea operațiunilor sale de creditare în limitele de risc la care se poate expune, stabilite prin normele și procedurile proprii și/sau prin reglementările organului de supraveghere.
			Considerăm necesar de indicat dacă băncile	

		BC „ProCredit Bank” S.A.	comerciale pot pune în calitate de garanție financiară creanțe pecuniare în valută străină pentru a facilita de lichidități în moneda națională de la BNM. În cazul în care aceasta ar fi posibil, ar trebui de descris în detalii cum ar avea loc executarea garanției în cazul diferențelor de curs valutar.	Nu se acceptă Regimul utilizării creanțelor pecuniare în operațiunile de furnizare de lichidități băncilor de către Banca Națională a Moldovei va fi reglementat de către un act normativ al Băncii Naționale.
			Considerăm necesar de a face o descriere dacă banca comercială poate dispune de lichidități de la BNM contra garanției financiare oricând este necesar băncii sau doar în dependență de anumiți factori.	Nu se acceptă Propunerea depășește cadrul de reglementare al Legii. Băncile pot dispune de lichidități de la Banca Națională a Moldovei în conformitate cu art.18 din Legea nr.548-XIII din 21.07.1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei, Regulamentul cu privire la operațiunile de piață monetară ale Băncii Naționale a Moldovei (Hotărîrea CA al BNM nr.188 din 25.09.2014), Regulamentul privind facilitățile permanente de creditare acordate băncilor de către Banca Națională a Moldovei (Hotărîrea CA al BNM nr.70 din 23.03.2006), Regulamentul cu privire la creditul de urgență (Hotărîrea CA al BNM nr.130 din 28.05.2012) și Regulamentul cu privire la modul de garantare a creditelor acordate de Banca Națională a Moldovei băncilor (Hotărîrea CA al BNM nr.51 din 15.11.1996).
		Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova	Considerăm oportun ca faptul că <i>„utilizarea creanțelor pecuniare în calitate de garanții nu este obligatorie”</i> să fie menționat expres în proiectul legii, nu doar în textul Notei de argumentare.	Nu se acceptă În absența unei asemenea prevederi în Directiva 2002/47/CE, introducerea în textul Legii ar constitui o normă care nu are o prevedere corespunzătoare în Directivă.
			Suplimentar, propunem ca în colonița 7 „Motivele ce explică faptul că proiectul este parțial compatibil sau incompatibil” a Tabelului de concordanță, toate excepțiile	Comentariu Tabelul de concordanță reflectă

15	Proiectul Legii		permise prin alin.(3) și (4) ale art.1 al Directivei nr. 2002/47/CE să fie justificate din punct de vedere al prevederilor respective.	Tabelul de concordanță reflectă excepțiile permise de Directivă.
		BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” S.A.	Reieșind din faptul că primele două proiecte propun transpunerea Directivei 98/26/CE și 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului, textul urmează a fi elaborat cu respectarea prevederilor Hotărîrii Guvernului 1345 din 24 noiembrie 2006 „cu privire la armonizarea legislației Republicii Moldova cu legislația comunitară”. În acest scop, suplimentar, în conformitate cu prevederile punctului 21 a Regulamentului din Hotărîrea menționată urmează a fi întocmit tabelul de concordanță a proiectelor.	Comentariu Conform pct.26 din HG nr.1345 din 24.11.2006, „Proiectul de act normativ se definitivează de către organul inițiator ținînd cont de avizele ministerelor interesate și se prezintă, însoțit de nota informativă, tabelul divergențelor, <u>precum și de tabelul de concordanță, Ministerului Justiției spre avizare.</u>”. Tabelele de concordanță au fost întocmite și urmează a fi publicate și prezentate împreună cu proiectele legilor autorităților de rigoare la etapele corespunzătoare a circulației proiectelor.
			În textul proiectului, noțiunea „netting” se propune a fi substituită cu noțiunea de „compensare”, astfel cum este prevăzută în varianta română a Directivei.	Nu se acceptă În proiectul Legii a fost reținută noțiunea de „netting”, care corespunde cu prevederile Directivei 98/26/CE (a se vedea definiția de „netting” din <u>CPSS- IOSCO „Principles for financial market infrastructures”, aprilie 2012, anexa H [7]</u>). A se vedea în acest sens și varinata în limba engleză a Directivei 2002/47/CE art.2 alin.1 lit. (n), care indică separat netting și compensare (set-off).
		Ministerul Economiei al Republicii Moldova	La art.2 alin.(3) lit. b) sintagma „dispozițiilor legale”; art.4 pct.2) sintagma „efectul legii”; art.9 alin.(4) și (5) sintagma „manieră rezonabilă” și art.10 sintagma „legislației valutare” urmează a fi revăzute în vederea respectării previzibilității și transparenței normelor (art.19 lit. a) al Legii nr.780-XV din	Nu se acceptă Expresia „manieră rezonabilă” e compatibilă cu art.4 alin.6 Directiva 2002/47; „efectul legii” - a se vedea Directiva art.2 alin.(1) lit.1); „dispozițiilor legale” – a se vedea Directiva, preambul, pct.(6); „legislația valutară” – a se vedea

			27.12.2001 privind actele legislative).	art.2 din Legea privind reglementarea valutară nr.62-XVI din 21.03.2008
		Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova	În prezent, acordarea garanțiilor de stat este reglementată prin Legea nr.419-XVI din 22.12.2006 cu privire la datoria sectorului public, garanțiile de stat și recreditarea de stat. Astfel, conform acestei legi garanțiile de stat pot fi acordate doar în cazuri excepționale și contra unei plăți achitate de către debitorul garantat. Totodată, prin această lege se stipulează procedura de acordare a garanției de stat, elementele contractului de garanție, executarea garanției și alte clauze. Cît privește proiectul Legii cu privire la contractele de garanție financiară, este necesar de menționat că subiecți ai acestuia sunt doar beneficiarii și furnizorii garanțiilor financiare, iar partea terță - debitorul garantat lipsește. Acest fapt micșorează responsabilitatea debitorului garantat în privința stingerii datoriei din contul propriu. În afară de această, în proiectul legii se accentuează despre executarea garanției financiare cu exigibilitate imediată, ce contravine prevederilor Legii nr.419-XVI din 22.12.2006 cu privire la datoria sectorului public, garanțiile de stat și recreditarea de stat, conform căroră dreptul creditorului de a cere executarea garanției de stat apare doar după ce creditorul a întreprins toate acțiunile necesare pentru colectarea sumelor datorate	Comentariu Proiectul Legii definește garanția financiară ca și „mijloace bănești, instrumente financiare sau creanțe pecuniare, puse la dispoziție în vederea asigurării executării obligațiilor financiare garantate”. Conform art.2 din Legea nr.419/2006, garanția de stat este „<u>angajamentul asumat</u>, în contul și în numele statului, de către Guvern, în calitate de garant, de a plăti la scadență obligațiile neonorate ale debitorului garantat”. Or, conform art.(2) lit.a) din proiectul Legii, aceasta se aplică garanțiilor financiare al căror obiect este constituit din mijloace bănești, instrumente financiare sau creanțe pecuniare (a se vedea definițiile respective în proiectul Legii).

			de la debitorul garantat. Reieșind din cele expuse mai sus, considerăm că aplicarea simultană a Legii nr.419-XVI din 22.12.2006 cu privire la datoria sectorului public, garanțiile de stat și recreditarea de stat și Legii cu privire la contractele de garanție financiară în privința garanțiilor de stat poate duce la sporirea riscului executării garanțiilor de stat din contul bugetului de stat. La fel, elaborarea unui nou proiect de Lege privind garanțiile financiare va duce la dispersarea cadrului legal existent (Legea nr.419-XVI din 22.12.2006, Codul civil) privind garanțiile.	
16	Proiectul Legii	BC „FinComBank” S.A. BC „EuroCreditBank” S.A. BC „ENERGBANK” S.A. BC „Moldindconbank” S.A. BC „MOLDOVA-AGROINDBANK” S.A	Nu au obiecții și propuneri pe marginea proiectului Legii.	

Sinteza recomandărilor/avizelor la proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative

Versiunea PDF ^[13]

Recepționate - 14 avize, inclusiv: autorități publice – 5, bănci -7, furnizori de servicii poștale – 1, alte entități – 1.

Nr. d/o	Conținutul prevederilor din proiectul Legii	Autorul recomandării / avizului	Recomandare/aviz	Concluzii/comentarii
1	2	3	4	5

	Articolul I (<i>modificarea și completarea Legii instituțiilor financiare</i>), punctul 3. Articolul 38⁵: primul alineat: „la alineatul (1), lit.h) se completează în final cu textul „ , cu excepția cazului în care încasarea plăților a avut loc într-un sistem de plăți ce cade sub incidența Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare și este aplicabil art.6 alin.(3) al respectivei legi”,”.	Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova	La art.I, considerăm inoportună introducerea la lit.h) a art. 38⁵ al Legii instituțiilor financiare nr.550 din 21.07.1995 a referinței la un proiect de lege care poate să nu fie adoptat în general sau adoptat și pus în vigoare mult mai târziu decât prezentul proiect, mai ales că referința în cauză condiționează aplicabilitatea legii în vigoare. În context, propunem reformularea sau excluderea punctului respectiv, cu ulterioara modificare sau completare a Legii instituțiilor financiare doar în cazul în care proiectul Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare va fi adoptat și va intra în vigoare.	Nu se acceptă Proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative a fost elaborat și se promovează concomitent cu proiectele celor două legi avînd în vedere că, intrarea în vigoare a legilor reclamă un cadru legal corelat acestora pentru a fi posibilă punerea în aplicare din acel moment. Astfel, scopul acestei modificări este de a aduce prevederile Legii nr.550/1995 în conformitate cu prevederile proiectului Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare. Avînd în vedere că plățile ar putea fi efectuate și după data retragerii licenței băncii prin sisteme de plăți care nu cad sub incidența proiectului Legii, este necesară această specificare introdusă la art.38⁵ alin.(1) lit.h), în special a faptului că în acest caz se vor aplica prevederile art.6 alin.(3) din proiectul Legii.
		BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” S.A.	La propunerea de modificare a art. 38⁵ alin. (1) lit.h) a Legii instituțiilor financiare, se propune ca textul care completează articolul de expus în următoarea redacție: „cu excepțiile prevăzute de legislația în vigoare”. Nu există nici o certitudine că Legea cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare va fi adoptată în redacția inițială. Această propunere este valabilă și la celelalte trimiteri la	Nu se acceptă A se vedea comentariul de mai sus.

1			Lege din proiect.	
	alineatul doi: „la alineatul (2), litera f) se abrogă;”.	Centrul Național Anticorupție al Republicii Moldova	Art.I, art.38⁵ alin.(2) lit.f) al Legii instituțiilor financiare nr.550 din 21 iulie 1995 - considerăm că excluderea normei statuate la litera în cauză este una nejustificată din punct de vedere procedural. Astfel, în cazul plăților sau transferurilor activelor băncii, efectuate pînă la începutul lichidării în dauna intereselor creditorilor, ar putea fi și actele juridice de constituire de către bancă a gajului sau a altei garanții reale pentru o creanță care era neasigurată în decursul a 6 luni anterioare retragerii licenței. Pentru a preveni careva riscuri excesive în sistemul financiar, în special în procesul inițierii procedurii de lichidare, propunem de a menține norma în varianta actuală.	Se acceptă Propunerea din proiect derivă din necesitatea corelării prevederilor art.38⁵ alin.(2) lit.f) din Legea instituțiilor financiare cu art.8 din Proiectul Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare. Pentru evitarea interpretărilor, se introduce următoarea modificare: „Art.38⁵: la alineatul (2), litera f) se completează în final cu textul: „Această prevedere nu se aplică în cazul plăților sau transferurilor efectuate în cadrul sistemelor care cad sub incidența Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare și care sunt reglementate de aceasta.”.
	alineatul 3: „alineatul (3) va avea următorul cuprins: (3) Retragera licenței băncii nu afectează executarea ordinelor de plată /transfer al	Centrul Național Anticorupție al	Art.I, art.38⁵ alin.(3) al Legii instituțiilor financiare nr.550 din 21 iulie 1995 - considerăm că noua redacție a normei alineatului dat nu acoperă toate aspectele privind efectele retragerii licenței, în special efectele retroactive asupra creanțelor și obligațiilor băncii. Astfel, nici o prevedere a legii, a altui act normativ sau uzanța cu privire la nulitatea, rezilierea contractelor și a altor acte juridice, amînarea sau	Nu se acceptă Norma de la art.38⁵ alin.(3) din Legea instituțiilor financiare a fost reformulată avînd în vedere că proiectul Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare, care transpune Directiva 98/26/CE din 19 mai 1998, reglementează aspectele date (art.6), asigurînd compatibilitatea Legii cu actul normativ comunitar. Conform prevederilor art.5 alin.(1)

	valorilor de plată/transfer al valorilor mobiliare inițiate de bancă și care au fost introduse în sistemele de plăți/sistemele de decontare a valorilor mobiliare până la data și ora exactă a retragerii licenței.”.	Republicii Moldova	întârzierea obligațiilor, încheiate/efectuate până la data retragerii licenței băncii, nu poate avea ca efect „anularea rezultatelor” operațiunii de decontare/clearing realizate în sistemul de plăți/sistemul de decontare a valorilor mobiliare. Pentru a exclude careva interpretări preferențiale (după interes sau scop), propunem de a menține norma în varianta actuală.	din Legea nr.780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative, „compatibilitatea cu legislația comunitară constituie o condiție obligatorie a oricărui act legislativ”. Norma care a fost exclusă din art. 38⁵ alin.(3) al Legii instituțiilor financiare și la care se referă autorii sugestiei se regăsește la art.6 alin.(4) din proiectul Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare.
	Articolul II (<i>completarea Codului Civil</i>): „Art. II – Codul civil al Republicii Moldova nr.1107-XV din 6 iunie 2002 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr. 82-86, art. 661), cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează: Articolul 1606: alineatul (2), după cuvintele „valorilor mobiliare” se completează cu cuvintele „în formă materializată”; se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins: „(3) Valorile mobiliare în formă de înscriere în cont sînt guvernate de legea țării în care se află registrul sau contul în care sînt operate înscrierile privind valorile mobiliare.”; se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:	Comisia Națională a Pieței Financiare	La Art. II art.1606 alin.(4) - se propune reformularea propoziției pentru a evita utilizarea repetată a cuvîntului „formă”.	Nu se acceptă Expresia „în formă de înscriere în cont” este legal consacrată în legislația de domeniu a Republicii Moldova, iar garanțiile financiare pot fi constituite, conform proiectului, sub forma de instrumente financiare, mijloace bănești și creanțe pecuniare.
		Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova	În conținutul articolului II din proiect, propunerea de completare a articolului 1606 alineatul (2) al Codului civil, contravine prevederilor articolului 7 alineatul (7) al Legii privind piața de capital nr.171 din 11 iulie 2012 care stipulează că, valorile mobiliare se emit doar în formă nominativă dematerializată.	Nu se acceptă Alin.(2) de la art.1606 Cod civil necesită a fi modificat pentru că redacția actuală nu rezolvă <i>per se</i> conflictul ce rezultă din aplicarea legii (legilor) posibile cu referire la cele 3 situații descrise în acest articol. În plus, prevederile în cauză desconsideră faptul că valorile mobiliare pot exista și în formă dematerializată în cadrul unei infrastructuri a pieței financiare (Financial Market Infrastructure) cu conexiuni transfrontaliere.
			Prezentul articol prevede completarea art.1606, alin. (2) al Codului civil al Republicii Moldova nr.1107 din 06.06.2002 cu sintagma „în formă	Nu se acceptă

2	„(4) Garanțiile financiare constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont sînt guvernate de legea țării în care se află registrul sau contul în care sînt operate înscrierile privind valorile mobiliare în ceea ce privește: a) natura juridică și efectele patrimoniale ale garanției financiare constituită sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont; b) condițiile care trebuie îndeplinite pentru încheierea în mod valabil a unui contract de garanție financiară avînd ca obiect instrumente financiare în formă de înscriere în cont și pentru punerea la dispoziție a acestor instrumente financiare în temeiul unui astfel de contract, precum și formalitățile necesare pentru asigurarea opozabilității față de terți a unui astfel de contract și a punerii la dispoziție a unor astfel de garanții; c) caracterul prioritar al dreptului de proprietate sau a unui alt drept al unei persoane cu privire la garanția financiară constituită sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont și dacă dobîndirea s-a făcut cu bună credință; d) formalitățile cerute pentru executarea garanției financiare constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont, ca urmare a apariției unei cauze care determină executarea garanției.”	Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova	materializată” după sintagma „valorilor mobiliare”, însă cuvintele „valorilor mobiliare” nu se regăsesc în textul alineatului respectiv, ceea ce implică reconsiderarea formulării în cauză. Totodată, propunem substituirea pe tot parcursul alineatului, dar și al Codului, a expresiilor „titlu de valoare”, precum și „titlu”, cu termenul „valoare mobilă”. Considerăm oportun ca faptul privind aplicabilitatea normelor conflictuale propuse „numai elementelor prevăzute în proiect” (referința fiind făcută la proiectul Legii cu privire la contractele de garanție financiară), care este stipulat în Notă de argumentare, să fie expres menționat în cadrul modificărilor și completărilor la Codul civil.	Prin Legea nr.250-XVI din 22.11.2007 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, în textul Codului civil nr.1107 din 06.06.2002 cuvintele „titlu de valoare” au fost înlocuite cu cuvintele „valoare mobilă”. Legea sus-indicată a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2008. Comentariu Alin.(4) cu care se propune a fi completat art.1606 din Codul civil stipulează expres aspectele aplicabile garanțiilor financiare constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont și care se conțin în legea țării în care se află registrul sau contul în care sunt operate înscrierile privind valorile mobiliare (a se vedea lit.a), b), c) și d)).
---	--	---	--	---

3	Articolul III (modificarea și completarea Legii insolvenței nr.149 din 29.06.2012), punctul 1 și punctul 6: „1. La articolul 34 alineatul (4), litera d) după cuvîntul „ora” se completează cu cuvintele „exactă a”. 6. La articolul 250 alineatul (1), litera b) după cuvîntul „data” se completează cu textul „, ora exactă”.”.	Uniunea Administratorilor Autorizați din Moldova	La articolul 34 alin. (4), litera d) după cuvîntul „ora” se completează cu cuvintele „exactă a”. Ora nu poate fi neexactă. Dacă, de exemplu, este indicată ora 14.30, ea nu poate fi neexactă. • Nu vedem sensul acestei modificări. • Aceeași opinie o avem și referitor la propunerea de modificare a articolului 250 alineatul (1) litera b). Se propune de completat doar cu cuvîntul „ora”.	Nu se acceptă Completările de la art.34 lit.d) și art.250 alin.(1) lit.b) au în vedere aducerea în concordanță a Legii insolvenței nr.149 din 29.06.2012 cu prevederile proiectului de Lege cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare. Acest proiect de Lege transpune în legislația națională Directiva 98/26/CE din 19.05.1998. Proiectul reglementează momentul irevocabilității ordinelor de plată/transfer introduse în sistem de participanți, precum și faptul că deschiderea procedurii de insolvență asupra unui participant nu are efect retroactiv asupra drepturilor și obligațiilor sale, care decurg din participarea sa la sistem sau sunt legate de această participare și care au luat naștere anterior <u>momentului deschiderii acestei proceduri</u>. Directiva utilizează termenul „moment” care presupune o exactitate, o definiție cu mare precizie a timpului deschiderii respectivei proceduri, iată de ce s-a considerat necesar de indicat „ora exactă”, avînd în vedere că trebuie indicate cu precizie și minutele, nu doar ora. Potrivit Raportului Comisiei Europene de evaluare a Directivei 98/26/CE din 27.03.2006 (EU 25), la data publicării raportului timpul exact al adoptării deciziei de intentare a procedurii de insolvență era indicat în 15 state membre. Unele din aceste state au cerințe foarte exacte care obligă instanța de judecată și alte autorități responsabile să indice ora și minutele de adoptare a respectivei decizii. Faptul acesta
---	--	---	---	---

				este foarte important avînd în vedere efectele insolvenței asupra participantului la sistem, în special ținînd cont de sumele transferate în aceste sisteme și irevocabilitatea lor prevăzută în proiectul Legii sus-indicate.
		BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” S.A.	La propunerea de modificare a articolului 35 alin.(2) al Legii insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, înaintea sintagmei „Comisiei Naționale a Pieței Financiare” de introdus sintagma „Băncii Naționale a Moldovei”. Acest fapt va asigura compatibilitatea cu prevederile art.8 alin.(2) al proiectului Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare.	Nu se acceptă Alin.(2) al art.35 din Legea insolvenței nr.149 din 29.06.2012 care se propune a fi modificat prevede expedierea de către instanța de insolvență a hotărîrii de intentare a procedurii de insolvență <u>„altor instituții și autorități relevante, în fiecare caz concret...”</u>. Astfel, în cazul intentării de către instanța de insolvență a procedurii de insolvență a unui participant la sistemele care vor intra sub incidența Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare, aceasta va avea obligația să informeze și Banca Națională a Moldovei.
		Uniunea Administratorilor Autorizați din Moldova	Modificarea articolului 35, alin. 2), prevede efectuarea notificării de către instanțe de insolvență, lucru efectuat pînă acum de administrator. Nu vedem necesitatea modificării respective. Dat fiind faptul volumului mare de lucru al instanțelor judecătorești pot apărea dificultăți în vederea notificărilor respective.	Nu se acceptă Prevederile propuse la art.35 alin. (2) din Legea insolvenței sunt corelate cu art. 9 alin.(1)-(2) din proiectul Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare, care transpune art.6 alin.(2) din Directiva 98/26/CE. Menținerea redacției actuale a art.35 alin.(2) din Legea insolvenței poate crea impedimente în punerea în aplicare a Legii sus-indicate.
				Comentariu Această noțiune se regăsește în Legea nr.171 din 11.07.2012 privind piața de capital la art.6 alin.(1) cu denumirea „clearing”.

		Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova	La art. IV, dat fiind faptul că noțiunea de „netting” este introdusă în alin. (2) și (3) ale art.80 al Legii nr. 171 din 11.07.2012 privind piața de capital, însă nu este definită în cadrul legii, propunem ca art. 6 al Legii privind piața de capital să fie completat cu noțiunea în cauză.	Pentru evitarea confuziilor, autorii prezentului proiect de lege propun definirea noțiunii „clearing” după cum urmează: „<i>clearing</i> – proces de transmitere, verificare și, în unele cazuri, de confirmare a tranzacțiilor înainte de decontare, care poate include calculul pozițiilor nete și determinarea pozițiilor finale pentru decontare;”. Art.6 din Legea nr.171/2012 se completează cu noțiunea „netting” conform Directivei 98/26/CE.
				Comentariu Opinăm că Legea privind piața de capital nu asigură o transpunere fidelă a Directivei 98/26/CE. De ex., noțiunea „clearing” de la art.6 reperzintă de fapt noțiunea „netting” din Directivă, la art.80 alin.(2) și (4) referința la clearing este de asemenea incorectă. La alin.(6) din art.80 norma privind irevocabilitatea ordinelor de transfer „de la data sau perioada stabilită prin normele sistemului” nu este conformă cu art.5 din Directiva 98/26/CE, conform căruia „Un ordin de transfer nu poate fi revocat de către participantul la sistem sau de către un terț din momentul stabilit prin regulile sistemului”. La alin.(7) urmează a se ține cont de faptul că pentru băncile participante la un sistem în sensul art.80 procedura de insolvență este intentată de Banca Națională conform competențelor legale. De asemenea, legea nu definește noțiunea „ordin de transfer”. <u>Astfel, pentru a asigura o transpunere fidelă a Directivei 98/26/CE, precum și pentru a nu admite incoerențe între legea specială și Legea nr.171/2012, în urma consultărilor suplimentare</u>

punctul 2: „Articolul 35: alineatul (2) va avea următorul cuprins: (2) Instanța de insolvabilitate expediază imediat hotărîrea de intentare a procedurii de insolvabilitate debitorului, registrului de stat al persoanelor juridice și registrului de stat al întreprinzătorilor individuali, inspectoratului fiscal de stat teritorial, băncilor în care debitorul are conturi și, după caz, registrelor în care se înregistrează gajul, organului cadastral teritorial, Comisiei Naționale a Pieței Financiare, registrelor de stat ale transporturilor, ministerului de ramură, altor instituții și autorități relevante, în fiecare caz concret și afișează hotărîrea de intentare a procedurii de insolvabilitate în incinta sa.”. Articolul IV (modificarea și completarea Legii nr.171 din 11 iulie 2012 privind piața de capital), punctul 2: „2. Articolul 80: alineatul (1) se abrogă; la alineatul (2), cuvîntul „clearingul” se substituie cu cuvîntul „nettingul”; alineatul (3) va avea următorul cuprins: „(3) Ordinele de transfer / ordinele de plată introduse în sistemul de clearing și decontare în ziua intentării procedurii de insolvabilitate	Comisia Națională a Pieței Financiare	La Art. IV C.N.P.F. consideră inoportune modificările propuse la Legea nr.171/11.07.2012.	<u>cu Comisia Națională a Pieței Financiare, Legea privind piața de capital se propune să fie modificată după cum urmează:</u> 1. La articolul 6 alin.(1): noțiunea „clearing” va avea următorul cuprins: „<i>clearing</i> – proces de transmitere, verificare și, în unele cazuri, de confirmare a tranzacțiilor înainte de decontare, care poate include calculul pozițiilor nete și determinarea pozițiilor finale pentru decontare;”; după noțiunea „<i>market maker</i>” se completează cu noțiunea „<i>netting</i>” cu următorul cuprins: „<i>netting (calcularea pozițiilor nete)</i> - conversie într-o singură creanță netă sau obligație netă a creanțelor și a obligațiilor rezultate din ordinele de transfer, pe care un participant sau mai mulți participanți le emit în beneficiul unui participant sau al mai multor participanți sau le primesc de la unul ori mai mulți participanți, avînd ca rezultat faptul că numai o singură creanță netă poate fi exigibilă și numai o singură obligație netă este datorată;”; după noțiunea „<i>relație de familie</i>” se completează cu noțiunea „sistem de clearing și decontare” cu următorul cuprins: „<i>sistem de clearing și decontare</i> - sistem automatizat destinat pentru identificarea drepturilor și obligațiilor rezultate din tranzacțiile înregistrate pe o piață reglementată sau MTF și acoperirea pozițiilor financiare rezultate din aceste tranzacții;” 2. Articolul 12: se completează cu alineatul (1¹) cu următorul cuprins:
---	--	--	--

4	procedurii de insolvență, dar ulterior momentului de intentare a procedurii de insolvență și care au fost executate, produc efecte juridice și sînt opozabile terților dacă operatorul de sistem va dovedi, că la momentul în care respectivele ordine de transfer au devenit irevocabile, nici nu a știut și nici nu ar fi trebuit să știe că a fost declanșată această procedură.”; la alineatul (4), textul „ordinelor de transfer, a clearingului, a plăților și transferurilor ulterioare” se substituie cu cuvîntul „nettingului”; la alineatul (5), textul „stabilite de regulile organizației care administrează sistemul de clearing și decontare” se abrogă; la alineatul (6), cuvintele „de la data sau perioada stabilită” se substituie cu cuvintele „din momentul stabilit”; la alineatul (7), cuvîntul „pronunță” se substituie cu textul „sau autoritatea publică competentă adoptă”; la alineatul (8), textul „Instanța care hotărăște intentarea procesului de insolvență” se substituie cu textul „ Autoritatea competentă indicată la alin. (7) din prezentul articol”; alineatul (10) va avea următorul cuprins: „(10) În cazul în care a fost intentată procedura de insolvență împotriva unui participant sau a unui operator al unui sistem interoperabil, mijloacele bănești sau instrumentele financiare disponibile în			„(1¹) Particularitățile utilizării garanțiilor financiare constituite în formă de valori mobiliare în temeiul contractelor de garanție financiară fără transfer de proprietate sînt reglementate de Legea nr.____ din ____cu privire la contractele de garanție financiară.”; la alineatul (3), după cuvintele „contractului de gaj,” se completează cu cuvintele „contractelor de garanție financiară,” . 3. Art.80: alineatul (1) se abrogă; la alineatul (2), cuvîntul „clearingul” se substituie cu cuvîntul „nettingul”; alineatul (3) va avea următorul cuprins: „(3) Ordinele de transfer introduse în sistemul de clearing și decontare în ziua intentării procesului de insolvență, dar ulterior momentului de intentare a procesului de insolvență și care au fost executate, produc efecte juridice și sînt opozabile terților dacă organizația care administrează sistemul de clearing și decontare va dovedi, că la momentul în care respectivele ordine de transfer au devenit irevocabile, nici nu a știut și nici nu ar fi trebuit să știe că a fost declanșat acest proces.”; la alineatul (4), cuvîntul „clearingului” se substituie cu cuvîntul „nettingului”; la alineatul (6), cuvintele „de la data sau perioada stabilită” se substituie cu cuvintele „sau de către un terț din momentul stabilit”; la alineatul (7), textul „instanța de judecată pronunță” se substituie cu textul „autoritatea competentă
---	---	--	--	--

	contul de decontare al respectivului participant pot fi folosite în ziua lucrătoare în care a fost intentată procedura de insolvență pentru îndeplinirea obligațiilor participantului față de sistem sau față de un sistem interoperabil.”; alineatul (11) se abrogă.”.		cu textul „autoritatea competentă adoptă”; la alineatul (8), cuvântul „Instanța” se substituie cu textul „Autoritatea competentă”; se completează cu alineatul (11¹) cu următorul cuprins: „(11¹) În sensul prezentului articol, ordinele de transfer reprezintă ordinele de plată și ordinele de transfer în conformitate cu Legea nr. __ din __ cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare”.
	BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” S.A.	La propunerea de modificare a art.80 al Legii nr.171 din 11 iulie 2012 privind piața de capital, se propune de abrogat articolul dat pentru a nu crea prevederi legale ce se dublează. Atragem atenția că însăși Legea a fost armonizată deja cu Directiva 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului.	Comentariu A se vedea mai sus modificările aduse Legii nr.171/2012 și comentariile respective.
		Totodată, atragem atenția că secțiunea 4 din Capitolul IV din Legea privind piața de capital se referă la operațiunile de clearing. Iar prin substituirea noțiunii de „clearing” cu cea de „netting”, astfel cum propune autorul, poate crea lacune de aplicare a acestei legi, pentru că noțiunea de clearing se folosește în tot textul legii. De aceea, recomandăm de revăzut soluția propusă de modificare a articolului 80, prin care se substituie noțiunea de „clearing” cu cea de „netting”.	Comentariu A se vedea mai sus modificările aduse Legii nr.171/2012 și comentariile respective.

			cea de „netung” .	
		Ministerul Economiei al Republicii Moldova	La Art. IV. - Legea nr.171 din 11 iulie 2012 privind piața de capital. La Pct.2: Considerăm inoportună abrogarea alin.(1) al art.80, în condițiile în care norma expusă la acest alineat se prevede în legislația comunitară. Propunem expunerea acestei norme în conformitate cu art.7 alin. (1) din proiectul de lege cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare.	Comentariu A se vedea mai sus modificările aduse Legii nr.171/2012 și comentariile respective.
		Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova	Cu referire la art.IV al proiectului, partea ce ține de modificarea și completarea Legii privind piața de capital nr.171 din 11 iulie 2012, propunem ca în punctul 2) referitor la modificarea alineatului (3) al articolului 80 să se precizeze metodele prin care operatorul de sistem va dovedi faptul că, la momentul în care ordinele de transfer au devenit irevocabile, acesta nu a știut despre declanșarea procedurii de insolvență.	Comentariu Precizăm că Directiva nu definește metodele acestea. Astfel de norme pot fi incluse în actele normative subordonate legii după intrarea în vigoare a acesteia.
			Totodată, în conținutul substituițiilor propuse pentru alineatele (7) și (8) al articolului 80 urmează a se specifica expres autoritatea competentă la care se face referire.	Comentariu A se vedea mai sus modificările aduse Legii nr.171/2012 și comentariile respective.

			Suplimentar, enunțăm că, nu este clar motivul de abrogare a alineatului (11) din conținutul articolului 80 al Legii privind piața de capital nr.171 din 11 iulie 2012.	Comentariu A se vedea mai sus modificările aduse Legii nr.171/2012 și comentariile respective.
		Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova	Concomitent cu modificările aduse Legilor prin proiectul vizat, considerăm oportună modificarea <i>Legii nr.449 din 30.07.2001 cu privire la gaj</i>, întru asigurarea compatibilității acesteia cu prevederile alin.(2) al art.18 al proiectului Legii cu privire la contractele de garanție financiară.	Comentariu Prevederea propusă la art.18 alin. (2) din Legea cu privire la contractele de garanție financiară stipulează caracterul de lege specială a acesteia în raport cu Legea cu privire la gaj, ceea ce exclude necesitatea operării unor modificări în Legea cu privire la gaj (a se vedea art.6 alin.(3) din Legea 780/27.12.2001 privind actele legislative – „<i>Actul legislativ special cuprinde norme juridice aplicabile în exclusivitate unor categorii de raporturi sociale sau subiecte strict determinate prin derogare de la regula generală. În caz de divergență între o normă a actului legislativ general și o normă a actului legislativ special cu aceeași forță juridică, se aplică norma actului legislativ special.</i>”).
			Propunem completarea proiectului, pe tot parcursul textului acestuia, cu sintagma „se modifică și” înainte de sintagma „va avea următorul cuprins”.	Nu se acceptă A se consulta alte legi pentru modificarea și completarea unor acte legislative. Formula propusă de către autorul sugestiei actualmente nu se mai utilizează.
			La Art. I pct.3, Art. IV pct.1 și Art. V -considerăm că completările propuse pot fi efectuate numai după aprobarea Legii cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare și legii cu privire la contractele de garanție financiară (art.46 alin.(1)	Nu se acceptă Proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative a fost elaborat și se promovează concomitent cu proiectele celor două legi avînd în vedere că intrarea în vigoare a legilor reclamă un cadru legal corelat acesteia pentru a fi posibilă punerea în aplicare din

5	Proiectul Legii	Ministerul Economiei al Republicii Moldova	al Legii nr. 780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative).	posibilitatea punerea în aplicare din acel moment.
			La Art. III pct.2 art.35 alin. (2) și art.38 alin.(1) sintagma „imediat”; la pct.2 art.35 alin.(2) sintagma „după caz”; la pct.2 art.35 alin.(3) sintagma „din momentul” urmează a fi racordate la stipulările art.19 lit. a) al Legii nr. 780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative, în vederea respectării previzibilității și transparenței normei. Obiecția este valabilă și pentru sintagma propusă la Art. IV pct.2 art.80 alin. (6) „din momentul stabilit”.	Comentariu Proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative a fost elaborat în vederea aducerii în concordanță a legislației în vigoare cu prevederile legilor care transpun în legislația RM Directiva 98/26/CE din 19.05.1998 și Directiva 2002/47/CE din 6.02.2002. Conform prevederilor art.5 alin.(1) din Legea nr.780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative, „<i>compatibilitatea cu legislația comunitară constituie o condiție obligatorie a oricărui act legislativ</i>”, iar art.19 lit.c) stipulează că la elaborarea textului actului legislativ „<i>se utilizează termeni adecvați, <u>compatibili cu cei utilizați în legislația comunitară ori similari</u> lor</i>”. Potrivit lit.e) din acest articol „<i>terminologia utilizată în actul elaborat este constantă și uniformă ... <u>ca și în reglementările legislației comunitare</u></i>”. Punctul 7 din Regulamentul privind mecanismul de armonizare a legislației Republicii Moldova cu legislația comunitară, aprobat prin HG nr.1345 din 24.11.2006, de asemenea stipulează că, „la elaborarea proiectului de act normativ național urmează a fi respectată terminologia legislației comunitare, utilizând aceiași termeni pentru concepte similare”. În acest context precizăm că sintagmele „imediat”, „din momentul”, „din momentul stabilit” transpun fidel terminologia utilizată în Directivele sus-indicate. A se

				vedea în acest sens art.6 alin.(1), (2) și (3), art.7 din Directiva 98/26/CE, art.8 alin.(2) din Directiva 2002/47/CE. Sintagma „după caz” de la art.III pct.2 (modificarea Legii insolvenței, art.35 alin.(2)) precizează dacă instanța de judecată trebuie să expedieze hotărârea de intentare a procedurii de insolvență registrelor în care se înregistrează gajul. Respectiva hotărâre va fi expediată după caz având în vedere că garanția financiară utilizată poate să nu necesite înregistrarea în registre.
			Considerăm necesară o analiză suplimentară privind concordarea prevederilor Legii nr.171 din 11 iulie 2012 privind piața de capital cu definițiile și alte reglementări ale proiectelor de acte legislative prezentate spre avizare.	Comentariu A se vedea comentariile de mai sus referitoare la modificarea și completarea Legii privind piața de capital.
6	Proiectul Legii	BC „ProCredit Bank” S.A. BC „FinComBank” S.A. BC „EuroCreditBank” S.A. BC „ENERGBANK” S.A. BC „Moldindconbank” S.A. BC „MOLDOVA-AGROINDBANK” S.A. Î.S. „Poșta Moldovei”	Nu au obiecții și propuneri pe marginea proiectului Legii.	

Смотрите также

Метки

[contract de garanție financiară](#) ^[14]

[caracter definitiv al decontării în sistemele de plăți](#) ^[15]

[instrument financiar](#) ^[16]

[sistem de plăți](#) ^[17]

Источник УРЛ:

<https://www.bnm.md/ru/node/51275>

Ссылки по теме:

[1] <mailto:Lidia.Gordienco@bnm.md> [2] <mailto:Valentina.Salogub@bnm.md> [3] <http://www.bnm.md> [4]

https://www.bnm.md/files/sinteza_Pr_Lege_finalitatea_decont.pdf [5]

https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/ccps_authorised_under_emir.pdf [6]

http://www.cnpf.md/file/Statistica_2014/Decembrie/Proiect%20Regulament%20DC.pdf [7]

<https://www.bis.org/cpmi/publ/d101a.pdf> [8]

<https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/glossaryrelatedtopaymentclearingandsettlementsystems.pdf>

[9] http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/docs/proposal/executive_en.pdf [10]

http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/docs/proposal/impact_en.pdf (pct.3.3) [11]

<https://www.bnm.md/files/com.pdf> [12] <http://www.mvep.hr/zakoni/pdf/672.pdf> [13]

https://www.bnm.md/files/sinteza_pr_Lege_modif_compl.pdf [14] <https://www.bnm.md/ru/search?>

[hashtags\[0\]=contract de garanție financiară](https://www.bnm.md/ru/search?hashtags[0]=contract%20de%20garan%C7%A2ie%20financiar%C3%A2) [15] [https://www.bnm.md/ru/search?hashtags\[0\]=caracter definitiv al decontării în sistemele de plăți](https://www.bnm.md/ru/search?hashtags[0]=caracter%20definitiv%20al%20decont%C3%A2rii%20%C4%99n%20sistemele%20de%20pl%C3%A2%C7%A2i) [16] [https://www.bnm.md/ru/search?hashtags\[0\]=instrument financiar](https://www.bnm.md/ru/search?hashtags[0]=instrument%20financiar) [17] [https://www.bnm.md/ru/search?hashtags\[0\]=sistem de plăți](https://www.bnm.md/ru/search?hashtags[0]=sistem%20de%20pl%C3%A2%C7%A2i)